

VNNS • số 271 • tháng 03 năm 2015
Mục Lục

- 01 Hình bìa** • Nguyễn Quang Kế • Thái Tăng An
- 03 Quan điểm** • Quê hương
- 04 Chủ đề** • Quê hương còn gì • Chùm sao bắc đẩu
• Nha Trang – Chuyên cũ
- 16 Tin tức** • Tin Sinh Hoạt Cộng Đồng • Tin Hoà Lan
• Tin Thế Giới • Tin Việt Nam
- 28 Hình ảnh Tết Năm Ất Mùi 2015 tại Arnhem**
- 30 Văn** • Truyền thông và xã hội dân sự
• Về một tiếng hát • Tội ác và lịch sử
• Làm sao để nuôi dưỡng ngọn lửa đấu tranh
• Thăm Chùa mới vào ngày đầu năm Ất Mùi 2015
- Thơ** • Hoài Tâm Niệm • NX Vạn
• Phạm Thị Minh Hưng •
- 39 Truyện** • Ngàn ánh dương rực rỡ
- 45 Du lịch** • Những phổ biến trên đường đến Sanjose
- 47 Sức khỏe** • Cà Rốt, nhân sâm của người nghèo
- 49 Vui cười**
- 50 Thư cảm tạ**
- 51 Nhạc** • Nguyễn Quyết Thắng
- 52 Thông báo** • Tổng kết dự án Tượng Đài Thuyền Nhân đầu năm 2015
- 53 Lá thư Tòa Soạn**

Việt Nam Nguyệt San
Cơ Quan Ngôn Luận CĐVNTNCS/HL
Vietnam Magazine
Tijdschrift van Vietnamese Vluchtelingen in
Nederland
www.congdonghoalan.com

ISSN: 0929-5151

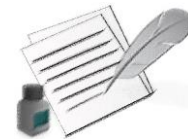
Ban Quản Trị VNNS
Kroeten 9 - 4871JT- Etten-Leur
Nederland
Email: hpnguyen@congdonghoalan.com
Telefoon: +31 (0)765038426

IBAN: NL16 INGB 0001 5086 64 t.n.v.

Chủ nhiệm & Chủ bút
Nguyễn Hữu Phước

Thủ Quỹ
Nguyễn Thị Cẩm Vân

Kỹ thuật
Nguyễn Quang Kế

Với sự cộng tác của
Bạch Mai • Đắc Khanh
• Đào Quốc Bảo
• Đinh Ngọc Hiền • Đỗ Văn Bùi
• Hoài Tâm Niệm • Lê Quang Kế
• Mây Lang Thang • Miên Thụy
• Nguyễn Đắc Trung • Ngô Thụy Chương •
Nguyễn Quyết Thắng • Ông Năm Chuột •
Tam Hợp • Tiểu Yến Tử • Thái Tăng An •
Tuyết Lê • Trúc Hà • Ty Na • Trần Quốc Hiền •
Tạ Trung Hiếu • Trần hữu Sơn • Võ Đức
Tiến • Ý Nga

Lập trường

Chống bạo quyền độc tài cộng sản Hà Nội • Ủng hộ mọi tổ chức quốc gia tranh đấu cho tự do dân chủ của dân tộc

Chủ trương

Bảo tồn và phát huy văn hoá Việt • Duy trì và phát triển tình cảm tốt đẹp sẵn có giữa cộng đồng VNTNCS và nhân dân Hoà Lan • Tăng cường tình đoàn kết trong cộng đồng người Việt TNCS tại Hoà Lan • Khuyến khích và nâng đỡ người Việt hội nhập vào cuộc sống tại Hoà Lan

Quan điểm

Quê hương

Quê hương là những kỷ niệm của tuổi thơ. Lời ru con ơi à trên võng, tiếng gà gáy sáng hay khóm trúc, vườn rau sau hè... tất cả đều tạo thành những kỷ niệm của tuổi thơ mà ta gọi là quê hương chan chứa biết bao tình yêu thương.

*Tôi yêu tiếng nước tôi từ khi mới ra đời, người ơi
Mẹ hiền ru những câu xa vời
À à ơi ! Tiếng ru muôn đời*
Tình Ca (Phạm Duy)

Từ khi cất tiếng chào đời cho đến tuổi “cập kê” trưởng thành là khoảng thời gian tuy ngắn ngủi so với đời người, nhưng những gì xảy ra trong độ tuổi này lại là những hình ảnh ghi khắc sâu đậm nhất trong tâm trí con người. Nên chi, khi đã thành nhân, càng sống xa nơi chôn nhau cắt rốn bao nhiêu ta càng thấy nhung nhớ về quê hương nhiều bấy nhiêu.

*Chiều nay gió về bên sông
Gió nâng niu chùm hoa nắng vàng
Gió lang thang dạo vùng thương nhớ
Nhớ quê xưa có mái tranh nghèo
Có hàng dừa tóc xõa trên sông bóng mát làng quê*
Thương Nhớ Quê Nhà (Hàn Châu)

Nếu trong hoàn cảnh đặc biệt, vì lý do bất khả kháng, đành phải lìa bỏ quê hương thì sự nhung nhớ, hoài vọng về cố hương càng dạt dào, da diết. Đồng hương mình tại Hòa Lan, nói riêng, hay tại hải ngoại, nói chung, có cùng một hoàn cảnh buộc phải rời bỏ quê hương sống lưu lạc nơi xứ người. Vì vậy, khi gặp nhau ngoài đường cất tiếng chào đón đã cùng với nụ cười thân thiện luôn là niềm an ủi lớn lao trong tâm hồn của mỗi chúng ta.

Lời chào cao hơn mâm cỗ (**Ca dao**)

Rồi thời gian dần trôi theo năm tháng, tuổi đời của mỗi chúng ta cũng theo thời gian chùng chắt thêm lên. Mới ngày nào cậu thanh niên 17 tuổi đến tạm dung nơi đất khách, nay đã là người trung niên 50 tuổi. Đường đời, công danh, sự nghiệp và bao thay đổi trong cuộc sống... vậy mà ta cứ ngỡ mới hôm qua.

đời người như bóng câu qua cửa sổ (**thành ngữ**)

Thế hệ kế tiếp, được sinh ra và lớn lên nơi **quê hương** thứ hai, phải sống giữa hai phong tục Đông – Tây cũng lắm điều ngang trái. Mình rất muốn cất nghĩa cho các con biết về **quê hương**, về nguyên do nào mà người Việt chúng ta lại có mặt nơi đây, nhưng lũ trẻ cứ tiếng Hòa Lan mà “phang” tới, làm sự cất nghĩa cũng không còn hàm ý được là bao.

Nhưng, nghĩ cho cùng, cho dù giải thích cách mấy bọn chúng chắc chẳng bao giờ thấm thía, thấu hiểu hai chữ **quê hương** giống như cha mẹ, ông bà chúng đã có một thời thơ ấu đi qua.

Thế mới biết **quê hương** thật kỳ diệu, mình cảm nhận, hiểu nó là gì thật đấy, nhưng không mấy ai có thể truyền đạt được hết tình ý hai chữ **quê hương**, nhất là cho thế hệ sau này sinh ra và lớn lên tại hải ngoại.

Quê hương là tuổi thơ, là kỷ niệm mà ta luôn ấp ủ trong lòng. Trong những chuỗi ngày xa vắng lòng khách ly hương luôn hoài vọng, ước ao sẽ có một ngày được trở lại chốn cũ để được nhìn thấy lại **quê hương**.

Bạch Mai

Thư Mời

Virginia, ngày 28 tháng 1 năm 2015,

Kính gửi quý Ông Bà Cô Bác, quý anh chị em Thanh niên Sinh viên, quý Văn Nghệ sĩ thuộc các Cộng Đồng Người Việt Tỵ Nạn Cộng sản tại Hòa Lan.

Trước thềm Năm Mới Ất Mùi 2015, Nguyệt Ánh trang trọng kính chúc quý Ông Bà Cô Bác, quý anh chị em Thanh niên Sinh viên, quý Văn Nghệ Sĩ và toàn thể Bữa quyền thật nhiều sức khỏe, vạn sự may mắn, thành công thịnh vượng và tràn đầy hạnh phúc.

Thay mặt cho người bạn quá cố Việt Dzũng, Nguyệt Ánh xin được bày tỏ lòng tri ân đến quý Ông Bà Cô Bác, quý anh chị em Thanh niên Sinh viên, quý Văn Nghệ sĩ đã luôn yêu thương, tín nhiệm, nhiệt tâm yểm trợ và khích lệ tinh thần của Nguyệt Ánh & Việt Dzũng trong gần 40 năm qua. Dù Việt Dzũng không còn chung bước với Nguyệt Ánh nữa, nhưng ngọn lửa đấu tranh và tình yêu quê hương mà Việt Dzũng đã chia sẻ cùng Nguyệt Ánh vẫn mãi mãi nồng nàn trong trái tim của Nguyệt Ánh, vẫn mãi mãi hào hùng trong từng nhạc khúc lời ca.

Kính thưa Quý Vị,

Vào 2 tuần lễ cuối tháng 3-2015, Nguyệt Ánh và một số Văn Nghệ Sĩ thân hữu của Nguyệt Ánh sẽ thực hiện chuyến công tác sinh hoạt văn nghệ đấu tranh tại một số các quốc gia Âu Châu và Đông Âu nhằm mục đích đẩy mạnh chiến dịch **“We March For Freedom” (Nous Marchons Pour La Liberté – Chúng Ta Tuần Hành Cho Tự Do)** với hy vọng góp thêm lửa đấu tranh cho Tự Do, Dân Chủ và Nhân Quyền cho quê hương Việt Nam; đòi tự do cho các tù nhân lương tâm và các bloggers Việt Nam, những người đang bị Cộng sản Việt Nam trấn áp tù đầy chỉ vì can đảm bày tỏ lòng yêu nước và khát vọng Tự Do Dân Chủ. Chuyến đi được tổ chức bởi Nguyệt Ánh, với sự tham dự của một số Văn Nghệ sĩ thân hữu của Nguyệt Ánh từ nhiều thành phố tại Bắc Mỹ, Úc Châu, Âu Châu, hoàn toàn độc lập với các đoàn thể, tổ chức, tập thể và đảng phái chính trị, tài chính do các văn nghệ sĩ tự túc đài thọ, từ di chuyển, cư trú, ẩm thực, cho đến sinh hoạt văn nghệ, v.v...

“We March For Freedom” sẽ kéo dài 14 ngày, từ 18 March 2015 cho đến ngày 31 March 2015 tại 9 thành phố thuộc 8 quốc gia Âu Châu và Đông Âu. Tại Liên Hiệp Quốc (Genève) và Liên Hiệp Âu Châu (Bruxelles), các Văn Nghệ sĩ sẽ trình kháng thư tố cáo nhà cầm quyền Cộng Sản Việt Nam,

một thành viên của Hội Đồng Nhân Quyền Liên Hiệp Quốc đã trắng trợn vi phạm Quốc Tế Nhân Quyền, và chuyển giao danh sách những người đang bị Cộng sản Việt Nam trấn áp tù đầy chỉ vì can đảm bày tỏ lòng yêu nước và khát vọng Tự Do Dân Chủ. Sau đó các Văn Nghệ sĩ sẽ đi đến các thành phố: Paris (Pháp Quốc), Genève (Thụy Sĩ), Prague (Cộng Hòa Tiệp), Bruxelles & Liege (Vương Quốc Bỉ), Amsterdam (Hòa Lan), Moenchengladbach (Đức Quốc), và kết thúc tại Budapest (Hung Gia Lợi), với hy vọng được gặp gỡ, tâm tình cùng Đồng hương Việt Nam qua các ca khúc đấu tranh. Riêng tại Hòa Lan, nhờ sự giúp đỡ đầy nhiệt tâm của các văn nghệ sĩ và thân hữu tại Hòa Lan: anh Lưu Phát Tấn, anh chị em thuộc Nhóm Vinh Danh Cờ Vàng, Nguyệt Ánh và các bạn sẽ được cơ hội gặp gỡ tâm tình cùng Đồng hương tại :

**Hội trường 't Veerhuis
Nijemonde 4**

**3434 A Z. Nieuwegein – Zuid, Netherlands,
từ 18:30 đến 22:00 giờ, ngày Thứ Sáu 27 tháng 3 năm 2015.**

Nguyệt Ánh trân trọng kính mời quý Ông Bà Cô Bác, quý anh chị em Thanh niên Sinh viên, quý Văn Nghệ sĩ thuộc các Cộng Đồng Người Việt Tỵ Nạn Cộng sản tại Hòa Lan đến Nieuwegein tham dự buổi sinh hoạt “**We March For Freedom**”, để trái tim của chúng ta cùng hòa chung nhịp đập với quê hương Việt Nam; để cùng cất tiếng hát đấu tranh cho Tự Do, Dân Chủ và Nhân Quyền; để cùng đòi tự do cho các tù nhân lương tâm và các bloggers Việt Nam.

Một lần nữa Nguyệt Ánh xin được bày tỏ lòng tri ân đến quý Ông Bà Cô Bác, quý anh chị em Thanh niên Sinh viên, quý Văn Nghệ sĩ đã luôn yêu thương, tín nhiệm, nhiệt tâm yểm trợ và khích lệ tinh thần của Nguyệt Ánh. Ân tình đó, mãi mãi Nguyệt Ánh không quên.

Tha thiết mong được tái ngộ cùng Quý Vị.

Trân trọng,

Nguyệt Ánh

E-mail liên lạc: WeMarch4Freedom@aol.com

ĐƯỜNG XƯA HOA TÍM

Pham Thi Minh Hung

*Tím mảnh tình hồng tím nhớ thương
Từ anh xa cách rẽ đôi đường,
Nhớ nhung lặng lẽ tình cảm nín
Thương tiếc u hoài những vấn vương
Nhìn mây bay mỗi đời hoang vắng
Nghe gió hoài than khúc đoạn trường
Có bao giờ hồi anh, về lại
Đường xưa hoa tím ngọt ngào hương?
Nơi anh tuyết lạnh sắt se lòng
Có nhớ ngày xưa hoa tím không
Hoa cài mái tóc, tình thơ mộng
Ta đã bên nhau bước tình hồng...
Em vẫn đợi chờ trong gió đông
Sài Gòn sắp sửa bước vào xuân
Con đường hoa tím thắm trông ngóng
Người hồi có về chốn cũ không?*

ĐÓN - XUÂN

*Tưng bừng khắp chốn đón mừng xuân
Chợ Tết muôn hoa đẹp bội phần
Lá biếc nõn nà xanh lộc mới
Hồng nhung khoe sắc thắm đầy sân*

*Hoàng Mai rực rỡ tươi phơi phơi
"Xuân Đã Đến Rồi" ...Vọng tiếng ngân
Hớn hở nơi nơi cùng đón Tết
Giai nhân áo mỏng, mộng tình xuân*

Quê Hương Còn Gì

Nguyễn Lê Hồng Hưng

Sau khi ra nghĩa trang thăm mộ người thân và bạn bè, trên đường về em gái hỏi anh:

– Sao, về với quê hương anh thấy thế nào?

Anh không biết nói sao, chỉ biết lướt mắt nhìn dải mả, nghĩa trang được nâng cấp khá khang trang, phần đông tráng xi măng, nhiều mả dấp và lót gạch bông màu mè hoa lá cành và có mái ngói che mưa. Anh thắc mắc, không hiểu sao người ta cất nhà che cho cái mả xi măng vô tri ấy trong khi nhiều người sống không nhà để ở? Trong đám mả mả sang trọng đó vẫn còn nhiều mả đất, có nhiều ngôi đã lạng và cỏ mọc xanh um. Chắc! người chết ra ma mà còn phân biệt giàu nghèo. Anh ngược mặt ngó lên nhìn trời, nhìn mây trời mới phát hiện ra trong gió cũng có sự biến đổi. Gió mang theo hơi nóng, cái nóng gắt gao hơn xưa nhiều.

Ngày xưa đó, ngọn gió chướng mát mẽ dịu hiền và thả những con dều giấy nhiều màu sắc lên không gian rộng có mây trắng bay và thăm thẳm trời cao xanh biếc. Những ngày tháng ba ấy, nhất là khi chiều xuống ghe te, ghe cào ồ ạt ra vàm, tới đầu bãi nghe cào thả cào kéo, ghe te thì thọc gọng xuống đáy. Xa khơi nhìn vào, đèn ghe sáng rực từng cụm như khu phố nổi trên nước và ánh sáng toả rộng không gian. Tiếng máy rù rù xuyên qua khu rừng mắm lan vào xóm biển ru ngủ những người thân thương của ngư phủ suốt đêm. Sáng sớm ghe vô, chiếc nào chiếc nấy khảm mẹp, trên khoang đầy ắp nhiều cần xé tôm bạc rại trắng tươi. Ngay khi đó cả xóm cào, te nhao nhao nổi lửa lò cho nước vào chảo đựng, chóc lát

sau hơi khói bốc lên ngào ngạt mùi tôm luộc lan toả khắp thị tứ ven vàm. Khi mặt trời nhô lên, ngư phủ khiêng những cần xé đầy tôm luộc đổ lên những chiếc đệm và được những đôi tay khéo léo của các bà, các cô cào ra trải đều trên những tấm đệm hình vuông nổi liền trên những mảnh sân nhà và lan ra khắp mặt đất đỏ ối màu tôm luộc. Còn những ghe lưới gộc thì đã ra khơi từ đầu con nước và chuẩn bị vô mũi Cà Mau đón cá đường hội vào con nước chết tháng ba...

Thấy tôi ngó vu vơ, em gái lặp lại câu hỏi. Anh bật thốt lên:

– Trời! Quê hương... nhưng... nhưng anh thấy là lạ kì kì...

Thấy anh ầm ớ, em gái cười cười:

– Là lạ kì kì sao hả anh?

– Quê mình đổi thay nhiều quá.

– Bốn mươi năm rồi còn gì.

Anh nhìn ra khoảng sân hẹp và ngoài kia là con lộ xe gắn máy chạy ào ào, trời mưa thì vắng bùn, trời nắng thì bụi bay:

– Ờ hén! Thời gian xoá đi nhiều thứ cũ, thay vào nhiều thứ mới làm người đi xa trở về lúng ta lúng túng...

– Anh nói gì mà nghe như đọc truyện vậy.

– Mỗi khi nghĩ dia quê hương mình, anh mới nhận ra rằng quê mình đất hồng thiêng, hồng nồng ấm và hồng rộng lượng bao dung như con người tởng.

– Vậy sao?

– Anh hồng nói quá lắm đâu, cô coi, ngày trước anh em mình đứng đây nhìn ra là thấy ghe, xuồng xuôi ngược trên dòng sông, bây giờ bị dãy nhà lầu che khuất, gần sông mà hồng thấy sông đâu, đứng trên bờ mà hồng thấy đâu là bến.

– Tại anh quên rồi, hồi anh đi dân số nơi đây có vài ba ngàn, bây giờ bốn năm chục ngàn rồi.

– Ờ, anh nhớ rồi, lúc anh đi người Hà Nam Ninh di dân vô đây đông nghẹt, mấy người đó bây giờ đâu mất hết rồi?

Cô em gái trở mắt nhìn anh:

– Chèn ơi, hôm qua anh ngồi ở quán cà phê bên bờ rạch Ruộng, chỗ đó là dân Hà Nam Ninh không hà.

Anh ngạc nhiên:

– Ủa, sao anh hồng nghe giọng Bắc Kỳ nào hết.

– Mấy chục năm qua người ta lai hết trơn rồi.

– Dậy sao? Nhưng mà...

– Sao anh?.

– Bạn bè anh dân Bắc cũng nhiều, họ vô Nam năm năm tư nhưng họ đâu có nói giọng miền Nam.

– Ừ... vụ này có lần em nghe ai đó nói, tại do Sông Đốc mình dân tứ xứ tụ lại, nên ai tới đây cũng phải tập nói cho giống người bản xứ để dễ bề giao tiếp.

– Cũng có lý, ông bà mình có nói, nơi đây là linh địa, thiên nhiên hào phóng bao dung tất cả và sẵn sàng hoà đồng văn hoá bốn phương.

– Anh vừa mới nói quê hương mình đất hồng thiêng, hồng nồng ấm và hồng che chở bao dung...

– Hi hi... cái này là ông bà mình nói mà...

– Anh nói chuyện lúc dí dỏm, lúc nghiêm túc, lúc xa xui lộn xộn quá, em hồng biết đâu, em thấy người đông chừng nào ngộp thở chừng nấy.

– Cô nói vậy chớ thị trấn mình ngày nay giàu lắm, nhà lầu mọc lên như nấm mọc đầu mùa mưa và lúc nào dân chúng cũng ăn uống nhậu nhẹt hơn hờ đờn hát vui ca trong cảnh thái bình.

– Xí, chủ cả, đại gia, ghe lớn, nhà lầu, anh thấy họ ăn, họ nhậu vậy chớ phần đông nợ ngập đầu...

Sợ cô em bắt chuyện than phiền anh bèn dí dỏm đọc nhại mấy câu thơ:

– “Quê hương em nghèo lắm ai ơi, ghe ra nhậu đế, ghe về nhậu bia”.

– Anh ở đó mà thơ với thần, em ra chợ đây, à thằng Tư điện thoại nói một lát ghé nhà chờ anh ra bờ biển Tây uống cà phê.

Bờ biển Tây nằm bên phải vàm Sông Ông Đốc, không gian thoáng và mát, xa xa ngoài vàm biển rộng minh mông. Trong khí trời âm ẩm của mùa đồng chung tháng tám, hòn chuối xa xa mờ mờ như in vào phía trời Tây trông giống như bức tranh sơn thủy. Nơi đây cũng rất lý tưởng cho chỗ ngồi hóng mát và ngắm cảnh trên sông. Trên dòng sông rộng, những chiếc vỏ lãi đồ dọc ngược xuôi, bên kia bờ nhà cửa san sát đặc khừ. Thấy anh nhìn bốn chiếc ghe lớn nổi hàng dọc mũi hướng thẳng ra vàm ào ào lướt nước, thằng Tư nói:

– Chiếc chạy trước là chiếc áp tải.

– Áp tải gì vậy con?

– Dạ, chở nước đá, thực phẩm... cung cấp cho ghe đánh cá và mua cá đem dĩa đó chú.

Anh chỉ tay ra mấy chiếc chày nổi đuôi.

– Còn mấy chiếc kia?

– Dạ, mấy chiếc lưới đèn đó chú.

– Ghe con cỡ mấy chiếc đó hông?

– Dạ, ghe con lớn hơn chú.

Nhìn mấy chiếc ghe trang bị hai giàn đèn trước ca bin trông giống như hai giàn đèn lửa, anh cười nói:

– Ghe đánh cá mà giàn giá trông giống những chiến hạm ở Hoàng Sa.

– Dạ, bây giờ là vậy đó chú, ghe nào cũng trang bị máy định vị, máy tầm ngư.... còn hai giàn đèn chụp, mỗi giàn mười hai bóng trên hai ngàn watt:

– Chong đèn cần phải nặng watt dữ vậy sao?

– Phải vậy mới bắt sạch cá nhớ chú, giàn đèn bây giờ mà chụp xuống một cái là bầy cá dưới đáy sâu cỡ nào cũng trôi lên hết, nhiều con bị ánh sáng làm nổ đui mắt chết tươi.

– Dữ vậy hả con?

– Dạ.

Thằng Tư dạ một cái rất tự tin, còn anh thì hoài nghi trong bụng. Ghe lớn trang bị máy móc tối tân gặp mé cá là bắt sạch, vậy mà mấy trắng qua tài công của ghe nó đánh thất, sợ mất mặt với đồng nghiệp không dám về, phải neo lại ngoài hòn chờ trắng sau đánh tiếp. Nhìn thằng cháu mân mê chiếc điện thoại thông minh, anh mới để ý thấy hôm rày nhiều người mua điện thoại đắt tiền để làm đồ trang sức hơn là để xài. Những nhiệt huyết lý tưởng phần đông đàn ông, đàn bà dành hết cho chuyện đờn ca nhậu nhẹt. Những hào nhoáng bên ngoài không che giấu được cái lạc

hậu tâm thức, tệ hại hơn nữa là nó phơi bày nét văn hoá khoác lác, phóng đại của bác ba Phi trước đây một hai thế hệ...

Những năm tháng xa quê anh hay nhớ mùi cá, tôm khô nồng nàn bay trong gió vào những ngày mùa và những bếp un trên những căn nhà sàn ven sông, cạnh tán rừng cuộn khói vào những chiều hôm. Tiếng ghe te, ghe cào đêm đêm ngoài bãi rừ rừ vọng vào ru ngủ bà con trong thị tứ... những thứ đó đã phai trong anh từ hồi nào hồi nao. Nhà cao cửa rộng, xe cộ dập diu, ghe đánh cá chiếc nào cũng lớn và ráp máy hiện đại, thiết bị tối tân nhưng sao anh thấy tất cả nghèo nàn, cũ kỹ hơn xưa nhiều lắm. Dân Vũng Ven hiền lành và hào phóng của một thời, nay biến đâu mất hết.

Đứng giữa lòng quê hương anh thấy mình cô độc như tới một nơi xa lạ nào.

Nguyễn Lê Hồng Hưng

Garage Trung Tran

Karel Doormanstraat 36 - 6651 ZM Druten
(Industrieterrein Kerkeland)

Reparatie & onderhoud van alle
automerken en wij zorgen ook voor APK,
verkoop van occasions

Tel. 0487-519467.

Gsm. 06-55775918

NHA TRANG – CHUYỆN CŨ

Phạm Tín An Ninh

Xa quê nhà đã lâu. Mỗi khi đi đến một địa danh xa lạ nào đó, nhất là có dịp lái xe chạy dọc theo một bờ biển đẹp, lòng tôi lại nôn nao cái cảm giác như đang trên đường ngược về Nha Trang - Thành phố đã chôn giấu giùm tôi bao hang động tuổi thơ, dấu tích của những mối tình học trò một thời vụng dại, mà sau cơn sóng tháng tư năm nào bất ngờ ập xuống, ngỡ tất cả đã biến mất, có còn chăng cũng chỉ là chút sương khói mơ hồ trong lòng một người lưu lạc.

Ngày xưa, khi còn là cậu bé học trò, tôi từng nghĩ trên thế gian này có lẽ không nơi nào thơ mộng, đẹp đẽ và dễ thương bằng Nha Trang của tôi. Với tôi, nơi ấy còn là xứ thần tiên nữa. Bởi khi nào buồn, chỉ cần đạp xe dọc theo con đường Duy Tân lộng gió, nhìn biển trời mênh mông, nghe tiếng sóng rì rào, là cảm thấy lòng mình như vừa được vuốt ve, âu yếm. Ngôi trường Võ Tánh trên đường Bá Đa Lộc cũng nằm gần biển, nên cả một thời đi học, nhờ mỗi ngày được vỗ về bằng âm thanh rạt rào của biển và tình mến yêu của thầy, của bạn, mà tôi đã quên đi nỗi buồn tuổi thơ bất hạnh, ngược mặt hăm hở nhìn bầu trời xanh bao la với bao khát khao, ước vọng.

Như những thằng học trò đến tuổi biết mơ mộng khác, tôi cũng có vài mối tình ngây ngô vụng dại. Chỉ nghe mấy thằng bạn đùa nghịch gán ghép mình với cô bạn nào trong lớp, là về nhà vội vã tập tành ghép vần làm những bài thơ với lời lẽ si tình như một gã từng trải yêu đương. Sau này, mỗi lần nghe bài hát *Phượng Hồng*, phổ từ thơ của ông Đỗ Trung Quân nào đó, tôi lại thấy lòng lâng lâng cảm xúc, ngỡ như đang trở về tuổi 14,15, với những *"bài thơ cứ còn hoài trong vở, giữa giờ chơi mang đến lại mang về"*. Tôi nghĩ, có lẽ cũng như tôi, nhiều chàng học trò ngày xưa vẫn còn đang cất giữ những bài thơ đầu đời ấy trong ký ức. Bây giờ tuổi già, đem ra đọc lại chắc chắn sẽ nở nụ cười ngượng nghịu với một chút bâng khuâng man mác trong lòng.

Người ta cũng ca ngợi Nha Trang như là thành phố của tình yêu. Bởi Nha Trang không chỉ có đất trời thơ mộng mà còn sản sinh và đón nhận nâng niu bao nhiêu cô con gái đẹp từ các xứ Huế, Bắc Kỳ, trôi dạt đến đây. Đất lành chim đậu. Và có một thời, các cô nữ sinh Nha Trang đã làm khốn khổ trái tim của biết bao SVSQ Hải Quân, Không Quân, những chàng trai say mộng hải hồ, lướt gió tung mây. Tiếc là Nha Trang đã không cho tôi

mối tình lãng mạn say đắm nào để có trọn cảm xúc khi nghe ca khúc Nha Trang Ngày Về của ông nhạc sĩ Phạm Duy, nhưng vài mối tình học trò ngây ngô ngày ấy cũng đã để lại trong tôi bao kỷ niệm khó quên.

Năm 1963, tôi đang học năm cuối trung học thì bao nhiêu biến cố xảy ra, dồn dập: Những cuộc xuống đường, biểu tình, bãi khóa để chống chính phủ Ngô Đình Diệm. Trước cổng trường luôn có cảnh sát và lính gác. Nhiều học sinh bị bắt. Nghe nói có vài người nhảy núi. Một số giáo sư trẻ bị động viên, rời trường vào lính. Không khí ngột ngạt, căng thẳng.

Đúng vào thời điểm này, thành phố Nha Trang xuất hiện một người đàn bà điên. Trông bà trọng tuổi, lúc nào cũng ăn mặc sạch sẽ chỉnh tề với chiếc áo dài nhung đen. Trên cổ đeo nhiều vòng vàng. Có người bảo là vàng giả, nhưng có người lại bảo vàng thật, vì gia đình bà giàu có, con cái học hành tử tế. Gần như ngày nào người ta cũng thấy bà xuất hiện ngoài phố, chấp hai tay sau lưng đi bộ dọc theo con đường Phan Bội Châu, Độc Lập, vừa đi vừa nói những điều không ai hiểu được. Đặc biệt bà luôn ghé lại và ở khá lâu trong nhà sách Nguyễn Lê và Ty Thông Tin. Ở đây có tấm ảnh chân dung của ông Kennedy in trên bìa mấy tờ báo, nằm trên kệ sách. Hai địa điểm này tôi thường có mặt. Lần nào cũng thấy bà đưa tay chỉ vào tấm ảnh mà chửi. Không ai biết là bà có ân oán gì với ông Kennedy, vì khi chửi bà cũng không gọi tên và kể lể người trong tấm ảnh có tội tình gì. Có người biết chuyện, bảo là bà chẳng hề dính dáng gì tới chuyện chính trị hay cá nhân ông tổng thống Hoa Kỳ, mà dường như bị ông chồng đào hoa phụ tình. Bà hận lắm. Thấy tấm ảnh ông Kennedy mà cứ tưởng là chồng đẹp trai của bà. Chắc chắn đến khi bị sát hại, ông Kennedy cũng không hề biết đã từng bị một người đàn bà ở tận Nha Trang, Việt Nam chửi (oan) mình như thế.

Có lẽ đã chứng kiến nhiều lần, nên dần dà chẳng còn mấy ai quan tâm đến bà. Ngoại trừ tôi. Không biết mặt mũi của tôi có được cái hồng phúc giống ông Kennedy hay ông chồng đào hoa của bà ít nhiều gì không, nhưng cứ mỗi lần nhìn thấy tôi, ngay cả những khi đi chung, lẫn lộn trong đám bạn bè, bà vẫn tìm đến chỉ mặt tôi mà chửi. Sau này, vừa thấy bà là tôi vội vàng bỏ chạy, nhưng bà vẫn rượt theo và cổ la lớn mấy lời nguyên rủa từ phía sau lưng. Biết bà điên và nghĩ trước đây cũng là một người tử tế, nên tôi cũng thấy thương hại, tội nghiệp cho bà. Nhưng mỗi lần bị chửi bới vô cớ trước đám đông, nhất là khi có đám con gái, tôi ngượng ngùng, lại thấy sợ và oán bà. Có thể nói bà là nỗi ám ảnh của tôi lúc ấy. Đôi khi trong giấc mơ, thấy bà rượt theo mình, mặt mày hung dữ như mấy bà phù thủy trong tranh phiếm họa. Thức dậy, tôi thở phào nhẹ nhõm nhưng cũng toát mồ hôi. Tôi đâm ra “hận” bà vì sau đó, tôi đành phải bỏ cái thú vào nhà sách Nguyễn Lê vờ mua sách, nhưng chỉ cốt để ngắm cô con gái mới lớn của bà chủ, có đôi mắt to với đôi môi mọng đỏ, đẹp như thiên thần và mấy cô bán sách khá xinh, cũng như không dám bước vào Ty Thông Tin đọc mấy tập Thế Giới Tự Do mà ông thầy sử địa gốc biện lý, giáo sư Nguyễn Hữu Thứ, thường ra những câu hỏi từ các đề tài trong đó, và cũng để được nghe giọng nói Bắc Kỳ rất dễ thương của bà chị quản thủ thư viện, ca sĩ Hoàng Yến (lúc ấy đang mặc áo bầu).

Sau đó, chỉ thỉnh thoảng tôi mới thấy bà, nhưng dường như cơn điên trong bà ngày một tệ hơn. Trông bà già và ốm đi nhiều lắm. Có lần chứng kiến một đám con nít đi theo trêu chọc để bà múa may la hét lung tung, tôi động lòng dừng xe lại la rầy và khuyên bảo các em không được quấy rầy bà. Thấy tôi, bà vội vàng chạy tới. Không biết lúc ấy bà có còn nhớ tôi không, và có thay đổi thái độ vì tôi vừa mới giúp bà, nhưng tôi vẫn ám ảnh những lần bị bà xỉ vả trước đây, nên vội vã đạp xe đi. Bất giác tôi nhớ đến mẹ tôi. Mẹ mất khi tôi mới ba tuổi. Tôi chưa hề biết cảm giác của một đứa con có mẹ. Nếu có một người mẹ điên như bà, để tôi lo lắng, chăm nom, biết đâu tuổi thơ của tôi sẽ hạnh phúc hơn. Ngẫm nghĩ, tôi càng thấy tội nghiệp và thương bà, ân hận vì trước đây từng nghĩ bởi vì bà mà thành phố Nha Trang đã mất đi một chút yên lành, đẹp để dành riêng tôi.

Những năm đi học, tôi ở nhà ông chú, một tiệm buôn nằm ngay ngã tư Trần Quý Cáp - Quốc Lộ 1, gần Ty Thông Tin. Ông chú tôi làm nghề thầu khoán, nên những ngày cuối tuần nhà thường có khách. Để tránh bớt không khí ồn ào và bị sai vặt, tôi thường viện cớ đến nhà thằng bạn cùng lớp

học bài, nhưng thực ra là chỉ để chơi đùa và đàn địch hát ca. Điều đặc biệt quyến rũ tôi hơn là cô em gái có răng khềnh rất dễ thương của nó, học sau bọn tôi hai lớp, bên trường Nữ Trung Học. Hai đứa, cô bé và tôi, thường đóng vai Ngọc Cẩm – Nguyễn Hữu Thiết, bắt chước giọng, hát mấy bài song ca cho thằng bạn tôi, anh cô bé, tập đạo đàn theo.

Nhà ở khu Rộc Rau Muống, phía dưới một con hẻm lớn từ đường Trần Quý Cáp. Ngôi nhà bề thế nằm kín đáo dưới mấy tầng cây bàng phủ bóng. Mẹ nó mất sớm, nên ba nó thường vắng nhà. Nghe nói ông sống với bà tình nhân trẻ ở đâu đó, vì không muốn đưa bà về đây để phải phiền muộn cảnh mẹ ghẻ con chồng. Ông cưng con, thuê một chị giúp việc từ trên Thành về ở đây luôn. Chị rất siêng năng, vui vẻ làm hết mọi việc trong nhà. Ngôi nhà rộng rãi trở nên thừa thãi nên ba nó cho thuê nguyên cả dãy nhà sau gồm khá nhiều phòng ốc. Nhà trước và khu nhà sau được ngăn ra bằng một hàng rào song sắt. Điều đặc biệt là cái giếng nước nằm ngay giữa hàng rào, để hai nhà có thể dùng chung.

Một hôm, thằng bạn nháy mắt cho tôi biết một tin vui: Gia đình vừa mới dọn tới gồm mấy anh em mà có đến ba cô con gái, cô nào cũng xinh. Ban đầu, tôi tỏ ra thờ ơ trước cái tin với cái vẻ hí hửng đó của thằng bạn thân, để chứng tỏ ta đang “ăn cây nào rào cây nấy”. Khi ấy tôi còn ngu ngơ chưa biết cô em gái của nó đang là cánh “hoa biển” của một anh chàng SVSQ Hải Quân bộ trai nào đó. Cho đến một hôm bất ngờ đụng đầu trên dốc con hẻm, khi thấy hai người ôm nhau từ giã, tôi mới hụt hẫng, biết canh bạc này chỉ mới bắt đầu mà mình đã trắng tay. May mà lúc ấy tôi chưa kịp tỏ tình và cũng chưa biết si tình, nên chưa “chết ở trong lòng một ít”, chỉ thấy ngượng ngùng băng khuâng một chút. Không được làm người tình, tôi bèn quay sang làm anh cô bé, để lâu lâu còn được nghe nũng nịu và nhất là được vỗ về chút tự ái của người thua cuộc.

Sau khi “con tim đã vui trở lại”, tôi bắt đầu (và ra mặt) nhòm ngó khu nhà phía sau. Cái giếng mà trước đây gần như thứ bầy và chủ nhật nào, sau khi tắm biển về, tôi và thằng bạn đều ra tắm lại, thích thú đùa nghịch, đổ cho nhau những gàu nước trên đầu, bây giờ ngại người ta nhìn thấy hai “bộ xương cách trí”, nên đành tắm vội trong phòng tắm. Nhưng cái giếng ấy lại trở nên vô cùng quan trọng đối với bọn tôi. Là chỗ có thể nhìn thấy “mục tiêu” rõ ràng nhất, khi các cô nàng ra xách nước, giặt áo quần trên thềm giếng. Cô em thằng bạn, sợ bọn tôi phá đám mối tình đầu, nên bây giờ trở thành bà mai, con chim xanh đặc

lực của hai ông anh. Bọn tôi dần dà biết được tên, tuổi, trường lớp của ba cô nàng. Đặc biệt hơn là hoa nào đang có chủ và hoa nào đang trong tình trạng đợi chờ. Cô chị thường đi vắng vào ngày cuối tuần bởi tình yêu đang thời kỳ mặn nồng, ở nhà thường chỉ còn lại hai cô em. Hai thằng tôi bò qua thành giếng sang nhà hàng xóm. Thằng bạn thì mang theo cây guitar đàn cho cô chị hát, còn tôi thì vờ hỏi cô em chuyện học hành, dịch hộ những bài Pháp văn, giải nghĩa vài điển tích trong Cung Oán Ngâm Khúc, lâu lâu tặng một bài thơ tình con cóc. Dần dà tôi lọt mắt xanh cô em út Quỳnh Chi(*), học đệ ngữ bên trường Nữ, rất hiền lành dễ thương. Cũng chỉ là tình yêu học trò, ngây thơ trong sáng. Thỉnh thoảng để giúp vui, tôi đem chuyện bị bà điên rượt kể cho hai chị em nghe. Có khi tôi còn nhại tướng đi và giọng hét của bà. Hai cô nhìn nhau sợ sệt.

Cuối năm đệ nhất, khi chuẩn bị kỳ thi Tú Tài 2 thì tôi bất ngờ lâm bệnh. Một buổi sáng chủ nhật, thức dậy, thấy người hơi sốt, khó chịu. Tưởng chỉ cảm cúm, uống vài viên thuốc aspirin là khỏi. Không ngờ đến trưa cơn sốt lên cao, người nóng như lửa đốt, đến nỗi không thể cử động, nói năng gì được. Ông chú vội vàng chở tôi đến bác sĩ. Bác sĩ trực hôm ấy là bà Chung Thị Luông, có phòng mạch ở đường Công Quán, gần rạp ciné Minh Châu. Nghe nói bà chích cho hai mũi thuốc thì tôi tỉnh lại. Tôi nhớ lúc vừa mở mắt ra, đang còn mơ màng, tôi đã thấy bà bác sĩ đẹp quá chừng. Biết danh bà từ lâu nhưng đó là lần đầu tiên tôi mới trông thấy bà. Và dường như sắc đẹp của bà bác sĩ đã giúp cho những thằng bệnh nhân trẻ con mới lớn như tôi mau tỉnh táo hơn là thuốc. Sau đó bà đề nghị chú tôi nên đưa tôi đến bệnh viện tư của bác sĩ Thạch nằm trên đường Trần Quý Cáp để điều trị. Tôi đã nằm ở đây hơn một tháng và đành phải bỏ thi kỳ ấy.

Một hôm, Quỳnh Chi đến thăm khi tôi đang lên cơn sốt, nằm mê man. Không biết cô bé đến từ lúc nào. Tỉnh dậy tôi thấy cô đã ngồi bên cạnh. Sau khi phụ cô ý tá dìu tôi ngồi dậy, cho uống một ly nước cam vắt, cô bé nắm lấy tay tôi, nhìn thật lâu vào mắt tôi, rồi buồn bã nói lời từ giả. Tôi mệt quá chưa kịp nói lời gì thì nàng đã bước ra cửa. Tôi cố gắng đưa bàn tay lên vẫy, nhưng không thấy nàng quay nhìn lại. Chỉ còn nghe tiếng chân bước vội xuống những bậc tam cấp.

Và đó cũng là lần cuối cùng tôi gặp Quỳnh Chi..

Sau khi lành bệnh, tôi đến thăm anh em thằng bạn dưới Rộc Rau Muống. Vừa mở cửa, cô em buồn bã cho biết là mấy chị em Quỳnh Chi đã dọn đi nơi khác, vì có bà mẹ điên, trên cổ mang đầy vòng vàng, không biết vì sao tìm được nơi mấy

cô con gái ở, đến la hét, khóc than cả một buổi. Và đây cũng không phải là lần đầu các cô dọn nhà với lý do như thế!

Tôi giật mình, nhớ lại bà cụ điên thường rượt theo tôi ở nhà sách Nguyễn Lê và Ty Thông Tin. Bất ngờ và xúc động, nước mắt tôi trào ra. Tội nghiệp cho bà và cho cả mấy cô con gái xinh xắn, thùy mị và học hành chăm chỉ của bà, trong đó có cô con gái út Quỳnh Chi. Tôi cảm thấy ngượng ngùng như mình vừa phạm tội, vì đã mấy lần thản nhiên kể chuyện không mấy đẹp về bà trước chị em Quỳnh Chi. Và cũng có thể, vì mấy lần rượt đuổi theo tôi từ Ty Thông Tin, mà bà đã khám phá ra căn nhà trọ của mấy cô con gái ở cuối con hẻm khá kín đáo này.

Trước Ty Thông Tin Nha Trang

Sau đó, tôi vào Sài Gòn học tiếp vài năm thì đi lính. Cuộc chiến ngày một khốc liệt, kéo tôi theo như cơn lốc xoáy. Thời gian trong lính, mỗi năm tôi chỉ về thăm Nha Trang một đôi lần bất chợt. Đầu tháng 4/75 Nha Trang đổi chủ sau cơn hồng thủy. Gia đình tan tác. Cha tôi và tôi vào tù. Chỉ một năm sau cha tôi chết, còn tôi thì bị lưu đày hơn tám năm từ nam ra bắc. Ngày trở về, Nha Trang nghèo nàn, xơ xác và buồn thảm như còn phủ màu tang. Đi trên con đường Phan Bội Châu – Độc Lập cũ, giờ đã đổi tên, bỗng dưng tôi nhớ tới người đàn bà điên ngày trước. Tôi tưởng tượng đang có rất nhiều người đàn bà điên khác, mất chồng, mất cha, mất con, mất nhà cửa sau cuộc đổi đời oan khiên bi thảm. Họ đã bị đuổi ra khỏi thành phố này hay gia đình không dám để họ chạy ra ngoài vì sợ phải rước thêm phiền lụy. Bất giác tôi rùng mình có cảm giác mọi thứ đều trở thành xa lạ. Thành phố này không còn là Nha Trang của tôi ngày trước nữa. Mấy tháng sau, tôi cùng vợ con xuống biển ra đi, lẳng lẳng già từ Nha Trang giữa một đêm mưa tầm tã. Dường như ông trời cũng đang sụt sùi trước cuộc chia ly.

Sau này, và cho mãi đến bây giờ, tôi không có cơ hội nào gặp lại bà cụ điên và mấy chị em

Quỳnh Chi. Bà cụ thì chắc đã qua đời từ lâu rồi, còn mấy chị em Quỳnh Chi không biết trôi dạt về đâu, sau bao nhiêu thăng trầm dâu bể. Cầu mong cho tất cả đều may mắn vượt qua bao dông bão để có cuộc sống an bình. Riêng Quỳnh Chi, một cô gái xinh xắn, thùy mị, hiền lành, xứng đáng để có một gia đình hạnh phúc. Xin nguyện cầu bà cụ được an nghỉ nơi cõi thiên đường thanh thản nào đó, chẳng còn gì để phải bận lòng ở chốn trần thế đảo điên. Và xin tất cả, hãy cho tôi được nói một lời xin lỗi, dù rất muộn màng.

Hai anh em thằng bạn thân thiết của tôi cũng không còn ở trong ngôi nhà dưới Rộc Rau Muống. Thằng bạn vào lính sau tôi một năm và đã chết ở trận Pleime, chỉ sau bốn tháng rời khỏi quân trường Thủ Đức. Cô em gái xinh đẹp của nó, sau này không lấy chàng SVSQ Hải quân ngày xưa, mà làm vợ một đồng nghiệp. Giáng Sinh năm 70, nhân theo đơn vị tham dự một chuyến hành quân bất ngờ, giữ an ninh cho một khóa Võ Bị làm lễ ra trường, tôi có dịp gặp hai vợ chồng. Cả hai đều dạy học tại Đà Lạt, đẹp để hiền lành, sống rất hạnh phúc. Sau 75, vì anh chồng gốc sĩ quan biệt phái, nên cả hai đều không được “lưu dụng”, phải về tá túc nhà cha mẹ chồng ở Sài Gòn, buôn bán chợ trời kiếm sống. Năm 81, vợ chồng và hai đứa con mất tích trên đường vượt biển từ Rạch Giá. Tôi rất đau đớn khi biết tin này, lúc vừa mới ra tù. Nhiều lúc tôi trách ông trời, sao nỡ bắt công với những con người quá hiền hậu dễ thương.

Nha Trang đã cho tôi nhiều niềm vui nhưng cũng đã để lại trong tôi bao nỗi buồn, những vết đau như vậy đó. Không biết Nha Trang bây giờ có còn đẹp và thơ mộng như ngày xưa? Vừa rồi tôi có đọc ở đâu đó, người ta xếp Nha Trang là một trong mười thành phố du lịch tồi tệ nhất thế giới. Tôi đau lòng lắm. Nhưng cho dù có đẹp để, lộng lẫy “hoành tráng” đến đâu đi nữa, Nha Trang cũng chỉ còn trong tôi như cổ tích, một nơi chốn thần tiên cho tôi cùng đám bạn bè thơ dại, những thằng học trò của một thời quá đổi dễ thương mà giờ đây phần đông đã chết trong chiến tranh, tù ngục, vài thằng sống sót thì cũng tàn mác khắp muôn phương.

Phạm Tín An Ninh

Giấc Mơ Ngày Xuân

*Giòng nước mắt tường chừng khô cạn
Lại trào dâng như sóng biển Nha Trang
Lòng vẫn mơ một ngày về tắm nắng
Nhìn đêm thu vàng vạc ánh trăng vàng*

*Nào quên được dãy phố phường Độc Lập
Nào Duy Tân, nào cát biển thân quen
Ngày tháng cũ xưa đi như bão táp
Giờ tìm đâu những đường phố lên đèn*

*Ôi Nha Trang có hàng cây thẳng tắp
Nơi ghi sâu tình đẹp thuở ban sơ
Giờ em đâu bên trời nào ta gặp
Hay phôi pha bên nỗi nhớ mong chờ*

*Ta vẫn nhớ Xóm Cồn đầy ghe nhỏ
Con đò đưa ta qua bến Hòn Chông
Cầu Xóm Bóng có còn trong nhớ
Hay đành lòng để lại một trời không*

*Biển Nha Trang vẫn êm đềm sóng vỗ
Hay gào điên từ thuở bỏ ta đi
Ta tìm đâu dấu chân em ngày cũ
Sóng xưa tan bao ước vọng thầm thì*

*Ta nhớ mái mái trường xưa rợp bóng
Hương lòng về người em gái thân quen
Những hàng cây phủ rợp trời che nắng
Hay che em dạo bước đã bao lần?*

*Ta vẫn nhớ mùi hương em mái tóc
Chảy lướt là phủ cả lối về khuya
Ta diu em bên dáng yêu ngà ngọc
Giờ em đâu bên những nỗi chia lìa*

*Em ra đi bỏ ta trời thương nhớ
Những hồn hoang cũng đầy nỗi khát khao
Chim gọi đàn réo nhau về xây tổ
Đêm tha hương ta dấu lệ phương nào*

*Anh với em chúng ta cùng chung bước
Tim cõi còn thao thức một quê hương
Mơ ngày mới giang tay chào đất nước
Hoa Tự do thơm ngát mọi nẻo đường.*

NX Vạn

Chùm sao “ Tiểu Bắc Đẩu”

Trần Hữu Sơn

Năm ấy, mùa hè 1964, vừa lấy xong bằng Tú Tài I, tôi được thằng bạn giới thiệu dạy kèm hai đứa con của ông chủ tiệm Phở Hai Chùa, Nha Trang.

Thằng bạn cùng quê, cùng tuổi, cùng học chung mấy năm tại trường tiểu học, tên Sĩ – Đặng Ngọc Sĩ - con bà Đứng bán quán tạp hóa ở đầu làng Quảng Hội.

Nhớ năm xưa thi vào trường Trung Học Võ Tánh niên khóa 1958 – 1959, làng tôi có 7 cậu con trai đồng lứa, lều chông ra đi. Năm thằng vinh quy, tiếp tục theo học Võ Tánh; hai thằng trở về, về lại quê nhà.

Sĩ là một trong 5 thằng học trò giỏi, còn lại hai thằng học dở nhất, trong đó có tôi.

Tôi lục đục theo sau, vất vả bò qua ngã trường trung học Trần Bình Trọng Ninh Hòa, rồi len lén chun cửa sau vào lớp đệ tam B5, Võ Tánh. Hè 1965 tôi hớn hờ, chính thức qua cửa trước bước ra khỏi trường với mảnh bằng Tú Tài II. Cuối cùng sau khi hội tụ tại Nha Trang vài năm sau hai thằng đụng mặt ở Sài Gòn..

Sĩ có dáng cao ráo, hào hoa, tao nhã. Qua khỏi bậc trung học đệ nhất cấp, Sĩ vào lớp Đệ Tam, chọn ban C làm hướng đi cho tương lai. Đứng “gu” của Sĩ.

Thuở đó, vào những năm 1963, 1964, trong lúc tình hình chính trị ở bên ngoài đang rối ben ...thì bên trong sân trường Võ Tánh, học trò cũng như các Thầy Cô ồn ào bàn tán với nhau về sự xuất hiện của một tập thơ do một cậu học trò lớp Đệ Nhị C xuất bản. Người ta xôn xao to nhỏ, không những chỉ vì khi nghe đến cái tựa đề của tập thơ nhiệm mùi “nhạy cảm chính trị”, lại được trình làng giữa lúc hỗn quan hỗn quân của nền chính trị miền Nam lúc bấy giờ, mà còn chính là do cái bút hiệu nghe rất là “ ma quái “ của cậu học trò xứ Quảng.

Tập thơ “ Nỗi Buồn Nhược Tiểu “, tác giả “ Sương Biên Thùy”.

Là thằng con trai nhà quê mới lên tỉnh, vừa nhút nhát, lại vừa mù tịt về văn chương thơ phú,...cho nên khi thấy thằng Sĩ đem tập thơ đến cho coi, tôi vừa lo, vừa khâm phục. Lo, vì chỉ cần nghe nói cái gì có dính líu

đến chính trị, cho dù chỉ là tựa đề của một tập thơ, tôi cũng sợ. Kinh nghiệm của những ngày tháng đầu về trọ học ở Rọc Rau Muống, vẫn còn lưu lại trong tôi. Lúc đó, cạnh nhà trọ của chúng tôi ở xóm Hà Thanh, nơi người ta ướp cá, ép thành nước mắm, có một gia đình ông thâu khoán, gốc người Huế. Hai cô con gái của ông là hai nữ sinh của trường Nữ Trung Học Nha Trang. Cô Ky Chì và cô Ky Em - . Ông thâu khoán theo đạo Phật, hai cô con gái của ông sinh hoạt rất hăng say trong gia đình Phật Tử. Theo phong trào Phật Giáo lúc bấy giờ, hai cô thường xuyên tham gia vào các cuộc biểu tình chống chính quyền Ngô Đình Diệm vào những ngày giữa năm 1963. Cảnh sát thường xuyên đến nhà tìm bắt, điều tra, đôi khi còn qua nhà trọ của chúng tôi tìm kiếm, hạch hỏi, làm khó dễ vì thấy chúng tôi cũng cùng lớp tuổi học trò với hai chị em nhà kia....Hình ảnh đó cứ ám ảnh, nên tôi rất sợ.. Mặt khác, khi nhìn thấy bạn của Sĩ cũng là một cậu học trò như tôi mà có thể làm một tập thơ in ấn hẳn hoi như vậy, thì quả là đáng phục sát đất. Giỏi thiệt.

Sĩ là một trong những cột trụ trong nhóm báo chí của lớp và cũng có tên trong Ban Biên tập của tờ báo trường Võ Tánh lúc bấy giờ. Sĩ cũng ngon lành lắm. Bạn của Sĩ lấy bút hiệu là Sương Biên Thùy, Sĩ cũng chẳng chịu nhận thua bạn mình. Sĩ lục lạo tìm một bút hiệu sao cho ngang ngửa với bạn mình. “Tiểu Bắc Đẩu”- đó là bút hiệu của Đặng Ngọc Sĩ.

Nghe “ kêu” quá!

Một đấng là “Sương Biên Thùy”, đấng kia “ Tiểu Bắc Đẩu”. Chẳng anh chàng nào chịu thua anh chàng nào! Cứ tưởng như ở một nơi nào đó xa lắc xa lơ, mờ mờ ảo ảo. Đứng là dân ban C, lúc nào cũng văn hoa ,...không giống ai.

Làm báo viết văn ở cái tuổi học trò, thì ...rất dễ “cua” các em. Các em thích được nghe các câu nói văn vẻ ngọt ngào chứ không chịu nghe mấy thằng con trai cục lốc, suốt ngày nhìn mặt chỉ thấy mấy con số khô cằn trên trán,..Mấy đứa bạn thường nói như vậy. Trong lòng, tôi cũng muốn tìm quen các em để cập bờ, có bạn gái dợt le với người ta,...nhưng vì không có cái năng khiếu văn hoa và không có cái dáng dấp thư sinh trời cho, cho nên tôi cứ xách xe không, đập suốt ngày muốn rã cái chân. Trái lại, với vóc dáng cao ráo, da mặt trắng trẻo thư sinh, mái tóc bồng bèn như mây chiều trôi,.. Sĩ chiếm được trái tim của nhiều nữ sinh . Cùng lớp cũng có, cùng trường cũng có, mà cả các cô khác trường nữa, thế mới “ hách” chứ. Sĩ rất đa tình. Sĩ có nhiều “ đào”. Nào

là Lê Thị Hồng N. lớp đệ tam, Nguyễn thị Minh H. lớp đệ nhị,...nào Đào thị Thanh S. lớp đệ nhất,...Đã quá!

Tôi âm ức ghen thầm với Sĩ. Đôi lúc tôi tự trách mình sao “quê một cục”. Nhưng biết làm sao hơn khi trời đã sinh ra như vậy.

Trái với tính hơn thua nhỏ mọn của tôi, Sĩ rất là “người lớn”. Sĩ luôn luôn tốt với tôi. Sĩ tìm cách giúp tôi, tìm cho tôi một chỗ dạy kèm kiếm thêm chút tiền trong thời gian đi học.

Lúc bấy giờ Sĩ có cô bạn rất thân, nếu không muốn nói là cô bồ số 1 của Sĩ, cùng bạn C. Cô S. Một cô bé Bắc Kỳ. Nhìn tấm hình cô ta tặng cho Sĩ và Sĩ đem khoe, tôi thấy cô bé Bắc Kỳ này không nho nhỏ đâu, nhưng cô có cái răng khềnh rất có duyên. Nhà cô S. ở ngay phía sau nhà của ông chủ tiệm phở Hai Chùa. Ông chủ tiệm có hai đứa con. Một đứa trai vừa lên trung học, một cô con gái đang học lớp nhất, tiểu học. Ông chủ nhờ cô S. dạy kèm, nhưng vì cô học bạn C, ngại toán, nên nhờ Sĩ. Sĩ cũng lo lo nên cố tìm người khác giới thiệu. May quá Sĩ nhớ đến tôi.

Sĩ nói với tôi, chỗ dạy kèm này ngon lành lắm Sơn ạ. Mà tha hồ mà ăn phở. Phở Hai Chùa mà Sơn, mà nghe tiếng chưa? Tôi chưng hửng chẳng biết trả lời ra sao; Bởi vì lúc bấy giờ nghèo muốn chết, làm gì có tiền mà đi ăn phở để còn thưởng thức phân biệt, ngon hay dở. Tôi àm ừ, trả lời không ra tiếng.

Một buổi chiều cuối tuần, “Tiểu Bắc Đẩu” ăn mặc chững chạc, đưa tôi đến giới thiệu với ông chủ quán phở Hai Chùa. Ông chủ tiệm phở niềm nở tiếp tôi và đem hai đứa con ra giới thiệu.

Quán phở của ông không có bản tên, nhưng hầu như dân Nha Trang, người nào cũng biết.

Phở Hai Chùa. Cái tên cũng là lạ. Hai Chùa là cái tên của con đường tương đối ngắn, cắt ngang ba con đường chính của thành phố Nha Trang. Tuy ngắn nhưng con đường cũng để lại không ít dấu vết mà một người nào đó đã đi qua một lần, khó mà quên được..

Nếu đã từng thưởng thức món xôi gà Nha Trang thì không thể nào không ghé chân đến quán xôi gà đường Hai Chùa. Mỗi buổi sáng quán được dọn trên lều ở đầu đường Hai Chùa, góc đường Trần Quý Cáp. Các hột nếp được nấu vừa mọng chín và mướt mướt lớp mỡ gà, vừa đủ làm say mê các tế bào vị giác của lưỡi. Các miếng thịt gà được xắt vừa đủ mỏng để còn giữ lại lớp da vàng óng ánh, bóng lưỡng, thơm phức, mời mọc.

Nếu đã từng ...mê các em nữ sinh trường Nữ Trung Học Nha Trang thì khó mà bỏ qua cô bé, cũng lại Bắc Kỳ, lần này đúng là nho nhỏ, với mái tóc có lẽ được chăm sóc hằng ngày, cho nên

nằm rất lẳng lơ ngang vai. Chiều nào, khi đến tiệm phở dạy kèm, tôi cũng nhìn thấy cô ta. Tay cầm tập sách, cô ta thờ thần qua lại trước hành lang căn nhà, nằm phía bên kia, đối diện với tiệm Phở Hai Chùa. Không biết cô có nhìn thấy tôi hay không, hay có để ý đến tôi không, nhưng tôi tin rằng cô bé đang chờ ai đó, đi ngang qua....

Con đường Hai Chùa khởi đi từ khoảng giữa của đường Trần Quý Cáp, kéo dài tạo thành ngã tư với đường Độc Lập ở phần nằm sát góc rạp xine Tân Tân, và rồi chắn ngang qua đường Hoàng Tử Cảnh.

Có lẽ vì nằm trên đường Hai Chùa, cho nên tiệm phở của ông ta lúc ban đầu không tên, về sau trở thành cái tên nổi tiếng: Phở Hai Chùa.

Kể từ ngày đến dạy cho hai đứa con của ông, chiều nào sau khi dạy xong, ông cũng cho người giúp việc làm cho tôi một tô phở. Ăn đã đời! Ngày đầu mê quá. Ngày thứ hai ngon lành! Ngày thứ ba, cũng còn khoái. Nhưng ăn phở mãi,...riết rồi cũng phát ón!!!.

Ông chủ tiệm phở gặp thời. Sáng trưa chiều tối, tiệm phở của ông lúc nào cũng đông khách. Người ta đến ăn rồi truyền miệng, đồn nhau. Phở Hai Chùa ngon lắm, nhất là nước béo và mấy cục xương “xíu quách”.

Vàng nước xúp và mấy cục “xíu quách” của Phở Hai Chùa.

Những lúc rảnh rỗi, ông thường trò chuyện với tôi. Ông kể cho tôi sơ qua về bí quyết thành công của ông. Ông hầm thịt xương liên tục từ sáng đến chiều. Để nêm một thùng thịt hầm như vậy, ông pha vào đó một bao bột trắng mà ông gọi là đường hóa học. Loại đường này rất đặc, ông nói thế. Chính nhờ bao bột trắng đó mà nước xúp phở của ông mới ngọt, làm vừa miệng thực khách. Về sau tôi mới biết đó là bao bột ngọt. Nhưng món chính của tiệm phở Hai Chùa vẫn là mấy cục xương “xíu quách”.

Ông đặt mua xương từ lò heo nằm phía sau đình Sinh Trung, cạnh bên xe Ninh Hòa- Nha Trang. Ông hầm xương cho rục. Xong rồi ông vớt xương ra, dành riêng các cục xương “xíu quách” này cho khách hàng đặc biệt hằng ngày của ông. Đó là những người phu xích lô, xe ba gác.

Theo ông, chính người phu xe xích lô, xe ba gác là những người đã dùng sức lực của mình quá nhiều. Họ cần tắm bổ bằng các ống xương tủy, các giò sụn, gân...để lấy lại sức lực cho ngày mai

, tiếp tục đổ mồ hôi ra kiếm tiền nuôi sống cho chính mình và cho gia đình.

Mỗi ngày vào lúc xế trưa, vào khoảng hai giờ rưỡi hay ba giờ chiều, các phụ xích lô, ba gác tụ họp trước sân tiệm phở. Ông chủ tiệm để dành sẵn các tô thật to, đầy ắp các khúc xương được hầm mềm rịu. Họ nhậu với bia ba mươi ba, bia lớn con cộp, hút thuốc rê phì phà trò chuyện,... để quên đi những cuộc xe nặng trĩu, cong mình, hì hà hì hạch trong cái nắng cháy da. Nhiều phụ xích lô chưa chạy được chuyến nào, không đủ tiền trả, cũng vào ăn. Ông để dành cho họ thiếu nợ, cho họ ghi sổ. Thế nên, thực khách tin tưởng ở ông. Tiệm phở mỗi lúc một thêm đông khách hàng, nhất là giới lao động tay chân.

Ông phát tài thấy rõ. Ông mua thêm hai căn phố lớn ở bên cạnh. Ông giao cho tôi một cái phòng rộng lớn trên tầng lầu thứ ba, nơi vừa làm phòng học dạy học hai con ông và cũng là nơi tôi đến ngủ qua đêm vào những ngày mùa đông lụt lội, nước ngập cả xóm Hà Thanh.

Những ngày cuối năm học, vì lo chuẩn bị cho kỳ thi, tôi không còn thường xuyên đến tiệm phở dạy kèm nữa. Cô bé Bắc Kỳ nhỏ nhỏ ở bên kia đường, dường như cũng không còn thiết tha ra đứng trước hành lang. Rồi câu chuyện cô bé Bắc Kỳ với chiếc răng khểnh ở sau quán phở cũng không còn được Sĩ kể cho tôi nghe nhiều như trước.

Những ngày nắng hạ của thành phố biển xanh cát trắng, qua mau.

Tôi theo đám học trò vui đầu vào sách vở, rồi cùng nhau vội vàng từ giã mái trường xưa, khu nhà trọ cũ, thành phố thân thương để đi tìm đến một tương lai mới, ở một nơi xa lạ.

Cuối năm 1968, tình cờ tôi gặp lại Sĩ ở Sài Gòn. Sĩ vẫn như xưa. Đa tình và lắm đào.

Sĩ đang chuẩn bị tài liệu cho kỳ thi môn Triết Đông. Vì biết tôi sắp về Vạn Giã, Sĩ nhờ tôi mang tài liệu này ghé qua Nha Trang trao cho cô bạn học cùng phân khoa. Người tình mới của Sĩ. Cô H. nhà ở trên núi gần tượng đài Đức Phật.

H. có vóc dáng nhỏ nhỏ, thanh thanh. Với giọng Huế lai lai, H nói nhỏ nhẹ và ngọt ngào. H thích thú khi nhận món quà, tập “ của Triết Đông “ của Sĩ gởi. H đang cần để chuẩn bị cho kỳ thi. H chăm chú mân mê tập của in roneo của Sĩ gởi cứ như chính tay mình đụng vào da thịt của Sĩ,...đến nỗi quên cả người đứng trước mặt ..

Tháng 6 năm 1977 theo lệnh phóng thích, tôi trở về làng cũ sau hai năm nằm trong rừng Katum – Tây Ninh để gọi là “ cải tạo”.

Sĩ ngồi đó, trắng đen, trên bàn thờ, trong khuôn hình thật khiêm nhường, có kích thước không quá bàn tay.

Bà Đứng, mẹ của Sĩ đầu tóc bạc phơ, nhìn tôi đứng trước tấm hình của Sĩ, lặng thinh.

Tôi nghe người ta nói, bà không còn tự hào với thằng con trai của bà như trước năm 75 nữa. Tôi không dám hỏi thêm vì biết thân phận “ cá chậu chim lồng “ sau hai năm cải tạo được gọi là “dung tha” về quê làm ăn.

Sau Tết Mậu Thân, chương trình thi cuối năm của bất kỳ phân khoa nào cũng trở nên, hay nói rõ hơn, được lệnh phải làm “ khó “ hơn. Gàn hơn một nửa sinh viên của các phân khoa như Luật, Văn Khoa, Khoa học,...đều bị bắt buộc phải đánh rớt.

Chàng thư sinh “ Tiểu Bắc Đẩu “ nằm trong con số này, tạm gác bút nghiên, theo việc kiểm cung.

Sĩ vào Thủ Đức đầu năm 69. Cuối năm ra trường, Sĩ được đưa vào binh chủng Thủy Quân Lục Chiến. Nghe đâu không lâu sau đó, trong một trận giao chiến rất ngắn, tại Vùng Sinh Lầy Miền Tây, Sĩ bị trọng thương rồi vĩnh viễn từ giã bạn bè.

Không ai kể cho tôi nghe, hôm đám tang của Sĩ có cô H. cô S. cô N. hay cô nào đó mặc chiếc áo đen chen lẫn trong đám người thảm lặng trên đường ra nghĩa địa hay không?

Những ngày còn lại ở quê nhà, tôi có đi ngang qua con đường Hai Chùa và ghé lại thăm ông bà chủ quán phở.

Con đường Hai Chùa vẫn còn đó, nhưng quán phở Hai Chùa đã mất hẳn dấu vết huy hoàng của ngày xưa.

Ông chủ tiệm phở người Quảng Bình đã ra đi sau cơn bệnh gan mãn tính. Bà chủ tiệm phở ở lại, già hẳn, hàng ngày trông giữ mấy đứa con của thằng con trai. Lúc nhúc, vừa bà vừa cháu vừa đứa con dâu, sống chật chội trong căn nhà mà trước kia là tiệm phở. Hai dãy nhà đồ sộ năm nao, nay đã bị tịch thu. Ông bà chủ tiệm phở ngày xưa với nhà cửa bao la, nay trắng tay. Thằng con trai, tên Xuân, học trò cũ của tôi đang nằm trong trại cải huấn ở Đồng Trăng, nghe nói vì cái tội hút sách hay giựt dọc gì đó.

Cô bé Bắc Kỳ có chiếc răng khểnh ở phía sau Tiệm Phở biệt tâm.

Và cô bé Bắc Kỳ nhỏ nhỏ ở phía bên kia đường , đối diện với tiệm phở, theo lời bà chủ tiệm phở Hai Chùa, đã cùng gia đình bay đi Mỹ vào những ngày cuối tháng tư.

Mùa hè năm 1964 Sĩ với tôi hớn hờ đến tiệm phở Hai Chùa vào những ngày rục rắng của thời học sinh. Có cô bé Bắc Kỳ rắng khềnh ở phía sau quán phở vui vẻ vẫy tay chào và có cô bé Bắc Kỳ nhỏ nhỏ ở bên kia đường cầm tập sách, che mặt thập thò trước hành lang.

Mười ba năm sau, năm 1979, trước khi ra khơi, một mình tôi, xơ xác, bơ vơ, âm thầm trở lại con đường Hai Chùa.

Hành lang vẫn còn đó nhưng cổ bé Bắc Kỳ đã bay xa;

Phía sau tiệm phở vẫn còn con đường nhỏ vẫn vào căn nhà xưa, nhưng không còn thấy cổ bé nào có chiếc răng khềnh dễ thương như ngày trước.

Cục xương của tiệm phở cũng đã hết "xú quách ***

Tôi bước ra ngoài.

Trời đã về chiều.

Ngẩng đầu ngược nhìn lên cao, trong cái bao la của vũ trụ một màu xanh thẳm, tôi cố tìm đâu đó hình thể của một chùm sao nhỏ, một chùm sao "Tiểu Bắc Đẩu", để nhắc đôi lời, rằng Sĩ ơi, thôi hết rồi, ngày xưa nay còn đâu!

Xuân Hạ Thu Đông

*Xuân đến đằm chồi kết nụ hoa
Gió mát trời trong khí hậu hòa
Thong thả vãng dương thường ghé bước
Chăm chuốt nàng Xuân đậm nét ngà*

*Từ xa dáng Hạ chùng trông ngóng
Cây lá xum xuê trái chín hồng
Ông Bướm đùa vui như mở hội
Nhìn cảnh vườn xinh quả đẹp lòng*

*Không mong lại thấy lá vàng bay
Điệp khúc mùa Thu đã sánh vai
Từng ngày toi tả cảnh xơ xác
Thu chính là Thu mãi miệt mài*

*Lay hoay gió Bất cứ làm duyên
Nói khẽ Thu ơi chớ nỡ phiền
Hoán chuyển Đông về thêm buốt giá
Tuần hoàn tạo hóa chẳng tình riêng*

*Thiên nhiên kỹ xảo nơi trần thế
Bốn mùa đổi tiết dễ làm mê
Bể ái muôn màu trông lạ mắt
Lạc trận Đào hoa lạc lối về*

HTN

Mẫu giới thiệu VNNS đến gia đình, bạn bè

- Tên người giới thiệu:.....
- Số độc giả:.....
- Địa chỉ:.....
- Giới thiệu độc giả mới tên:.....
- Địa chỉ:.....

Độc và ủng hộ Việt Nam Nguyệt San 30 Euro một năm

Địa chỉ liên lạc:
Ban Quản Trị VNNS

Kroeten 9
4871 JT Etten-Leur
Nederland

Email: hpnguyen@congdonghoalan.com
Điện thoại: +31 (0)76-5038426

IBAN: NL16 INGB 0001 5086 64 t.n.v. AVVN

Tin Sinh Hoạt Cộng Đồng

Buổi họp mặt của Ủy Ban Xây Dựng Tượng Đài Thuyền Nhân (XDTĐTN)

VNNS - Vào ngày chủ nhật, 1-2-2015 lúc 12 giờ đã diễn ra buổi họp mặt giữa Ủy Ban XDTĐTN, đại diện ban trị sự chùa Vạn Hạnh và điều khách gia Lia Krol. Ngoài ra, còn có sự hiện diện của các chuyên gia trong lãnh vực xây dựng và đại diện của đảng Việt Tân.

Chương trình nghị sự xoay quanh các vấn đề như:

những điểm then chốt trong bản contract (overeenkomst) như chi phí, thuế (BTW), thời điểm trả tiền, bảo hành, v.v... Bên cạnh đó là những vấn đề liên quan đến giấy phép xây cất, kỹ thuật về nền móng với sự đóng góp ý kiến của các chuyên gia xây dựng như anh Nhật (chùa Vạn Hạnh), anh Hùng (Ủy Ban) và anh Tuấn (Việt Tân). Vấn đề sau cùng là vị trí và phương hướng đặt tượng đài với sự hướng dẫn của T.T. Thích Minh Giác.

Kết quả buổi sinh hoạt đã đạt kết quả mỹ mãn với sự đồng thuận với nhau những yêu cầu cần. Về contract giữa Ủy Ban và bà Lia Krol gồm những điểm như: tổng chi phí là 30 ngàn euro (đã có thuế BTW) trả làm 3 lần và bà Lia Krol là người sẽ chịu trách nhiệm về việc bảo hành tượng đài về lâu dài (levenslang). Về vị trí của tượng đài sẽ được đặt quay về hướng đông-Nam. Buổi sinh hoạt chấm dứt lúc 15:30 giờ cùng ngày và T.T. Thích Minh Giác đã ngỏ lời mời tất cả ở lại dùng bữa cơm chay tại chùa Vạn Hạnh (Almere).

“Bữa Cơm Tình Thương” yểm trợ thương phế binh VNCH tại Việt Nam

Với tinh thần huynh đệ chi binh và tình thương, Gia đình Quân Cán Chính VNCH tại Hòa Lan đã tổ chức và khai mạc bữa cơm tình thương vào lúc 20 giờ 00 ngày 17.2.2015 tại thành phố Den Bosch với sự tham dự của một số đoàn thể, đảng phái và đồng hương. Sau nghi thức khai mạc chào cờ và mặc niệm trong sự trang nghiêm, ông Trương Hải, Hội trưởng đã tâm tình về mục đích thực hiện bữa cơm hôm nay, cũng như trong thời gian nhiều năm qua và tỏ lòng biết ơn những đóng góp của đồng hương cho việc làm của hội. Ông Lê Quang Kế, cố vấn của hội cũng đã chia sẻ tâm tư, nỗi lo âu về thân phận của các anh chiến sĩ VNCH đã hy sinh một phần thân thể của họ để bảo vệ quê hương, giúp cho đồng bào Miền Nam Việt Nam chúng ta được sống trong những tháng ngày thái bình và Tự Do. Những

thương phế binh này hiện nay phải sống thật khó khăn, bệnh tật, do đó sự đóng góp của mọi người cũng làm xoa dịu phần nào sự khó khăn của họ.

Các Ông Nguyễn Quang Kế, đại diện cho Ban Chấp Hành Cộng Đồng Việt Nam Ty Nạn Cộng Sản tại Hoà-Lan và ông Đinh Ngọc Hiền, đại diện cho Đảng Bộ Việt Tân tại Hòa Lan cũng đã bày tỏ lòng biết ơn các Thương Phế Binh VNCH và ủng hộ việc làm của Gia Đình Quân Cán Chính trong việc tổ chức các bữa cơm tình thương yểm trợ TPB/VNCH

Mọi người đã dùng bữa cơm với những món ăn do các cô các chị tình nguyện nấu giúp thật là ngon. Chương trình còn có phần Karaoke thật vui từ sau phần khai mạc và kết thúc vào lúc 24 giờ 00, nhiều người vẫn còn luyến tiếc khi ra về.

Q.Nguyen tường thuật

Cộng Đồng Người Việt tại Hoà-Lan Mừng Xuân Ất Mùi 2015

MC Tuyết Lê & Đức Thành

Mỗi độ xuân về, người Việt tại Hoà-Lan đều nhộn nhịp đón mừng năm mới. Năm nay, Cộng Đồng Việt Nam Ty Nạn Cộng Sản tại Hoà-Lan đã tổ chức đón xuân Ất Mùi vào ngày thứ bảy 7-2-2015 tại hội trường Olympus College ở thành phố Arnhem. Buổi hội xuân chính thức bắt đầu vào lúc 18g00, nhưng ngay từ buổi trưa các anh chị trong Ban Tổ Chức đã lo chuẩn bị trang trí hội trường, sân khấu, các gian hàng bánh tét, chè, bánh mì, phở, đồ nhậu và thức uống đã được bày sẵn để phục vụ đồng hương, ngoài ra còn có các quầy thông tin và phổ biến các văn hoá phẩm của Cộng Đồng và hội đoàn. Một số thí sinh Karaoke cũng đã thi hát Karaoke trong thời gian này.

Hơn 500 đồng hương từ các nơi đã đến tham dự hội xuân. Ngoài các đồng hương tại Hoà-Lan còn có sự tham dự của một số đồng hương đến từ Bỉ và Đức.

Nghi thức khai mạc thật trang nghiêm, mọi người cùng hướng về bàn thờ tổ quốc hát quốc ca và tưởng niệm những anh hùng đã hy sinh vì tổ

quốc, những đồng bào đã bỏ mình trên đường vượt thoát ngục tù cộng sản để tìm Tự Do.

Tiếp theo đó anh Trần Đức Thành, xướng ngôn viên đã mời 3 vị đại diện Cộng Đồng đến thắp hương trước bàn thờ tổ quốc, tưởng nhớ đến công đức của tiền nhân đã dựng nước và giữ nước.

Ra mắt Tân Ban Thường Vụ

Ông Nguyễn Hữu Phước, chủ tịch Cộng Đồng đã gửi lời chúc tết đến đồng hương và giới thiệu tân Ban Chấp Hành Cộng Đồng nhiệm kỳ 2014-2017 (tân BCH/CĐ gồm chủ tịch: ông Nguyễn Hữu Phước, Phó chủ tịch nội vụ: ông Nguyễn Quang Kế, Phó chủ tịch Ngoại Vụ kiêm Thư Ký: Bà Nguyễn Thị Tuyết Lê, Thủ Quỹ: Bà Nguyễn Thị Cẩm Vân)

Đồng hương đã vỗ tay biểu lộ sự ủng hộ tân Ban Chấp Hành Cộng Đồng.

Chương trình tiếp nối thật sống động với phần trình diễn múa lân của nhóm võ thuật Minh Zone. Sau đó các em nhỏ đã nhận được các bao lì xì của các vị đại diện Cộng Đồng trao tặng, đây cũng tượng trưng cho những lời chúc tốt lành nhất đến các em trong năm mới.

Phần văn nghệ tiếp nối thật đặc sắc do ban nhạc Mây Hồng phụ trách đã nhận được những tràng pháo tay tán thưởng của khán giả. Ban nhạc Mây Hồng là một trong những ban nhạc có những đóng góp tích cực trong các sinh hoạt của Cộng Đồng, đóng góp tích cực trong việc gây quỹ xây dựng tượng đài thuyền nhân. Đặc biệt, ban nhạc đã tình nguyện đóng góp và không nhận thù lao trong dịp mừng xuân Ất Mùi. Các ca sĩ Quốc Hùng, Như Loan, Anh Hồng, Hoàng Mai, Tường An, Tuyết Anh, Vũ Thủy, Thảo Quyên, Kobi Trương, Kim Bùi, Quang Kế với những bài ca thật hay đã tạo một không khí thật sống động.

Ngoài phần trình diễn của Ban Nhạc Mây Hồng, còn có sự đóng góp của Toán Vũ Ede. Các em với những bộ áo dài thướt tha cổ truyền trong các điệu múa đã gợi nhớ đến một quê hương Việt Nam thanh bình.

Phần trình diễn võ thuật của nhóm võ Minh Zone của được khán giả nhiệt liệt tán thưởng.

Các giải thưởng Karaoke cũng được ban tổ chức trao giải cho các thí sinh. Được biết phần giải thưởng Karaoke đã được tài trợ bởi hai chị Sơn&Mai

Xen lẫn chương trình là phần xổ số, tất cả số tiền sau khi khấu trừ các giải thưởng đều được sung vào quỹ Cộng Đồng để thực hiện các công tác phục vụ chung.

Theo ông chủ tịch Cộng Đồng cho biết, trong dịp tổ chức tết năm nay, Cộng Đồng đã nhận được 700 euro của một số đồng hương để ủng hộ tổ chức tết.

Buổi hội mừng xuân Ất Mùi chấm dứt vào lúc 1g00 sáng ngày hôm sau và đã thành công như mong muốn của Ban Tổ Chức.

Được biết ngoài buổi mừng xuân Ất Mùi do Cộng Đồng VNTNCS/HL tổ chức, người Việt tại các địa phương như Hoorn, Alkmaar, Purmerend, Eindhoven, Arnhem, Lisse và vùng phụ cận cũng đã tổ chức tết với sự tham dự đông đảo của đồng hương.

Thế Truyền tường thuật

Tết tại Purmerend 14.12.2015

Hội Người Việt Tự Do Purmerend đã tổ chức đón Tết Ất Mùi vào đúng ngày Lễ Tình Nhân 14-2-2015 trong hội trường Concordia ở trung tâm Purmerend.

Năm nay bà con đồng hương đến vui xuân khá đông khoảng gần ba trăm người ngồi chật kín hội trường và có đại diện của BCH /CĐNVTCNS/HL cùng tham dự. Buổi văn nghệ đã diễn ra tưng bừng náo nhiệt với những tiết mục truyền thống như dâng hương Quốc Tổ, chúc Tết, mừng tuổi, múa lân, xổ số “lấy hên ngày Tết” và nhất là kịch “Sớ Táo Quân” đặc sắc của Purmerend. Đặc biệt năm nay có Ban nhạc Mây Hồng từ Alkmaar đến giúp vui bà con với những màn trình diễn sinh động hấp dẫn của những ca sĩ trẻ đẹp, hát hay, đang được ái mộ ở Hòa Lan.

Cuộc vui xuân đã hào hứng tiếp diễn liên tục cho tới 2 giờ sáng trong bầu khí vui tươi nhộn nhịp đón Tết Con Dê !

Tường trình từ Purmerend

Tết Tại Hoorn 28.2.2015

Cộng đồng Người Việt ở Hoorn tổ chức vào ngày 28-2-2015 trong hội trường Grote Beer, Hoorn. Đặc biệt năm nay có ông Thị trưởng Hoorn tới tham dự. Ngoài những tiết mục truyền thống như chào cờ, tế tổ, múa lân, mừng tuổi, giới trẻ Hoorn người Hòa Lan đã tham gia trình diễn những màn hip-hop, break dance rất sinh động và Võ đường Minh Zone có những màn biểu diễn võ thuật, múa đèn, múa dây ngoạ mục ; Da Linh Fashion cũng có những màn trình diễn Mode Show đẹp mắt ; thêm vào đó còn có màn biểu diễn Đánh Trống độc đáo của một Nàng Trung Hoa đến từ London ; đan xen vào chương trình ca nhạc đặc sắc của Ban nhạc Mây Hồng đến từ Alkmaar Lan.

Tường trình từ Hoorn

Với sự tham dự của Ông Thị Trưởng Hoorn.

Tết tại Lisse 28.2.2015

Nói đến vườn hoa Keukenhof thì ai ai cũng biết, nhưng cộng đồng địa phương tại thành phố Lisse này có thể nhiều người chưa biết đến! mà quả thật nếu không một lần đến đây dự Tết thì cũng khó mà thấy và hiểu được các em, các cháu thế hệ thứ hai đang trong vai trò Ban Đại Diện để tiếp tục duy trì văn hóa Việt suốt trong thời gian 33 năm qua (sau khi các bậc cha chú đã trở thành người cố vấn cho lớp trẻ kế vị), Ngày Tết BGD tổ chức thật là chu đáo, ngoài những nghi thức khai mạc, Múa Lân, lì xì, hai màn võ thật bất ngờ cho người xem vì được giữ bí mật cho đến giờ lên sân khấu, vũ điệu Trống Cơm do các bậc tiền bối thực hiện rất vui nhộn, cả hội trường vỗ tay liên tục. Chương trình Karaoke được nhiều người hưởng ứng tham gia đủ mọi thể loại nhạc, xen kẽ là hái lộc đầu năm chơi lô tô, đặc biệt nhiều món ăn thuần túy Việt Nam và các loại bánh là do chính tay các cháu làm để phục vụ cho đồng hương, có trên 20 chàng rể và cô dâu Hòa Lan cùng đón tết với gần 200 đồng hương tham dự không ngớt lời khen ngợi cả hình thức lẫn nội dung chương trình. Nhân dịp này đại diện BCH/CĐNVTCNS/HL cũng được đến dự và chúc tết bà con. Tiếng hát tiếng cười vẫn âm vang đến tận 24 giờ mới kết thúc .

Tường trình từ Lisse

Lễ tưởng niệm 30 năm của anh hùng Trần Văn Bá tại Paris.

Ban thường vụ Cộng Đồng sau khi nhận thư của anh Nguyễn Ngọc Bách đại diện nhóm “Tinh Thần Trần Văn Bá” tại Paris, mời tham dự lễ tưởng niệm 30 năm anh hùng Trần Văn Bá. Chúng tôi, ban thường vụ đã hân hoan trong niềm hãnh diện, cử đại diện sang Paris góp mặt với mục đích:

- Tỏ lòng ngưỡng mộ anh hùng Trần Văn Bá, người đã nêu cao tinh thần dân tộc, bất khuất , vì tự do và cho tự do. Anh đã hy sinh đời sống cá nhân, tranh đấu cho lý tưởng, từ thừa còn là một sinh viên tại Paris, anh người đã từng đăc cử và đảm nhiệm vai trò chủ tịch tổng hội sinh viên Paris trong nhiều nhiệm kỳ.

Sau khi tốt nghiệp cao học tại Pháp anh đã chính thức bước vào con đường tranh đấu, anh là người đi làm lịch sử vào thập niên 70, một lịch sử oai hùng, một tấm gương sáng cho thế trẻ mai sau, tinh thần Trần Văn Bá sẽ tiếp nối qua nhiều thế hệ... và mãi mãi, bất diệt.

Để chuẩn bị cho chuyến đi, chúng tôi ba người anh Phước, anh Hans chị Tuyết Lê (theo chương trình có chị Cẩm Vân, nhưng chị bị ốm bất ngờ, không thể tháp tùng) thức dậy từ 5 giờ sáng, trời mùa đông tối như mực, lạnh buốt da.

Chúng tôi tụ họp nhau vào lúc 6g20, khởi hành đúng 7 giờ sáng, hy vọng có mặt trước giờ nghi lễ bắt đầu. Lên đường khi mọi người còn say giấc. Sau khi bỏ hành trang ở nhà trọ, chúng tôi lập tức vào trung tâm nơi đã hẹn. Đến hội trường, nhìn đồng hồ 1g20 chiều vui mừng, vì chúng tôi có đủ giờ tìm chỗ đậu xe, nói đến Paris thì chắc tất cả mọi người đều biết, ngồi trên xe thì dễ nhưng tìm chỗ đậu xe, nhất là gần hội trường là một điều vô cùng khó khăn.

Vừa đặt chân vào hội trường, điều gây cho tôi niềm xúc động là nét mặt hân hoan của mọi người, ai nấy tay bắt, mặt mừng, huyền thuyên

chào hỏi. Thấp thoáng những tà áo dài truyền thống, của các cháu, các cô, các chị ban tổ chức, tạo thêm màu sắc rực rỡ, vui tươi, thật thân thương dân tộc.

Chúng tôi được đón tiếp niềm nở như những nhân vật quan trọng, hihi...phồng cả mũi, bỏ công thức dậy sớm, vượt đường xa... tôi tự nhủ. Anh Phước xum xoe bên các nhóm Cộng Đồng từ Bỉ, Pháp tôi cũng được hãnh diện lấy qua vai trò "phó ngoại vụ". Mọi người chúc mừng BTV, trách chúng tôi không thông báo về BTV mới. Lần đầu tham dự với tư cách Cộng Đồng (CĐ) Hòa Lan, tôi lúng túng trong vai trò mới, nhưng anh Phước thì hầu như chẳng xa lạ với mọi người.

Chương trình được khai mạc lúc 2g30, với sự tham dự của trên dưới 200 người.

Nhìn quanh, tôi sửng sốt vì số người tham dự bao gồm bốn thế hệ. Những cụ ông, cụ bà trên 80t, lưng đã khòm, gối đã mỏi, khập khểng bước vào, thế hệ thứ hai cỡ 50, 60 tuổi, thế hệ thứ 3 các sinh viên trẻ 20, 30 tuổi, thế hệ thứ tư là các cháu 15 đến 18 tuổi.

Một niềm vui, một hãnh diện nho nhỏ: chủ tịch CĐ Hòa Lan, người trẻ tuổi nhất trong nhóm CĐ người Việt đến tham dự, cũng là người được mời đầu tiên thấp nén nhang trên bàn thờ anh hùng Trần Văn Bá, lý do đã vượt gần 500 cây số đến dự lễ tưởng niệm.

Các anh chị nhóm "Tinh Thần Trần Văn Bá" tổ chức rất chu đáo, sau phần phát biểu của nhóm, đến nghi lễ thấp hương trước bàn thờ. Chúng tôi tuần tự nói đuôi nhau khấn vái trước anh linh, anh Trần Văn Bá.

Kế tiếp là chương trình văn nghệ, đàn hát, ngâm thơ, những bài hát cho VN, hát cho anh hùng Trần Văn Bá, ca ngợi tinh thần dân tộc, tình quê hương, những lời ca ngọt ngào, nhưng ngọt ngào, oai hùng đi vào trái tim dân tộc, có những lời ca làm mắt tôi cay, nghẹn ngào, tôi không đủ ngôn từ để diễn tả hết cảm xúc mình.

Buổi lễ tưởng niệm kết thúc lúc 5g30 cùng ngày.

Ban tổ chức mời các CĐ tham dự bữa cơm tối vào lúc 19g.

Chúng tôi dùng cơm tối ở nhà anh Tùng, trong ban tổ chức. Cơm tối thịnh soạn được hoàn tất với tài nấu nướng của các bà nội trợ trong nhóm. Sau cơm tối, chúng tôi có thì giờ quan tâm đến nhau, hỏi han nhau, như đến từ đâu, nhắc chuyện ngày xưa khi còn học ở Đà Lạt, nơi mà tôi đã hân hạnh được sống, và cũng nơi này, anh hùng Trần Văn Bá, các anh chị bạn, chiến

hữu ngày xưa của anh, đã từng nội trú thừa còn học trung học. Thế là chúng tôi "kéo nhau về một thời Đà Lạt", với bao tiếc nuối.

Trước khi ra về, chúng tôi tuần tự thay phiên nhau phát biểu cảm tưởng về lễ tưởng niệm. Các anh chị bạn hữu, ngậm ngùi nhắc kỷ niệm xưa thời sống cùng anh Bá.

Anh Phước cũng phát biểu cảm tưởng của mình về người anh hùng liệt sĩ, tỏ lòng tôn kính, ngưỡng mộ.

Mọi người chia tay nhau lúc 9g tối. Nhóm CĐ Bỉ lên xe trở về ngay trong đêm. Nhóm CĐ Hòa Lan vì đường xá xa xôi, đã trở về nhà nghỉ.

Xin trích bài thơ dưới đây của nhóm thân hữu Trần Văn Bá, thay cảm xúc người viết.

Trần Văn Bá

*Anh đã nằm xuống nơi miền quê hương khôn
khổ.*

*Anh đã nằm xuống cho trọn giấc mơ mà Anh
vẫn thường ấp ủ*

*« Kháng chiến phải thật sự phát xuất từ quê
nhà... »*

*Anh đã ra đi, đã lội qua Biển Đông để « vá trời
lấp biển »*

*để câu nói của anh « Mưa sẽ từ dưới đất mưa
lên »*

*sẽ như một lời nhắn nhủ với lớp đàn em, với
Thế Hệ Trẻ.*

*Anh về, để lượm lại những vũ khí đã rơi rớt ngày
30 tháng Tư,*

*để lượm lại những huy chương đã bị lớp đàn
anh bỏ lại sau lưng.*

*Anh về, để thấp sáng Chính Nghĩa Quốc Gia, để
cấy lại*

một mùa mạ mới cho Miền Nam Việt Nam.

*Anh đã về và đã chết như một Kinh Kha Đất
Việt....*

Nhưng thật sự, Anh không chết đâu Anh :

Anh đã đi vào Lịch Sử Dân Tộc.

Anh vẫn sống trong lòng Lớp Trẻ.

***Bởi vì, vẫn còn nhưng con đường mang tên
Trần Văn Bá.***

***Từ Liège - Bỉ Quốc, đến Virginia - Mỹ Quốc,
Và mai đây, sẽ ở ngay tại quê nhà, tại Việt***

Nam.

*Còn chúng tôi, lớp người Tỵ Nạn Hải Ngoại,
Vẫn coi anh như một Đứa Con Hiếm Quý của
Miền Nam Cộng Hòa,*

*Vẫn coi anh như một chiến sĩ của Dân Tộc tự
do, nhân hậu và bác ái...*

Ký tên : Nhóm thân hữu Trần Văn Bá

Người tường thuật Tuyết Lê

Tin Hòa Lan

Những Việc Tiêu Cực Chung Quanh Đảng VVD

Trong hai năm qua, mục “Tin Hòa Lan” thường bàn về những vấn đề nội bộ của đảng PvdA cũng như những khó khăn mà đảng này đang gặp phải với số cử tri ngày càng giảm của nó. Đảng VVD, đảng đang đứng trong liên minh thân chính với PvdA, ít khi nào bị nhắc đến trong phương diện này, một điều đã thay đổi trong mấy tháng gần đây. Hồi trung tuần tháng Giêng dương lịch, ông René Leegte, một Dân Biểu thuộc đảng VVD, đã phải công khai xin lỗi vì những lời phát biểu thiếu thận trọng của ông về việc khai thác khí đốt tại Groningen. Như chúng ta biết, việc khai thác khí đốt ở tỉnh này trong hơn năm thập niên qua đã làm cho động đất thường xảy ra tại nơi đây, gây thiệt hại nghiêm trọng cho nhà cửa, làm cho giá nhà giảm mạnh và khiến cho những người muốn đi nơi khác sinh sống không thể bán nhà được. Có thể nói rằng cuộc sống ở Groningen bị mất an toàn đến mức đáng quan ngại do các trận động đất. Người dân cũng như chính quyền địa phương tất nhiên đã đòi chính quyền trung ương và công ty NAM, công ty khai thác khí đốt quốc gia, bồi thường thỏa đáng cho các nạn nhân và hạn chế tối đa việc khai thác để tránh gây ra thêm động đất. Vấn đề là ngân sách quốc gia Hòa Lan cần số thu nhập từ sự khai thác khí đốt. Hạn chế khai thác có nghĩa là chính quyền Hòa Lan sẽ bị thất thu khá nhiều. Do đó nên đảng VVD thường không nhiệt tình lắm trong việc hạn chế này.

Vào ngày 16 tháng Giêng vừa qua, một phái đoàn Dân Biểu Hòa Lan đã đi Groningen để thị sát khu vực thường bị động đất. Trên chuyến xe lửa về Den Haag, vị Dân Biểu René Leegte nói trên đã có một cuộc điện đàm với một nhân vật khác trong đảng VVD về “chiến thuật tuyên truyền” mà đảng này sẽ áp dụng trong vấn đề khí đốt ở Groningen. Điều không may cho ông Leegte là cuộc điện đàm của ông đã bị một thành viên của một nhóm bảo vệ môi trường thiên nhiên cùng đi trong toa xe lửa nghe được và “phóng sự” trực tiếp trên hệ thống truyền thông Twitter. Theo “phóng sự bỏ túi” này thì ông Leegte đã nói rằng đảng VVD sẽ duy trì quan điểm là phải nghiên cứu sâu hơn về mối liên hệ nhân quả giữa việc khai thác khí đốt và sự xảy ra động đất tại

Groningen, để trong thời gian vấn đề còn đang được nghiên cứu việc khai thác có thể được tiếp tục một cách không bị hạn chế đáng kể. (“?We blijven op de lijn dat we verband gaswinning en aardbevingen moeten onderzoeken.? [zodat we proces vertragen, winning hoog blijft].”)

René Leegte

Lời nói bị trích dẫn này có thể được hiểu là đảng VVD thật ra không quan tâm cho mấy đến sự an nguy của người dân tỉnh Groningen và nó đã gây ra sự phẫn nộ tức khắc trong công chúng Hòa Lan. Dân Biểu Leegte dường như đã gián tiếp xác nhận ông có nói như thế khi ông đưa ra lời xin lỗi và rời bỏ vai trò phát ngôn viên của đảng VVD trong vấn đề khai thác khí đốt tại Groningen.

Không lâu sau việc này, đảng VVD lại phải đương đầu với một vấn đề nguy hiểm hơn nhiều, do một Dân Biểu khác gây ra. Vào ngày 11 tháng 2, nhật báo NRC loan tin ông Mark Verheijen đã “lạm dụng công quỹ” khoảng vài ngàn Euro khi còn là thành viên của hội đồng điều hành tỉnh Limburg (“gedeputeerde van de provincie Limburg”). Một ví dụ cho sự lạm dụng này là việc ông ta đã yêu cầu tỉnh Limburg thanh toán 657,75 Euro cho một buổi ăn tối với một số người khách tại Amsterdam. Lý do khiến cho bữa ăn này bị đặc biệt chú ý là sự kiện ông và khách đã uống rượu với giá trên 100 Euro một chai. Đây là điều bị xem là một sự phung phí không thích hợp với người quản trị công quyền. Ngoài ra, ông còn bị tố cáo đã dùng công xa và tài xế của Limburg để đi làm một số việc riêng, không liên hệ gì đến tỉnh này.

Đứng trước những lời tố cáo của NRC, ông Verheijen thừa nhận đã vấp phải một số lỗi lầm và tuyên bố sẽ bồi hoàn cho Limburg số tiền mà lẽ ra nó không phải trả cho ông. Bên cạnh đó, ông Verheijen cũng yêu cầu một “ủy ban xem xét các vấn đề đạo đức” trong đảng VVD điều tra về tính chính đáng của những chi phí mà ông đã yêu cầu tỉnh Limburg thanh toán (“declaraties”).

Mark Veerheijen

Khi sự việc liên quan đến Dân Biểu Verheijen vừa bị NRC đưa ra trước công chúng thì thành phần lãnh đạo đảng VVD là Thủ Tướng Mark Rutte và ông Halbe Zijlstra, thủ lĩnh khối Dân Biểu VVD tại Hạ Viện, đã lên tiếng bênh vực ông ta, cho rằng tờ báo nói trên đã phóng đại vấn đề, biến con muỗi thành con voi. Thế nhưng, vấn đề chung quanh ông Verheijen thật ra lại trở nên nghiêm trọng hơn. Một tuần sau ngày tờ NRC tung tin, ông Wout Heijmans, một doanh nhân ở Limburg, chính thức đệ đơn tố cáo ông Verheijen đã tham nhũng khi còn làm wethouder tại thị xã Venlo. Theo lời tố cáo của ông Heijmans thì ông Verheijen đã nhận tiền của ông Piet van Pol, một đối thủ của ông Heijmans trên thương trường, để gây trở ngại cho việc làm ăn của ông Heijmans ở Venlo. Mỗi quan hệ mờ ám giữa ông Verheijen và ông Van Pol đã được tuần báo Elsevier công bố vào cuối năm 2014 khi nó loan tin rằng nó nắm trong tay tài liệu cho thấy Van Pol đã bỏ trên 10.000 Euro vào quỹ vận động bầu cử của Verheijen. (Van Pol cũng là một trong những người khách đã uống rượu đất tiền với Verheijen trong bữa ăn tối nói trên.)

Như chúng ta thấy, tin do Elsevier loan ra lúc đó không có tác động tức khắc nào đối với Dân Biểu Verheijen. Nhưng vào ngày 18 tháng 2 năm 2015, khi ông Heijmans chính thức tố cáo ông Verheijen về tội tham nhũng ("aangifte") thì vị Dân Biểu này đã phải tạm thời ngừng công tác Dân Biểu cho đến khi sự việc được sáng tỏ.

Vào sáng ngày 27 tháng 2 vừa qua, Dân Biểu Verheijen tuyên bố từ chức. Theo tin báo chí thì ông Verheijen biết được chiều hôm đó "ủy ban xem xét các vấn đề đạo đức" mà chúng ta đã nói ở trên sẽ công bố một bản báo cáo nghiêm khắc về việc chi tiêu tiền công quỹ của ông nên ông đã phải từ chức. Điều đó đã khiến cho Thủ Tướng Rutte phải chính thức thừa nhận là đúng ra ông nên giữ im lặng về chuyện ông Verheijen.

Mục "tin Hòa Lan" này được hoàn tất vào ngày 1 tháng Ba năm 2015. Khi nó đến tay độc giả thì có lẽ họ đã biết những việc được tường thuật trong đó có đem đến hậu quả tiêu cực nào hay không cho đảng VVD trong cuộc bầu cử Hội Đồng Tỉnh vào ngày 18 tháng Ba đến đây.

(Ông Năm Chuột tổng hợp các sự kiện và ý kiến lấy từ báo chí, đài truyền hình, đài phát thanh và mạng lưới thông tin toàn cầu.)

Tin Thế Giới

Hội nghị Normandie về Ukraine không đạt được đột phá

VOA: Một cuộc họp giữa bộ trưởng ngoại giao các nước Nga, Ukraine, Đức và Pháp hôm thứ Ba kết thúc trong mối bất đồng về việc ai phải chịu trách nhiệm cho hành vi vi phạm lệnh ngừng bắn ở miền đông Ukraine.

Các nhà ngoại giao hàng đầu hội kiến ở Paris trong bối cảnh thỏa thuận ngừng bắn, yêu cầu các bên rút vũ khí hạng nặng khỏi chiến tuyến, không chắc sẽ đứng vững. Ngoại trưởng Đức Frank-Walter Steinmeier cho biết cuộc hội đàm diễn ra khó khăn. Ngoại trưởng Ukraine Pavlo Klimkin cho biết họ đồng ý về một số "khía cạnh kỹ thuật," bao gồm ủng hộ một sứ mạng giám sát của OSCE, nhưng không nhất trí về việc bên nào phá vỡ thỏa thuận ngừng bắn. Ngoại trưởng Nga Sergei Lavrov cho biết cuộc thảo luận chủ yếu tập trung vào việc thực thi thỏa thuận hòa bình.

Phát biểu hôm thứ Ba trước một ủy ban Thượng viện Mỹ, Ngoại trưởng John Kerry cho biết Nga đã nhiều lần nói dối ông về hoạt động của nước này ở Ukraine: "Nga đang ở trong một giai đoạn với chiến dịch tuyên truyền công khai và rộng rãi nhất mà tôi từng chứng kiến kể từ đỉnh điểm của Chiến tranh Lạnh," ông Kerry nói "Họ hết lần này đến lần khác thể hiện một cách sai lạc - nói dối - quý vị muốn gọi là gì cũng được, thẳng vào mặt

của tôi, vào mặt những người khác trong nhiều dịp khác, về những hoạt động của họ ở đó."

Nhà nước Hồi giáo bắt cóc 90 người Thiên chúa giáo Assyria

VOA: Các nhà hoạt động hôm thứ Ba cho biết các phần tử chủ chiến Nhà nước Hồi giáo đã bắt cóc ít nhất 90 người ở các làng mạc của người Thiên chúa giáo Assyria trong các cuộc đột kích ở miền đông bắc Syria.

Đài quan sát Nhân quyền Syria chuyên theo dõi tình hình bạo động tại Syria nói rằng các phần tử chủ chiến đã bắt cóc những người này sau khi chiếm Tal Shamiram và các làng mạc khác của người Assyria ở tỉnh Hassakeh. Các vụ bắt cóc xảy ra tiếp theo sau các cuộc giao tranh trong khu vực hôm thứ Hai giữa các chiến binh người Kurd và nhóm Nhà nước Hồi giáo. Các chiến binh người Kurd đã mở một cuộc tấn công trong khu vực gần biên giới với Iraq hôm Chủ nhật với sự yểm trợ của liên quân do Mỹ dẫn đầu bằng các cuộc oanh kích.

Nhà nước Hồi giáo thường xuyên dùng bắt cóc như một chiến lược, và nhiều trường hợp các phần tử cực đoan đã giết những người mà họ bắt cóc ở Syria, Iraq và Libya.

Amnesty kêu gọi bỏ quyền phủ quyết ở UN

BBC: Tổ chức Ân xá Quốc tế, Amnesty International, thúc giục năm nước thành viên thường trực Hội đồng Bảo an Liên hợp quốc hãy từ bỏ quyền phủ quyết trong các trường hợp xảy ra tình trạng tàn bạo rộng khắp. Trong bản phúc trình thường niên của mình, tổ chức chuyên về nhân quyền nói phản ứng toàn cầu đối với một loạt các vụ thảm họa trong năm 2014 là rất đáng hổ thẹn. Các nước giàu có tội trong việc giữ quan điểm "đáng ghê tởm" với việc không đón nhận thêm những người tị nạn, Amnesty nói. Viễn cảnh trong năm 2015 là rất ảm đạm, nhóm này nói thêm. Đánh giá rằng 2014 là năm thảm họa cho những nạn nhân của các cuộc xung đột và tình trạng bạo lực, Amnesty nói các lãnh đạo

thế giới cần phải hành động ngay lập tức để đối phó với tình trạng bản chất các cuộc xung đột có vũ trang bị thay đổi.

Salil Shetty, tổng thư ký của tổ chức này, nói trong một tuyên bố rằng Liên hợp quốc và Hội đồng Bảo an đã 'thất bại thảm hại' trong việc bảo vệ thường dân.

Thay vào đó, năm thành viên thường trực của Hội đồng Bảo an, gồm Anh, Trung Quốc, Pháp, Nga và Hoa Kỳ, đã dùng quyền phủ quyết của mình để "thúc đẩy lợi ích chính trị riêng hoặc lợi ích địa chính trị của mình, đặt chúng lên trên việc bảo vệ dân thường," ông Shetty nói.

Một phần giải pháp nên có là các nước này hãy từ bỏ quyền phủ quyết của mình trong Hội đồng Bảo an trong các vấn đề liên quan tới việc giết người hàng loạt hay diệt chủng, Amnesty nói thêm.

Chính phủ Anh vẫn chưa có bình luận cụ thể gì về việc Anh quốc có ủng hộ cho việc tự nguyện từ bỏ quyền phủ quyết hay không.

Tuy nhiên, Bộ Ngoại giao Anh đã có phản ứng về bản phúc trình của Amnesty: "Anh Quốc toàn tâm ủng hộ cho nguyên tắc theo đó đòi Hội đồng Bảo an phải hành động nhằm chấm dứt các cuộc tàn bạo diện rộng và các tội ác chống lại nhân loại. Chúng tôi không thể dự đoán trước được là khi nào thì chúng tôi sẽ dùng quyền phủ quyết để chặn hành động đó."

TQ xây đảo làm bàn đạp ở Biển Đông

BBC: Hãng tin Anh quốc Reuters vừa có bài phân tích về chiến lược phát triển đảo nhân tạo và tham vọng ở Biển Đông của Trung Quốc. Hãng này nói việc xây dựng đảo nhân tạo của Trung Quốc diễn ra nhanh chóng nhằm tạo bàn đạp cho Bắc Kinh mở rộng phạm vi hoạt động của hải quân, không quân, tuần duyên và ngư nghiệp, gây quan ngại cho các nước xung quanh.

Một điểm gây quan ngại nhất là việc phát triển các hải cảng và điểm tiếp dầu, cộng thêm các

đường băng khiến Bắc Kinh có thể uy hiếp toàn bộ Biển Đông.

Reuters dẫn lời một quan chức ngoại giao phương Tây nói: "Các công trình này lớn và tham vọng hơn chúng ta từng nghĩ. Về nhiều khía cạnh, khi kế hoạch này tiếp tục được phát triển thì sẽ đặc biệt khó khăn [cho các nước] trong việc đương đầu với Trung Quốc ở Biển Đông". Các nước Philippines, Việt Nam, Malaysia, Brunei và Đài Loan cũng tuyên bố chủ quyền với các đảo ở Biển Đông. Trừ Brunei, các nước kia đều cho củng cố cơ sở của mình trên các đảo mà họ kiểm soát.

Cũng có suy luận rằng tất cả các động thái nói trên sẽ dẫn tới việc thiết lập vùng nhận dạng phòng không (ADIZ) ở Biển Đông. Trung Quốc đã lập ADIZ ở Biển Hoa Đông năm 2013 nhưng cho tới nay chưa thấy lo ngại gì về kế hoạch nào khác.

Roilo Golez, cựu cố vấn an ninh quốc gia của Philippines, nói vào đầu năm 2016 các công trình cải tạo ở Biển Đông của Trung Quốc có lẽ sẽ gần hoàn tất và Bắc Kinh sẽ công bố việc thiết lập ADIZ tại đây trong vòng ba năm tới.

Reuters dẫn lời ông nói: "Họ đang làm dần từng bước. Họ đang thực sự nỗ lực."

Báo Nga: Nếu có chiến tranh, Mỹ sẽ đánh bại Trung cộng trong 1 giờ

Theo Want China Times: Nếu nổ ra chiến tranh hạt nhân với Mỹ, Quân giải phóng nhân dân Trung cộng (PLA) sẽ bị đánh bại chỉ trong vòng 1 giờ do thua kém đối phương về công nghệ và lực lượng, một tạp chí tại Nga khẳng định. Các chuyên gia quân sự khắp thế giới thời gian qua luôn khẳng định rằng Mỹ không nên đánh giá thấp tiềm lực hạt nhân của Quân đoàn pháo binh số 2, hay lực lượng tên lửa chiến lược của Trung cộng.

Tuy vậy, theo tờ Expert của Nga, thì rất nhiều công nghệ đang được PLA sử dụng đã có từ thời Liên Xô (cũ). Bài báo cho biết thêm rằng công

nghệ tên lửa hiện đại nhất của Trung cộng cũng có được từ các chuyên gia hạt nhân của Nga và Ukraine, những người đã đào tẩu sau khi Liên Xô sụp đổ năm 1991.

Trung cộng hiện vẫn chưa thể xây dựng được năng lực hạt nhân với 3 trụ cột đủ khả năng thách thức Mỹ. Những trụ cột này bao gồm các máy bay ném bom chiến lược, tên lửa đạn đạo liên lục địa và các tàu ngầm có khả năng phóng tên lửa đạn đạo.

Quân đoàn pháo binh số 2 của PLA hiện cũng không thể so kè với Mỹ về số lượng đầu đạn hạt nhân, bài báo khẳng định, và dự báo Trung cộng có khả năng thất thủ chỉ trong vòng 1 giờ nếu nổ ra một cuộc chiến tranh hạt nhân tổng lực với Mỹ.

Vasily Kashin, chuyên gia của Trung tâm phân tích chiến lược và công nghệ, có trụ sở tại Mátxcova, cho biết tên lửa các Đông Phong 5 của Trung cộng mà Quân đoàn pháo binh số 2 đang được trang bị có khả năng bắn tới lục địa Mỹ. Tuy nhiên, PLA sẽ cần tới ít nhất 2 giờ để có thể bắn được những tên lửa kém ổn định, hoạt động bằng nhiên liệu lỏng này.

Điều đó có nghĩa là tên lửa của PLA có thể bị đối phương dễ dàng xóa sổ ngay cả khi chưa rời bệ phóng. Trong khi đó tên lửa Đông Phong 4 lại chỉ có tầm bắn 5.500 km, và không đủ khả năng vươn tới Mỹ, Kashin khẳng định.

Trung cộng đang phát triển tên lửa DF-31A, một phiên bản tên lửa đạn đạo liên lục địa (ICBM) cơ động, sử dụng nhiên liệu rắn với tầm bắn 11.000 km. Tên lửa này có thể vươn tới các thành phố quan trọng trên Bờ Tây của Mỹ, bao gồm Los-Angeles.

Dù vậy thì Mỹ hiện có tới ít nhất 2000 ICBM tiên tiến tương tự DF-31A. Bên cạnh đó, cả DF-31 và DF-31A của Trung cộng đều chỉ có thể mang 1 đầu đạn hạt nhân. Trung cộng sẽ phải mất từ 20 – 30 năm để triển khai các ICBM tới tiền tuyến sau đợt phóng thử đầu tiên, tạp chí này nhận định.

QHT(Tổng hợp)

Tòa Đồng Nai kết án tù ba blogger theo điều 258

Trọng Thành (RFI) – Trong một phiên tòa diễn ra nhanh chóng sáng ngày 12/02/2015, tòa án sơ thẩm tỉnh Đồng Nai kết án ba bị cáo Phạm Minh Vũ, Đỗ Nam Trung và Lê Thị Phương Anh, lần lượt 18 tháng, 14 tháng và 12 tháng tù giam, căn cứ theo điều 258 Luật Hình sự. Theo một luật sư có mặt tại phiên tòa, tòa án Đồng Nai, giống như nhiều tòa án khác tại Việt Nam, đã sử dụng một điều luật « không có giải thích rõ ràng », « mơ hồ », để khép tội 3 bị cáo.

Hai ông Phạm Minh Vũ, Đỗ Nam Trung và bà Lê Thị Phương Anh bị bắt giữ tại Đồng Nai ngày 15/05/2014, khi họ tới khu vực nơi đang có phong trào công nhân biểu tình phản đối Trung Quốc xâm phạm chủ quyền. Nhân vụ bắt giữ này, công an đã tìm thấy trong điện thoại của các bị cáo nhiều bài viết được cho là chống Đảng Cộng sản và chống Nhà nước.

Điều 258 Luật Hình sự « Lợi dụng các quyền tự do dân chủ xâm phạm lợi ích của Nhà nước... » là điều luật mà giới bảo vệ nhân quyền lên án chính quyền thường xuyên sử dụng để kết tội những người bất đồng chính kiến, những người đấu tranh cho mục tiêu giải thể chế độ độc đảng tại Việt Nam. Theo một số trang mạng trong nước, nhiều thân nhân của các bị cáo đã bị ngăn không cho tham dự phiên tòa. Lực lượng an ninh được bố trí dày đặc xung quanh khu vực tòa án. Một số người « dân oan » đến chứng kiến bên ngoài bị công an câu lưu.

Đầu năm, lộ ảnh ngai vàng trong cung điện hoành tráng của cựu tổng bí thư đảng cộng sản

CTV Danlambao – Ngay trong ngày đầu năm mới, tư dinh của cựu tổng bí thư đảng cộng sản

Việt Nam, ông Nông Đức Mạnh đã bị lộ một số hình ảnh xa hoa với bộ ngai vàng đầu rồng hoành tráng.

Những hình ảnh này được đăng trên báo Tiền Phong Online – cơ quan trung ương của đoàn thanh niên cộng sản Hồ Chí Minh.

Nội dung bài tường thuật về chuyến thăm sáng mừng 1 tết Ất Mùi (19/2/2015) của phái đoàn quan chức thuộc đoàn thanh niên cộng sản HCM đối với các cựu lãnh đạo cộng sản, trong đó có ông Nông Đức Mạnh. Chuyến đi do bí thư thứ nhất trung ương đoàn, ông Nguyễn Đắc Vinh dẫn đầu.

Theo một số thông tin đã được rò rỉ ra bên ngoài, trong thời gian còn giữ quyền lực, TBT Nông Đức Mạnh và thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng đã nhận hàng trăm triệu đô-la để đồng ý cho Trung Cộng vào khai thác bauxite tại Tây Nguyên.

Sau khi về hưu, ông Nông Đức Mạnh cưới thêm vợ mới là đại biểu quốc hội Đỗ Thị Huyền Tâm. Trong một lá đơn tố cáo đã được công bố trên Danlambao, bà Nông Thị Bích Liên (con gái ông Nông Đức Mạnh) đã phản đối cuộc hôn nhân này, đồng thời cáo buộc bà Đỗ Thị Huyền Tâm muốn dùng ‘vỏ bọc của vợ nguyên tổng bí thư’ để tránh bị khởi tố, xét xử do các hành vi trốn nợ và vi phạm pháp luật. Ông Nông Đức Mạnh cũng được cấp một căn biệt thự rộng 850 mét vuông, nằm trên con đường ven Hồ Tây.

Sau khi những tấm hình phô diễn lối sống giàu sang, xa hoa như vua chúa thời phong kiến trong biệt phủ của cựu tổng bí thư Nông Đức Mạnh được đăng tải công khai, thì ngay lập tức bị người dân cả nước rất phẫn nộ và đưa ra nhiều lời chỉ trích về lối ăn chơi đồng bóng đến mức lố bịch của vị cựu tổng bí thư đảng cộng sản VN. Cũng cần nhắc lại năm 2007 cũng chính Nông Đức Mạnh khi ấy đang giữ chức tổng bí thư đảng, đã phát động phong trào “Học tập và làm theo Tấm gương Đạo đức Hồ Chí Minh”. Người dân chỉ cần nhìn vào lối sống vương giả của “Mạnh Vương” hiện nay là đủ biết Hồ Chí Minh “đạo đức” ra sao?

Giới nông dân nghèo nhất nước

Theo báo mạng Đại Kỷ Nguyên trong nước thì thu nhập của nông dân thấp không thể tin nổi! Đây là nguyên nhân chính khiến cho đời sống nông dân ở nông thôn quá khó khăn cả về vật chất và tinh thần.

Nhiều triệu nông dân, cuộc sống vẫn như thời xưa không có máy tính, tivi, đèn điện, quạt điện, tủ lạnh, radio, nhạc, rạp hát, rạp chiếu phim và không có làm đêm, học đêm. Hai triệu nông dân chưa có điện. Dù điện ở Việt Nam đã có xuất khẩu ra nước ngoài, nhưng nghịch lý thay khi 2 triệu người trong 550.000 hộ gia đình nông dân tại 91 xã trong cả nước hiện vẫn chưa có điện. Môi trường ở nông thôn bị ô nhiễm rất nặng, đặc biệt là ở những nơi có làng nghề, khu công nghiệp thì ô nhiễm không khí, ô nhiễm đất đai, nguồn nước rất nặng...v.v... Đây là một trong những nguyên nhân gây ra tỷ lệ ung thư ở Việt Nam cao nhất thế giới, mỗi năm có thêm 150.000 ca ung thư mới, tốc độ tăng 5,4%/năm, với 75.000 người chết vì ung thư hàng năm. Theo báo cáo tình hình kinh tế – xã hội tháng 01 năm 2015 của Tổng cục Thống kê cho biết “tháng Một (tính đến ngày 20/01/2015), cả nước có 3.400 hộ thiếu đói, tăng 25,9% so với tháng trước, tương ứng với 14.600 nhân khẩu thiếu đói, tăng 24,7%” (trích đăng phần thiếu đói trong nông dân).

317 người chết vì giao thông dịp Tết ở VN

BBC: 317 người thiệt mạng, 509 người bị thương trong chín ngày nghỉ Tết ở Việt Nam (từ 15 đến 23/2), theo số liệu ban đầu của Ủy ban An toàn giao thông Quốc gia. Số người chết đã tăng 35 người so với kỳ nghỉ Tết năm 2014, mặc dù số tai nạn giảm 40 vụ và số người bị thương giảm 82. Đa số là các tai nạn đường bộ (525 vụ), làm chết 308 người, trong khi tai nạn đường sắt làm chết 9 người. Trong ngày 23/2, tức mùng 5 Tết, đã có 44 người chết, 68 người bị thương. Báo chí trong nước dẫn lời Ủy ban An toàn giao thông Quốc gia nói nguyên nhân chủ yếu dẫn tới tai nạn giao thông là do sử dụng rượu bia, đi mô tô không đội mũ bảo hiểm và chở 3 - 4 người. Từ ngày 27 đến mùng 4 Tết, các bệnh viện tiếp nhận hơn 35.000 ca khám cấp cứu do tai nạn giao thông với hơn 4.000 ca chấn thương sọ não và 193 người tử vong.

Hơn 6.000 người phải vào viện do đánh nhau trong dịp Tết Ất Mùi

Báo chí trong nước đồng loạt đăng tải thông tin từ Bộ Y tế cho biết, trong dịp Tết Nguyên đán vừa qua đã có 6.200 người phải vào viện do đánh nhau và đã có 15 người tử vong. Phần lớn các ca này tập trung ở các tỉnh miền Nam và vùng Đồng bằng sông Cửu Long. Báo chí dẫn lời các bác sĩ cho biết rằng một phần nguyên nhân là đánh nhau vì va chạm giao thông khi đi chúc tết, chơi xuân và sau khi uống rượu bia. Trong khi đó, quan chức Bộ Công an lại cho rằng tình hình an ninh trật tự Tết Nguyên đán năm nay “rất bình yên nên không thể có con số hơn 5.000 người bị thương tích do đánh nhau”.

Hình Ảnh Hội Xuân Năm Ất Mùi Tại Arnheim

Múa Lân Minh -Zone

Hồng Tâm

Tuyết Anh

Vũ Thủy

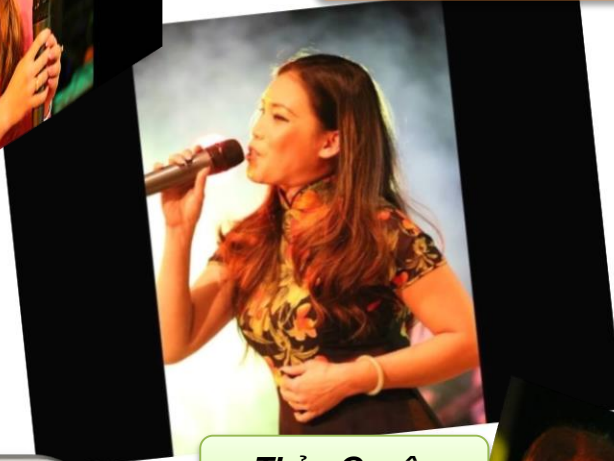
Ánh Hồng

Nhóm múa thiếu nhi Ede

Kobi Trương

Thảo Quyên

Ban nhạc Mây Hồng và Tam Ca

Kim Bui

Hoàng Mai

Tường An

Vòng Dự Thi Karaoke

Quang Kế

Như Loan

Quầy Thông Tin

Các gian hàng Tết

Vui xuân

Truyền Thông Xã Hội Dân Sự

LTS. Công cuộc đấu tranh của nhân dân Việt Nam chống lại nhà cầm quyền độc tài cộng sản đã lan truyền đến giới thanh niên. Hiện nay trên mạng truyền thông xã hội dân sự đang xôn xao về một nhóm bạn trẻ hát nhạc RAP đã công khai chống đối bạo quyền CS qua hình thức hát nhạc RAP. Công việc kế tiếp của nhóm bạn trẻ này là mở các chiến dịch ZOMBIE tấn công bạo quyền qua nhiều hình thức khác nhau, ví dụ như: kêu gọi tham gia treo AVATAR (hình đại diện) trên trang Facebook cá nhân, viết chữ #DMCS trên tiền giấy (ngay trên mặt có hình HCM), v.v... Và sau đây tòa soạn VNNS xin giới thiệu đến quý độc giả bản tuyên cáo của nhóm bạn trẻ vừa tung ra hôm nay (thứ sáu, ngày 13 tháng 2 năm 2015)
* * *

Hãy trả lại não cho chúng tôi!

Chúng tôi, những người trẻ của đất nước Việt Nam, ở vào thế kỷ 21 này, đã trở thành những con người không có não bởi Đảng Cộng Sản Việt Nam.

Trong suốt gần một thế kỷ cai trị, Đảng Cộng Sản

Việt Nam đã áp dụng phương thức tẩy não và ngu dân. Họ đã từng đốt sách, và giết trí thức, họ áp đặt một nền giáo dục chỉ toàn tuyên truyền những điều dối trá, họ trở thành thần thánh, và họ biến chúng tôi, những công dân trẻ, thành thanh kiếm, thành tấm khiên, để chiến đấu và bảo vệ cho họ, Đảng Cộng Sản Việt Nam. Họ tẩy não chúng tôi, khiến chúng tôi suy nghĩ và hành động theo ý họ, như những con zombies không não. Nhưng chúng tôi không phải là zombie, chúng tôi là con người, và chúng tôi cần phải được làm Người!

Bạn tôi, nếu bạn nhận ra bản thân cũng đã hoặc đang bị nhà cầm quyền thao túng suy nghĩ, cướp mất quyền tự do tư tưởng, hãy gia nhập đại gia đình Zombie, một đoàn quân ngày càng hùng hậu. Chúng ta SẼ đòi lại cho dân tộc này, cho đất nước này quyền được tự duy tự do, độc lập.

Chúng ta SẼ làm nên cuộc đổi thay ở đất nước này, tôi chắc chắn như thế, vì chúng ta **ĐÃ THỨC TỈNH.**

Chúng tôi chính thức đòi hỏi 4 điều sau:

1. Đảng CS VN chấm dứt thế độc quyền chính trị. Cạnh tranh chính trị là phương thuốc hữu hiệu nhất để chữa chứng:
2. tham ô, hối lộ, rút ruột, vô trách nhiệm, và ngu độn đã làm ung mủ dân tộc này suốt gần một thế kỷ qua.
3. Đảng CS VN chấm dứt can thiệp vào các hoạt động dân sự cụ thể như: Giáo Dục, Truyền Thông, Tôn Giáo/Tín
4. Ngưỡng ..v.v.. Có như thế, chúng tôi mới không bị thao túng tư tưởng, suy nghĩ, và trở thành những thân ma không não. Đất nước này cần những Con Người chứ không phải những Thân Ma!
5. Chúng tôi yêu cầu đảng CS và chính quyền CS VN trả lại cho dân tộc VN một nhà nước pháp trị với tam quyền phân lập. Thu tóm mọi quyền hành vào tay một đảng phái chính trị chính là nguồn cội của mọi tệ đoan. "Quyền lực tuyệt đối thì mục nát tuyệt đối." ("Absolute power absolute corruption." (John Dalberg-Acton)
6. Đảng CS VN và nhà cầm quyền CS chấm dứt bắt bớ, bỏ tù, thủ tiêu những người mang tư tưởng trái với mong muốn của đảng CS VN. Các ông không có quyền kết tội một con người chỉ vì họ có quan điểm khác với các ông. Các ông có thể dùng họng súng để cưỡng đặt, nhưng trước Thượng Đế và nhân dân, các ông không có quyền ấy!

Tôi thành thật khuyên các ông, nếu các ông muốn giữ quyền lực, thì hãy bắt đầu tập chơi trò chơi chính trị một cách công bằng, chấp nhận tự do chính trị và đa đảng như một phần bắt buộc của luật chơi, còn nếu không, các ông SẼ bị bánh xe lịch sử nghiền ra tro bụi, chính các ông biết điều đó hơn ai hết. Và chúng tôi SẼ là bánh xe lịch sử ấy!

Mỗi một biểu tượng đầu lâu không não với con mắt mở to này xuất hiện, là một lần người trẻ chúng tôi đang bảo nhau: **HÃY MỞ MẮT RA VÀ THÔNG NÃO ĐI!**

Đây không phải là một lời hù dọa.

Ký tên,

Nancy Nguyen, Trưởng ban ngoại giao Chiến Dịch Zombie

VỀ MỘT TIẾNG HÁT!

Mai nếu như ta về,
đời phiêu lãng thân ê chề
Còn ai thấp lên ngọn đèn.. chờ khuya

Ca sĩ, thường khi chỉ có tên mà không có tuổi. Như Elvis Phương, Chế Linh, Ý Lan khi đứng trên sân khấu vẫn cứ xưng tên với khán giả, dù “các cụ” đã gần 6 hoặc trên 7 bó. Vì thế, xin phép đọc giả cho tôi gọi người ca sĩ có tiếng hát được mệnh danh “liều trai/ma túy” đó bằng “cô”, dấu “cô” đã trải qua 69 mùa lá rụng và được xếp vào hạng cao niên của cả nước Mỹ lẫn nước Việt Nam.

Tên cô gắn liền với tên của nhạc sĩ quá cố Trịnh Công Sơn từ giữa thập niên 60. Tiếng hát và hình ảnh cô in đậm trong trí nhớ tôi – từ thuở con bé mới lớn, trái tim ngây thơ hiền hậu, nóng bỏng lý tưởng lẫn mộng mơ – cho đến tận bây giờ, bao nhiêu nước chảy qua cầu, khi mắt bắt đầu mờ và con tim thì hăm mãi vẫn chưa thấy ấm lại ngọn lửa... tình.

Cô thì khác. Nghệ sĩ mà. Nghệ sĩ là người trái tim muôn năm còn trinh. Trái tim với ngọn lửa vĩnh viễn là ... lần đầu. Nghệ sĩ cần khán giả như cá cần nước. “Tôi luôn ao ước có một ngày được hát rồi chết luôn cũng được...”. Ao ước của cô đã trở thành hiện thực khi cô đứng (và nói) những lời kể trên trong đêm 9 tháng 5 vừa qua, trên sân khấu “hoành tráng” của Trung tâm Hội nghị Quốc gia tại Hà Nội với 4,000 ghế ngồi đã không còn chỗ trống. Cô được hát nhưng cô không chết. Có chăng, cô ĐÃ chết trong lòng những người hâm mộ cô như tôi, những người (gần dờ) yêu nước nhưng (cương quyết) KHÔNG yêu Chủ Nghĩa Xã Hội.

Sáng 30 tháng Tư 2014, trong nỗi đau râm ran của vết thương sau 39 năm vẫn chưa chịu lành,

tôi nghe lại CD Niệm Khúc Hoa Vàng do Khánh Ly Productions phát hành năm 1989.

niemkhuchoavangback Từng câu, từng chữ, theo giọng nói trầm buồn, tràn đầy cảm xúc và cực kỳ quyến rũ của cô xoáy sâu vào cõi lòng u ám của người nghe.

“Con tàu tách bến. Bóng đêm đã phủ xuống Sài Gòn. Mặt nước đen im lặng. Tất cả ở đằng sau chìm vào bóng tối. Tôi sắp đi xa. Tôi sẽ đi xa. Nước mắt tôi nhạt nhòa. Tôi không biết cái gì chờ tôi trước mặt? Tôi không biết. Tôi đã chết rồi. Chết theo Sài Gòn đang hấp hối trong đêm tối. Thoảng trong gió, tiếng khóc, tiếng kêu la như những mũi đinh cắm vào tim tôi. Không nhìn lại nhưng tôi biết sau lưng tôi, trên những con phố thân yêu, những ngọn đèn xanh đỏ vẫn lấp lánh. Tôi tự nhủ, hãy nhắm mắt lại, hãy cúi mặt xuống, hãy tắt đi những ngọn đèn tội nghiệp kia bởi không bao giờ ta còn thấy lại nữa đâu”. (Khánh Ly – #1. Khi Xa Sài Gòn- CD Niệm Khúc Hoa Vàng)

Cái sự tưởng rằng không bao giờ ta còn thấy lại nữa đâu vào năm 1989 đã trở thành lời tiên đoán trật lất 1/4 thế kỷ sau. Dẫu cô vẫn chưa được phép đứng hát vô tư ở Sài Gòn, nơi làm nên tên tuổi lẫy lừng của đời ca sĩ nhưng ít nhất, cô được phép hát 1 đêm ở Hà Nội cũng đã là điều hạnh phúc lắm rồi. Hạnh phúc như cô bày tỏ cùng khán giả đêm ấy, “Tôi ước ao được hát tới tắt tiếng rồi chết luôn cũng được. Ví như ngày hôm nay, tôi cứ hát đến chết luôn”.

Những lời có cánh (nói theo ngôn từ trong nước) cứ thế, từ đôi môi phù thủy của cô bay ra, vui lòng người nghe và vui lòng cả người diễn.

Khốn thay, khi đọc bài tường thuật về những lời có cánh cô dành cho khán giả trong nước, trong trí tôi cứ bật ra hình ảnh của người ca sĩ 25 năm trước, khi cô hồi tưởng những ngày cuối tháng Tư 1975 đau thương của người dân miền Nam “Tôi đã chết rồi. Chết theo Sài Gòn đang hấp hối trong đêm tối”.

Cứ chết đi sống lại như thế, nghĩ cho cùng, cũng ... tội cho cô!

Chỉ vì khát khao được hát ở quê nhà (?) mà cô còn quên nhiều thứ lắm. Cô quên hết những lời cô lên án Cộng Sản trong những thước phim tài liệu còn lưu trữ đầy trên mạng lưới điện toán toàn cầu (Phim Ai Trở Về Xứ Việt, Thực hiện Nguyễn

Hoàng Đoan, phu quân ca sĩ Khánh Ly. Thuyết minh: Khánh Ly). Cô quên đã từng cất tiếng ca nhắn nhủ: “Thăm giùm ta, người ấy ở trong tù/ Cho ta gởi một mảnh trời xanh biếc/ Thay giùm ai, màu trời ngục âm u”.

Cô quên cả lời thề “Chúng con nguyện cùng ra sức đắp xây/ Quê hương mình trong TỰ DO âm no.

Xin Mẹ yêu Mẹ đừng than khóc nữa/ Vì chúng con tuổi trẻ vẫn còn đây/ Chúng con nguyện cùng chung sức đắp xây/ Chúng con nguyện đi dựng lại Quê hương”.

(“Mẹ Việt Nam ơi, Chúng Con Vẫn Còn Đây” – Nhạc: Nguyễn Ánh 9 – Lời: Hoàng Phong Linh)

Đêm 9 tháng 5, khi cô đứng hát trong ánh hào quang rực rỡ của một danh ca vượt thời gian, trong ánh nhìn ngưỡng mộ của hơn 8,000 ngàn con mắt từ khán giả hiện diện ở khán phòng, cô không cần biết chỉ 4 ngày trước đó, ngày 5/5/2014, một blogger sáng lập trang điểm tin nổi tiếng Basam News – biệt danh Anh Ba Sàm- đã bị công an bắt khẩn cấp về điều luật quy kết “đại trà” 258 dành cho những người không ngoan ngoãn đi theo ngọn đuốc lãnh đạo quang vinh của Đảng, nhất là lại còn dám phản kháng quan thầy Trung Quốc.

Và cô, cô đang đứng giữa xứ Việt để không cần kêu rêu: Ai trở về xứ Việt/ Cho ta gởi về, theo một ít Tự Do/ Tự Do, Tự Do và nhiều lắm/ Đến cửa ngục tù/ Chia bớt chút buồn lo. Cô trở về xứ Việt để được hát . Hát cho người giàu nghe. Giá vé hạng bét là 45 đôla. Hạng nhất thì cả trăm đôla. Người ca sĩ cần hát. Chuyện gửi/ chia cho tù (lương tâm) là chuyện diêm xua. Đảng đã quên tội lỗi của cô, đã cho cô được phép hát giữa lòng Hà Nội là chỉ dấu rõ rệt của chủ trương hòa hợp hòa giải dân tộc với đám phản động hải ngoại. Cô đã chứng kiến sự tự do khi được hát thoải mái những bài hát ... cho phép. Được phát biểu tự do về tình cảm của cá nhân cô với quê hương và với nhạc sĩ Trịnh Công Sơn. Thế thì những tù nhân lương tâm đúng là bọn phản động thật. Mặc mớ gì để phải lưu luyến “Các bạn ta ơi, bao giờ được thả/ Đến bao giờ ăn được bát cơm tươi/ Được lắng nghe, tiếng chim cười/ Đến bao giờ, đến bao giờ???”

Về nước, cô mãi miết tập luyện cho đêm trình diễn trọng đại sắp diễn ra. Đến người thân của cô ở Hà Nội lẫn Sài Gòn, cô cũng tạm gạt ra khỏi

bộ nhớ. Cô bận “nhắc” bên Hà Anh Tuấn, “đỏm dáng” với Công Trí như phóng viên Ánh Ngọc của báo điện tử VietnamNet tường thuật.

Khánh Ly “nhắc” bên Hà Anh Tuấn, Phạm Hoàng Nam.

Khánh Ly “nhắc” bên Hà Anh Tuấn, Phạm Hoàng Nam.

Khánh Ly ngày về

Cô cũng không để ý đến việc Trung Quốc ngang nhiên đặt giàn khoan dầu lên lãnh hải Việt Nam, bao vây và tông vào tàu của “Cảnh sát biển” Việt Nam khiến người dân cả nước cực kỳ phẫn nộ. Cô vẫn “Bên sông hát khúc Hậu Đình Hoa”.

Cô quên nhiều lời hứa nhưng nhạc sĩ kiêm MC Nam Lộc không quên. Khi chia sẻ tâm tình lúc viết về ca khúc “Sài Gòn ơi vĩnh biệt” trong buổi Gây Quỹ Tương Trợ Thương Phế Binh VNCH diễn ra tối Chủ Nhật 27 tháng Tư, 2014 tại nhà hàng New East Sea, thành phố West Valley, Utah, ông đã nhắc lại nhẹ nhàng “... trong bài hát có câu là “Sài Gòn ơi, tôi xin hứa rằng tôi trở về”, chị Khánh Ly cũng đã đồng ý với tôi và chị đã từng viết trong một hồi ký là “Tôi chỉ về Sài Gòn với hàng triệu người Việt ở Hải ngoại khi không còn cộng Sản”. Đến bây giờ chị Khánh Ly về thì có lẽ là tôi xin lỗi hẹn với chị Khánh Ly”.

Công chúng thường có lòng bao dung với những người mang danh nghệ sĩ. Rằng nghệ thuật phải được tách rời khỏi chính trị. Rằng nghệ sĩ chỉ có mục tiêu duy nhất là phục vụ nghệ thuật. Thế nên MC “tài danh” Nguyễn Ngọc Ngạn đã trở thành nghệ sĩ thứ thiệt khi quên đi thảm cảnh vợ con chết trên đường vượt biên để thản nhiên và hồn nhiên tiếp tay cho sự nổi dài của Nghị Quyết 36 thâm nhập vào cộng đồng Việt hải ngoại qua việc quảng cáo cho các “doanh nghiệp” trong nước trong những chương trình Thúy Nga Paris gần đây.

Ca sĩ Ý Lan cũng chẳng còn nhớ mẹ cô là danh ca Thái Thanh bị cấm hát suốt 10 năm trời cho đến khi rời khỏi Việt Nam vào năm 1985. Cô đã mở to mắt, tròn môi, ngây thơ trả lời với cơ quan truyền thông BBC gần đây rằng, về Việt Nam hát, cô được phát biểu hoàn toàn “tự do” trên sân khấu, không như những lời (hải ngoại) đồn đại.

Mời xem Thái Thanh – Phần Mở Đầu Đêm Nhạc Thái Thanh Kỷ Niệm Mười Năm Tái Ngộ:

Nghệ sĩ mà! Trái tim họ quả lớn hơn, bao dung hơn người bình thường như tôi và bạn. Họ khóc, cười, quên, nhớ như những màn kịch đóng trên sân khấu để rồi khi bước xuống, những thứ cải trang được vứt lại nhẹ nhõm sau lưng.

Cô đã về, không phải với tâm trạng đời phiêu lãng thân ê chề/ Còn ai thấp lên ngọn đèn.. chờ khuya... như cô đã cất giọng nã nê 25 năm trước. Hào quang ngày về rực rỡ quanh cô để cô nhận ra Ly đã làm ... di cư sang đây.

Nói mãi, bạn đọc sẽ chỉ thấy ở tôi một người phụ nữ nhỏ nhen ghen ăn tức ở. Quyền hát ở đâu là quyền của bà ca sĩ, mắc mớ chi mà chua chát

đẳng cay? Vì vậy, tôi xin chúc mừng chúc mừng cô đã tìm lại được chính mình. Câu hát, tôi xin được tự ca cho mình nghe vậy:

*Mai nếu như ta về,
đời phiêu lãng thân ê chề
Còn ai thấp lên ngọn đèn.. chờ khuya...
Một ngọn đèn đã tắt năm xưa
Một cuộc tình đã quá hoang vu
Sau chìm sâu dưới nước non.. mịt mù...*

Trầm Hương (ut)

Nguyen - Truong Administratiekantoor

- Khai thuế (Inkomsten belasting) tư nhân
 - Quản lý về kế toán, tài chính và thuế vụ cho doanh thương và tư nhân.
 - Địa chỉ tin cậy, kinh nghiệm
 - Giải thích rõ ràng để hiểu
 - Giá đặc biệt cho đồng hương
- Particulier: belastingaangifte IB
- Ondernemers: overstapking 30%

Xin liên lạc: Trang Trương
Simon van Ooststroomhof 41
2341 KG Oegstgeest

Tel: 071-5760175

E-mail adres: truong1961@yahoo.com

Tội Ác Và Lịch Sử

Tý Nổ

Là người chạy trốn chết để thoát Cộng Sản hai lần và đang sống ở nước ngoài vì y, người Cộng Sản Việt Nam. Khi chạy trốn Cộng sản lần thứ hai (1983). Người trốn thoát cộng sản như tôi nghĩ tưởng rằng không có năm 1989 khi khối cộng sản Đông Âu mà lãnh đạo khối ấy là Cộng Sản Liên Xô sụp đổ. Vì từ ngày chào đời trong một đất nước bị Pháp đô hộ cả gần trăm năm, người cộng sản (Marx. 1818-1883) mới dấy lên ở giai cấp công nhân thợ thuyền, ở những quốc gia có nhiều bất công trong giới chủ và giới thợ, ở những nước chậm tiến, đòi tự do và độc lập. Nạn nhân là người như tôi chưa đầy 10 tuổi theo gia đình đi tỵ nạn vào miền Nam nước Việt. Ngày đó chỉ biết lơ mơ. Việt Nam bị chia ra làm đôi từ vĩ tuyến 17, trong Nam theo tự do, còn ngoài Bắc theo cộng sản, tức là theo Hồ Chủ Tịch. Đoàn người miền Bắc bỏ Hồ, bỏ đảng theo tự do khoảng 1 triệu người, một triệu người của cái thời 1954, mang nhiều gánh nặng cho người mới đứng ra lãnh đạo miền Nam Tự Do thừa ấy là Ngô Đình Diệm. Nhưng nhờ nhiều nước trên thế giới tự do giúp đỡ, nên 1 triệu người tỵ nạn chỉ trong vài ba năm đầu còn lặn đạn, sau đó được ổn định nhờ tính cần cù, kiên nhẫn xây dựng và làm việc của người dân gốc miền Bắc lúc đó.

Miền Nam từ từ ổn định, từ chính quyền trung ương xuống đến địa phương. Các trường học được mở, người trẻ được cấp sách đến trường. Đường hướng giáo dục hướng hẳn về tự do, nhân bản, hướng đến việc đào tạo lớp người trẻ có khả năng chuyên môn cao. Không như miền Bắc xã hội chủ nghĩa nặng hồng hơn chuyên cần, nên đã đào tạo ra một xã hội mà người dân chỉ suy nghĩ có một chiều. Hai nền giáo dục của miền Nam và miền Bắc khác nhau hoàn toàn, vì mang theo hai mục đích. Một bên bịt tai che mắt người trẻ và chỉ hướng đến giải phóng cho miền Nam bị kìm kẹp bởi chế độ tư bản đang dấy chết. Còn miền Nam thì vì tôn trọng con người, tôn trọng nhân bản, tôn trọng tự do nên nền giáo dục cứ tiến trên một trục lộ thẳng là đào tạo ra những con người có tài, có đầy đủ chất xám để xây dựng xã hội, mặc dù đang chiến tranh giữa hai miền Nam và Bắc. Cuộc chiến Quốc Cộng bị chấm dứt vào ngày 30-04-1975.

Những con người sợ hãi chế độ cộng sản, những đoàn người đã chạy thoát cộng sản lần thứ nhất năm 1955 từ miền Bắc vào miền Nam. Kèm theo những người sống ở miền Nam đã hiểu về cộng

sản ở miền Bắc, đoàn người lũ lượt bỏ cộng sản mà chạy từ sau 30-04-1975, cho mãi đến 1990 sau khi Cộng Sản Liên Xô tan rã vào năm 1989 mới từ từ chấm dứt. Nhưng chưa chấm dứt hẳn, vẫn còn lai rai, tuy hình thức có đổi nhưng mục đích vẫn là tìm đến một chế độ có tự do, có nhân bản và nhân quyền, miễn sao thoát nạn là công dân Việt Nam. Bị kìm kẹp mất tự do, mất nhà, mất đất, giới trẻ thì không có tương lai. Một đất nước nhỏ mà có đến trên hai mươi ngàn tiến sĩ, phó tiến sĩ mà một cái đình vít nhỏ xíu vẫn chưa làm xong để cạnh tranh với các nước bạn tiên tiến. Chỉ biết xài đồ ngoại, hàng ngoại, người nước ngoài đem vào bán cho Việt Nam, biến nước Việt thành như một thị trường để trải nghiệm các đồ thể giới mới phát minh ra.

Sống tỵ nạn ở xứ hoa tulp yên hàn, hướng lòng về quê cha đất tổ Việt Nam. Đọc những tài liệu về tên Hồ tặc và đồng bọn của y suốt dọc dài lịch sử từ những năm 1920-1930, khi Hồ còn bôn ba xin nấu bếp cho một thuyền buôn Pháp, để tìm đường vượt biên qua vùng đất của thuộc địa. Đầu tiên y muốn là xin vào học ở một trường thuộc địa hầu sau này phục vụ cho chế độ thuộc địa cai trị dân Việt. Việc không thành, vì lý lịch không được trong sáng (con *một vị quan trong triều đình đã đánh chết một thuộc hạ trong cơn say*), bị thất sủng không được làm quan, phải đi lang thang xem mạch cắt thuốc Nam để sống, nên gia cảnh túng thiếu không đủ tiền lo cho Hồ học hành nên thân nên người. Chính vì lẽ đó Hồ mới qua đến nước Pháp. Xin vào học trường thuộc địa không được, nhân lúc nhen nhúm chủ nghĩa cộng sản ra đời, hợp với tâm trạng các dân tộc đang bị làm thuộc địa. Lợi dụng thời cơ ấy Hồ Chí Minh mắc ngoặc để theo chủ thuyết này. Gia nhập đảng cộng sản, gọi là lập nghiệp chính trị, kết đoàn, kết đảng những bè lũ thân tín làm nên đảng cộng sản hiện nay.

Y đã lừa gạt bao người thân tín, bao thế hệ tuổi trẻ Việt Nam, giết tất cả những người không cộng tác với y, suy nghĩ khác y. Bất cả một dân tộc phải ở dưới trướng, gọi y bằng Bác dù tuổi đời chưa có bao nhiêu, lại tự coi mình ngang hàng hay cao hơn các anh hùng của dân tộc. Ở đây không nói đến việc xưng danh đổi họ, đổi tên, mạo nhận cái tên khác để viết tung hứng về mình như việc "*Vừa đi đường vừa kể chuyện mang tên Trần Dân Tiên*", để tự bốc thơm về mình. Chưa có một dân tộc nào có nhà lãnh đạo gian manh và quỷ quyết như Hồ Chí Minh của Việt Nam ta, chính vì vậy. Đất nước từ gần một trăm năm qua không góc đầu dậy nổi, suy sụp về kinh tế, giáo dục, xã hội, tham nhũng không thể nghĩ được ở

các quan chức đồ đệ, con cháu của Hồ. Vì bản thân, xuất xứ của Hồ như vậy, nên làm sao đòi hỏi ở lớp hậu duệ có khả năng, có sáng suốt, có đạo đức để đưa dân tộc này đi lên.

Đi xuống đến mức này, bán đất, bán biển đầu nguồn cho Trung Cộng, rước Trung Cộng vào làm ung thối nền kinh tế quốc gia đến mức này. Cái chế độ khốn nạn ấy, mọi sự từ A đến Z đều cử người sang Trung Cộng thụ giáo, mà Trung Cộng có hay ho gì hơn Việt Nam. Chuyện cướp nhà, cướp đất, bức cung, đánh chết người ở trong đồn công an mà cũng phải cho nhân viên, cho người qua trung cộng học theo thì hỏi xem. Việt Nam còn hay đã mất.

Những người mà Hồ lừa đảo từ dạo đó 1940-1950, ngày ngày tuổi đời đã 70, 80, 90 như Tô Hải, Vũ Thư Hiên, Bùi Tín, và nguyên Đại sứ mới đây của VC ở Thụy Sĩ và, thật nhiều đảng viên trung thành nay đã tỉnh ngộ ra, họ thù hận cái đảng đã lừa đảo họ. Còn những hạng trung thành vì có chức có quyền thừa ấy như: Trường Chinh, Lê Duẩn. Phạm Văn Đồng, tướng coi quân đội như cỏ rác Võ Nguyên Giáp, những nịnh thần như Tố Hữu tả con thương cha mẹ thì một, mà thương ông Lenin thì thương mười, chuyện quái đản từ khi có con người xuất hiện trên địa cầu chưa bao giờ có, mà đệ tử của Hồ viết được, nói được. Ngày nay đền thờ của các đệ tử cũng mọc nên theo gương Hồ ở nhiều nơi quê hương bản quán của các y. Không hiểu đến bao giờ Việt Nam giống như Liên Xô mà Lenin bị kéo xuống. Thật thảm thương như người viết đã tận mắt thấy hiện trên màn ảnh truyền hình.

“Sinh Bắc tử Nam”.

Bao thế hệ trẻ Việt Nam ở miền Bắc bị Hồ đầu độc từ những thế hệ 1950, 1960-1970. Những thế hệ này họ đã ngã ngục trên đường mòn đường trường sơn đầy chướng khí, và đầy dẫy những nghịch cảnh. Nghịch cảnh bi thương của họ là đêm đi ngày nghỉ để tránh B-52 bỏ bom. Họ đã chết tức tưởi vì trúng bom B-52, vì sốt rét rừng, vì ngã nước. Chết vì lý tưởng do Hồ dồn nhét là vào giải phóng cho Miền Nam đang bị bọn Mỹ Ngụy, bị bọn tư bản đang đẩy chết kìm kẹp. Bọn tư bản đang đẩy chết mà từ năm 1975 có đến 3 triệu người chạy về phe tư bản tìm tự do, mà chế độ tư bản không thấy bị đẩy chết, tư bản còn sống mạnh, sống khỏe, cho đến nỗi quân Bắc Việt trước ngày 30-04-1975 cương quyết đánh cho Mỹ cút, đánh cho ngụy nhào, mà ngày nay bọn Cộng Sản Hà Nội lại bám chặt vào Mỹ khiến

cho Bắc Kinh phải ghen tỵ. Đúng là con cháu của Hồ tặc !

Mỗi lần tác giả thấy những người lính bộ đội, lính của cụ Hồ bị bắn chết tức tưởi ở những nương dẫy, bờ đê, ruộng lúa, lòng cũng chạnh thương cảm cho thân phận bị lừa gạt. Tuổi trẻ miền Bắc bị chết tức tưởi khi bị đưa vào miền Nam, nói là để giải phóng cho miền Nam đang bị mĩ, ngụy kìm kẹp. Hồ và bọn lãnh đạo miền Bắc tài tình về vừa đảo, nhất là lừa đảo giới trẻ, để họ đem thân vào chỗ chết cho bọn Phạm Văn Đồng, Văn Tiến Dũng, Tố Hữu, Trường Chinh mừng chiến thắng, vì bọn họ không chết, mà chỉ có tuổi trẻ Việt Nam, cả hai miền Nam Bắc chết thay cho những kẻ giết người đó.

Tội ác và lịch sử phơi bày một sự thật.

Sau ngày 30-04-1975. Hồ tặc và bọn đệ tử của y còn lừa đả trắng trợn, đưa các tinh hoa của miền Nam Việt Nam vào các trại tù mệnh danh là các trại cải tạo. Kẻ mệnh danh là chiến thắng sao hèn hạ như vậy. Nếu cần học tập 10 ngày, 20 ngày để am tường đường lối mới của người cách mạng thì cứ nói huých toẹt ra là cần các anh chị tập họp lại để đi học tập 10 hay 20 ngày. Tại sao phải nói dối. Nói dối như vেম, hay nói dối như Hồ tặc có khác gì không? Khi đưa các tinh hoa của miền Nam vào các trại tù. Hồ tặc và bè lũ đàn em phải nói dối rằng: “*đi học tập 10 ngày rồi về*”, cho nên người miền nam, kể cả người trí thức tưởng thật, đi học tập 10 ngày rồi sẽ về. Có ngờ đâu đi mút chỉ, 5 năm, 10 năm, có người 20 năm, mới được trở về với thân thể tiền tụy, nhiều người đã bỏ xác trong các trại tù vì lao động khổ sai, làm nhiều ăn ít, bệnh hoạn không được chữa chạy vì thiếu thuốc. Chưa kể bị bực đải, đánh đập, bị hắt hủi, như những kẻ tội đồ. Vì theo người Cộng Sản, “*Ngụy Quân, Ngụy Quyền*”, họ là kẻ có tội với nhân dân, với đất nước, mà đến nay, hiểu ra, họ không có tội gì cả. Tội của họ là do Hồ tặc và nhóm đệ tử của chúng tạo ra để tiêu diệt và giết họ, chứ không phải do họ. Họ chỉ là quân cờ thí, như những người trẻ nam nữ của miền Bắc được xua vào miền Nam, để gọi là giải phóng sự giàu có của miền Nam, cho đói nghèo như Miền Bắc Xã Hội Chủ Nghĩa, mà ở miền Bắc đã 20 năm qua chưa thể nào tiến bằng kịp miền Nam tự do, vì đi theo bọn tư bản đang giẫy chết. Cho đến nay 40 năm sau cũng không chết.

Nhờ giả dối như Hồ tặc mới tụy tập các tinh hoa của miền Nam vào các nhà tù để như vậy. Lịch sử phải ghi nhận vào sử sách, chỉ có Hồ tặc mới tinh vi, lừa đảo tài tình toàn dân như thế.

Tinh vi, lừa đảo tài tình nên cuộc mít tinh tuyên bố độc lập ở vườn hoa Ba Đình ngày 02-09-1945 trong bài diễn văn, Hồ Chí Minh đọc, được coppi gần như toàn bộ tuyên bố độc lập của nước Mỹ. Nào là những quyền tự do khi mới là con người, nào là tự do tôn giáo, tự do báo chí, tự do lập hội, tự do định cư. Nhưng có quyền tự do nào được tôn trọng không ? Toàn là số không tổ bố, nhưng vang vọng với thế giới khiếp lảm, làm cho thế giới cứ tưởng là thật, kể cả bọn phản chiến ở Mỹ. Thực sự những gian dối của Hồ tặc qua mặt thế giới tự do quá dễ dàng, vì thế giới tự do không nói dối, không tin những người nói dối, họ nói dối không quen, và rất ngượng miệng khi phải nhìn nhận một sự thật. Bởi vậy họ sẵn sàng từ chức để không dây dưa đến việc phải nói dối. Còn Hồ tặc và đảng CS Việt Nam chúng ta thì nói dối không biết ngượng miệng, và không có từ chức để tránh không phải nói dối. Theo thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng đảng cử thì cứ làm, không từ chức, và tội gì mà từ chức, mất hết bổng lộc, mất hết cơ hội ăn hối lộ. Bao giờ đảng không cử thì xuống. Đảng cử, Đảng chỉ thì làm. Chế độ của nước ta là Đảng trị, Đảng cai trị, không có dân chủ gì ráo trọi. Thế giới tiến thì cứ tiến. Ta phải noi gương Trung Cộng, Bắc Hàn là đủ. Cuba cũng đã thay chiều đổi hướng rồi. Nguyễn Phú Trọng tuyên bố mấy năm trước ở Cu ba giờ này không còn hợp nữa, khi Cuba thức thì Việt Nam ngủ, khi Cuba ngủ thì Việt Nam thức. Đến giờ, ngày 17 tháng 12/2014 thì Cuba thức còn Việt Nam cứ ngủ, và ngủ thêm thiếp theo Trung Cộng và Bắc Hàn luôn.

Đang viết về những tội ác không thể nào quên trong lịch sử thì lại đọc thấy trên nét của đài RFA ngày 08-01-2015 về đường mòn Hồ Chí Minh đầy rẫy bẫy chết người, thấy hình ảnh bốn em học sinh Miến đang đẩy một viên đạn chưa nổ còn để lại trong chiến tranh Việt Nam hồi năm 1964-1973 của báo Le Figaro, (*sau ngày các nhà báo trào phúng Charlie Hebdo bị bọn khủng bố Hồi Giáo ám sát tại toà báo đúng một ngày 07-01-2015*).

Từ Savannakhet, con đường số 9 chạy thẳng phía đông, hướng về Việt Nam. Con đường chiến lược này cắt ngang đường mòn HCH. Trong những năm tháng chiến tranh, khu vực này liên tục hứng những trận mưa bom, nhất là khu vực Tchepone cách Việt Nam chỉ có 50 km. Trong giai đoạn chiến tranh 1964-1973, không quân Mỹ đã tiến hành 600.000 cuộc không kích và rải hai triệu tấn bom trên đất Miến. Ngang bằng với tổng số bom được thả trong đệ nhị thế chiến, kể cả trên Thái Bình Dương. Trong trận

bão bom đó có khoảng 30% đã không nổ liền lập tức. Hiện có khoảng 80 triệu quả bom còn công hiệu, chúng nằm rải rác khắp nơi trên 15 trong số 17 tỉnh của Miến. Chỉ cần có người tò mò động đến là chúng phát nổ, nạn nhân phần lớn là học sinh khi phát hiện ra. Tội ác của HCM và bè lũ không những chỉ gây ra cho dân tộc Việt, mà còn gây ra cho các thể hệ khác, ở các quốc gia lân cận, bị mù lòa, bị mất tay, cụt chân bị tàn tật suốt đời. Đường mòn này đã giết chết bao thể hệ trẻ Việt Nam từ những năm 1960-1970 và cho đến ngày 30-04-1975. Họ đã sinh Bắc tử Nam trên con đường này. Cần phải ghi rõ nét trong lịch sử về tội ác này trong chiến tranh Việt Nam.

“Anh em hãy coi chừng các ngôn sứ giả, họ đội nốt chiên mà đến với anh em; nhưng bên trong, họ là sói dữ tham mồi. Cứ xem họ sinh hoa quả nào, thì biết họ là ai. Ở bụi gai làm gì có nho mà hái? Trên cây găng, làm gì có vả mà bẻ. Nên hễ cây tốt thì sinh quả tốt, cây xấu thì sinh quả xấu. Cây tốt không thể sinh quả xấu, cũng như cây xấu không thể sinh quả tốt. Mt.7, 15-18”.

Không có lời nào hay hơn để kết thúc bài viết hôm này về chủ thuyết Cộng Sản và thủy tổ của nó ở đất nước ta. Hồ Chí Minh và bè lũ của nó đã là người gian, ác, lừa dối từ khi dựng lên chế độ này ở nước ta. Xã hội hôm nay ở Việt Nam không thể nào tốt hơn được khi có người nòng cốt suy đạo đức như vậy, và lớp đàn em giống lãnh tụ của mình như hệt. Muốn xã hội vươn lên thì toàn dân phải đứng dậy, lật mặt những kẻ gian ác xuống, và nhớ ghi tội ác này vào lịch sử để đời đời con cháu nhớ, không thể nào quên./-

Gratis examentraining:

Luyện thi miễn phí

-Wiskunde & Natuurkunde Toán – Vật Lý

Voor: Cho thí sinh

WVO-6 , HAVO-5 en VMBO-4 –leerlingen
Tú Tài II, Tú Tài I và Trung Học Đệ Nhất Cấp.

Neem contact op Liên lạc:

Trần Hữu Sơn

0306063967 – 0659800724

Katumtran975@gmail.com

Làm sao để nuôi dưỡng ngọn lửa đấu tranh

Luật sư Nguyễn Văn Đài

Trong một buổi nói chuyện với các bạn sinh viên, một em sinh viên hỏi tôi về kinh nghiệm để làm sao nuôi dưỡng được ngọn lửa đấu tranh. Tôi nói với em rằng: Nếu chúng ta đưa ngọn lửa đấu tranh vào trong trái tim của mình, nuôi dưỡng nó ở đó, biến nó thành lý tưởng, niềm tin và mục đích sống của mình thì sẽ không giờ tắt. Nếu chúng ta để ngọn lửa đấu tranh bên ngoài trái tim, chưa trở thành lý tưởng, niềm tin và mục đích sống của chúng ta, thì khi gặp phải khó khăn, thử thách, bất bớ, tù đày, ngọn lửa đấu tranh đó sẽ bị tắt.

Nhân dịp đây, tôi chia sẻ kinh nghiệm của mình và của những người bạn để làm sao nuôi dưỡng được ngọn lửa đấu tranh trong các bạn trẻ, các bạn sinh viên.

Tôi may mắn được sống ở CHDC Đức cũ trong giai đoạn 1989-1990, tôi được chứng kiến những tháng ngày lịch sử mà Nhân dân Đông Đức(cũ) và các nước XHCN Đông Âu(cũ) đứng lên lật đổ chế độ độc đảng cộng sản để xây dựng chế độ dân chủ đa đảng.

Tôi đã được thắp sáng ngọn lửa đấu tranh cho tự do, dân chủ trong trái tim, tôi đã biến nó thành lý tưởng, niềm tin và mục đích sống của mình. Trở về Việt Nam vào tháng 9 năm 1990, lúc đó hầu hết người dân Việt Nam chưa biết đến khái niệm tự do, dân chủ. Những người biết thì không dám chia sẻ với những người xung quanh. Internet chưa có, mọi thông tin đều bị đóng kín. Để nuôi dưỡng ngọn lửa đấu tranh, tôi vào trường Đại học Luật nhằm nâng cao sự hiểu biết về luật pháp, tìm kiếm bạn bè. Trong suốt 5 năm học luật và những năm sau đó, có rất nhiều khó

khăn, không có những người cũng chí hướng, nhưng ngọn lửa đấu tranh đã được nuôi dưỡng trong trái tim của tôi không hề bị dập tắt. Nó luôn chờ cơ hội để bùng cháy.

Năm 1997, tôi đã ra ứng cử Quốc hội, nhưng thất bại ngay từ vòng đầu tiên. Không nao núng, tôi tiếp tục hành nghề luật sư của mình và chờ đợi thời điểm thích hợp. Trong những năm hành nghề luật sư, thu nhập của tôi rất cao và ổn định, nhưng cuộc sống vật chất đã không thể làm tắt đi ngọn lửa đấu tranh ở trong trái tim của tôi.

Từ năm 2000 đến năm 2006, tôi đã được đi Hoa Kỳ 3 lần, thăm Hàn Quốc, Nhật, Đài Loan,

Philippin, Singapore, Malaysia, Thái Lan. Được tiếp xúc và làm quen với những người đấu tranh ở trong và ngoài nước. Sự phát triển của internet là phương tiện để giao lưu và kết nối với mọi người. Và đó là thời điểm và điều kiện thích hợp để tôi có thể chuyển ngọn lửa đấu tranh trong trái tim của mình thành những hành động cụ thể.

Tôi hỗ trợ pháp lý cho những người hoạt động tôn giáo, và những người đấu tranh dân chủ. Giúp họ khôi phục và thành lập các đảng phái chính trị, tổ chức công đoàn, nhân quyền. Mở các buổi nói chuyện, trao đổi về nhân quyền với các bạn trẻ, sinh viên. Viết bài để giúp cho người dân hiểu về các quyền con người, các quyền tự do dân chủ,....

Tháng 3 năm 2007, tôi bị bắt, bị kết án 4 năm tù và 4 năm quản chế. Những năm tháng trong ngục tù cộng sản, mất tự do, tình cảm gia đình bị gián đoạn,... Tất cả những khó khăn đó đã không thể dập tắt ngọn lửa đấu tranh trong trái tim của tôi. Và tôi đã viết bài thơ Bốn năm tù:

*Tôi đã trưởng thành trong lao tù cộng sản,
Bốn năm tù vất vả, gian nan,
Rèn cho tôi ý chí kiên cường,
Chịu được khó khăn và vượt qua thử thách,
Bản lĩnh vững vàng để tiếp tục đấu tranh,
Giành tự do, dân chủ, nhân quyền,
Và hạnh phúc cho người dân nước Việt.*

Ra tù tháng 3 năm 2011, mặc dù còn bị 4 năm quản chế, nhưng tôi tiếp tục sử dụng những tiện

ích của internet, công nghệ thông tin, các mối quan hệ với quốc tế để tiếp tục đấu tranh bảo vệ, thúc đẩy nhân quyền và vận động xây dựng xã hội dân chủ. Thành lập Hội Anh Em Dân Chủ trên không gian mạng quốc tế để tập hợp những anh em cùng đấu tranh. Tới nay, Hội AEDC đã đứng vững, phát triển và đóng góp vào việc bảo vệ các quyền con người và vận động dân chủ.

Có biết bao nhiêu những người bạn của tôi như nhà văn Nguyễn Xuân Nghĩa, Phạm Văn Trội, Phạm Thanh Nghiên,.... Và những người đồng nghiệp như Lê Công Định, Lê Quốc Quân. Họ cũng như tôi, đã trải qua những năm tháng tù đầy gian khổ, bị đối xử bất công. Nhưng ngọn lửa đấu tranh đã được thắp sáng trong trái tim của họ không bao giờ tắt. Ra tù, họ vẫn tiếp tục đấu tranh với lý tưởng, niềm tin và mục đích sống mà họ đã lựa chọn.

Khi chúng ta đã nuôi dưỡng ngọn lửa đấu tranh trong trái tim của mình, và nó đã là lý tưởng, niềm tin và mục đích sống của chúng ta, nó sẽ mãi thắp sáng và không bao giờ tắt. Ngọn lửa đó chỉ tắt khi trái tim chúng ta ngừng đập. Đừng để ngọn lửa đấu tranh đó bên ngoài trái tim của bạn.

Tôi mong rằng các bạn trẻ, các bạn sinh viên hãy nuôi dưỡng ngọn lửa đấu tranh trong trái tim của mình, để nó trở thành lý tưởng, niềm tin và mục đích sống của các bạn. Dành cho nó tình yêu, lòng nhiệt huyết, biến ngọn lửa đó thành những hành động cụ thể. Ngọn lửa đó sẽ mãi thắp sáng trên con đường chúng ta đi, cho dù gặp muôn vàn khó khăn, thử thách, nguy hiểm. Nhưng chúng sẽ đấu tranh và dành được sự tôn trọng các quyền con người, đem lại tự do, dân chủ cho mọi người dân và đất nước.

Hãy thắp sáng ngọn lửa đấu tranh trong trái tim của bạn và chia sẻ ngọn lửa đó với bạn bè và những người xung quanh.

Muốn nuôi dưỡng ngọn lửa đấu tranh thì chúng ta phải đặt nó trong trái tim của mình, phải biến nó thành lý tưởng, niềm tin và mục đích sống.

Lý tưởng:

Lý tưởng của chúng ta là đấu tranh bảo vệ các quyền con người, đem lại những giá trị cao quý nhất của quyền con người vào trong đời sống thực tế của Nhân dân. Lý tưởng của chúng ta là đấu tranh đem lại một xã hội tự do, dân chủ và công bằng. Nó là nền tảng để xây dựng một đất nước giàu mạnh và hội nhập quốc tế. Ở đó, mọi

người đều có quyền, cơ hội và trách nhiệm ngang nhau trong việc tham gia vào hoạt động chính trị, quản lý và lãnh đạo đất nước. Lý tưởng của chúng ta là sống và đấu tranh cho hòa bình, công lý và cho mọi người.

Muốn nuôi dưỡng ngọn lửa đấu tranh, điều đầu tiên phải biến nó thành những lý tưởng trong sáng và cao đẹp. Lý tưởng ở trong trái tim và khối óc của chúng ta không thể bị lung lạc, thay đổi bởi những khó khăn, thử thách, tù đày,... Những người tham gia đấu tranh mà không có lý tưởng, hoặc lý tưởng mơ hồ là những người đấu tranh tự phát, vụ lợi và cơ hội. Khi họ gặp phải khó khăn, thử thách, bị đàn áp là họ bị nhụt trí, sợ hãi, bỏ cuộc và đầu hàng.

Niềm tin:

Ngọn lửa đấu tranh được nuôi dưỡng bằng một niềm tin mãnh liệt rằng chúng ta đang đấu tranh vì một lý tưởng cao đẹp và chính nghĩa. Con đường đấu tranh mà chúng ta đã lựa chọn là phù hợp với sự phát triển tất yếu, khách quan của tiến trình phát triển của xã hội và đất nước Việt Nam. Chúng ta tin tưởng chắc chắn rằng cuộc đấu tranh cho nhân quyền, tự do và dân chủ đã, đang và sẽ tiếp tục được Nhân dân Việt Nam ở trong và ngoài nước, cộng đồng quốc tế giúp đỡ và ủng hộ.

Niềm tin của những người đấu tranh chân chính, và chính nghĩa sẽ không bao giờ bị thay đổi bởi hoàn cảnh khó khăn, đàn áp, sách nhiễu, tù đày. Những người đấu tranh tự phát, vụ lợi và cơ hội thì họ có lý tưởng mơ hồ, niềm tin không chắc

chắn. Niềm tin của họ dễ bị lung lay, dao động khi gặp thử thách. Dễ dàng bị đối phương khuất phục.

Mục đích sống:

Mỗi con người được sinh ra với những mục đích sống khác nhau. Mục đích sống của chúng ta là để đấu tranh bảo vệ nhân quyền, đem lại tự do, dân chủ và công bằng xã hội cho mọi người dân.

Muốn nuôi dưỡng ngọn lửa đấu tranh, chúng ta cần phải xác định rõ ràng mục đích sống của chúng ta là như vậy. Cho dù chúng ta là sinh viên, bác sĩ, luật sư, kỹ sư,... hay ở bất kỳ môi trường làm việc nào. Chúng ta luôn luôn phải tranh đấu trong môi trường, hoàn cảnh đó nhằm bảo vệ các quyền con người và công bằng xã hội.

Trong cuộc đời của chúng ta, có những lúc thăng, trầm, nhưng mục đích sống để đấu tranh thì không bao giờ thay đổi. Những người đấu tranh tự phát, vụ lợi và cơ hội thì họ có mục đích sống không rõ ràng. Họ thấy dễ thì làm, khó thì bỏ. Hoặc khi đạt được mục đích nào đó thì họ bỏ cuộc, bỏ rơi anh em, chiến hữu.

Bởi vậy, muốn giữ được ngọn lửa đấu tranh cho tới khi chúng ta dành được thắng lợi cuối cùng. Ngọn lửa đấu tranh phải được đặt trong trái tim của mỗi chúng ta, nó được biến thành lý tưởng trong sáng, niềm tin mãnh liệt và mục đích sống. Thì cho dù chúng ta là ai, ở đâu, làm gì, lúc mạnh khỏe hay ốm đau, trong thuận cảnh hay nghịch cảnh thì ngọn lửa đấu tranh vẫn mãi mãi được thấp sáng và không bao giờ tắt.

Tôi mong rằng, các bạn trẻ, các bạn sinh viên hãy thấp sáng ngọn lửa đấu tranh cho tự do, dân chủ và nhân quyền trong trái tim của mình. Hãy đấu tranh vì chính tương lai của các bạn, của dân tộc, của đất nước, của các thế hệ người Việt Nam hôm nay và các thế hệ mai sau.

Thư cảm ơn

Thay mặt anh em TPBVNCH đang sống cơ cực ở quê nhà , chúng tôi xin chân thành cảm ơn quý ân nhân đã mở rộng lòng nhân chia sẻ nỗi bất hạnh cùng an ủi cuộc đời quá nhiều khổ khó của anh em ...

Xin được phép đăng trên báo VNNS danh sách ân nhân đã đóng góp tài chánh cho bữa cơm yểm trợ TPBVNCH tổ chức ngày 17/01/2015 vừa qua .

A/ Hiện diện: Chị Chi 100 , gđ Dạ Lan 80 , K.Loan 50, gđ anh Hiệp 50, gđ chị Võ Nuôi 50, H.Hạnh 15, Hiền Vân 50, H.T.Dịnh 40, ô bà Âm 50, chị Phương 50, anh chị Linh 50, L.Trì 15, Dũng Cảnh 180, anh chị Bùi công Hải 130, gđ Duy Viên 30, chị Ty 40, gđ Mạnh Hùng 30, anh chị Thuần 50, anh Cần 20, Thúc Mai 30, Phi Hoàng 60, Thành Nguyệt 30, Tổ Hạnh 15, V.Hoàng 15, Thu Tâm 15, Linh Thu 30, Q. Anh 50, K.Hoàng 50, H.Sơn 15, anh chị Kế giò chả + rau câu, ang Sững gà xào mặn, Minh Anh mì xào + bánh , cô Chuyên 15 bánh bèo + mì , chị D.Hiền 15 + cơm chiên,+ sla, anh chị Thọ 80 + gỏi mặn, gỏi chay, Anh Hải cary gà, Thắng 30 + Soup chay + Phan Văn Thảo 50

B/ Gửi nhờ trao: CĐVNTNCS/HL 100, Thảo Nga 50, Cẩm Vân 50, chị Tư Dương 50, chị Ninh 20, chị Bê 20, Thông Nhiên 50, Thúy Hiền 50, cô Mơ 20, anh Trung 50, anh Hoạt 20, Khoa An 30, anh Châu 50, chị Trương D Hạnh 50, Ngọc Anh 15, gđ Lesly USA 70 usd, chị Thanh Tâm 50, Tôn Loan 50, ân nhân Apeldoorn 200 .

C/ Tính đến hôm nay 26/02/15 chúng tôi nhận được qua bank NL20INGB0004861397 các ân nhân : Bà Trần thị Liên 50, ô bà Đào công Long 50, ô bà Trần Quang& Mỹ Chi 50, bà quả phụ Hồng khắc Lợi 50, Hồng quốc Lộc 50, ô.K.Trí 30.

Chúng tôi cũng đã nhận 1200 euro do anh chị Nguyễn văn Xứng để giúp dài hạn cho 4 TPB thương tật nặng và thân nhân chị H.Hạnh ở Mỹ cũng đã giúp trực tiếp dài hạn 3 TPB có thương tật nặng .Nhân đây chúng tôi kêu gọi quý ân nhân tiếp tay cùng chúng tôi trong chương trình giúp đỡ dài hạn các TPB thương tật nặng để các anh em này có được chút an ủi những ngày cuối của cuộc đời vốn quá nhiều bất hạnh !

Quầy hàng TPB các ngày lễ ở chùa chỉ báo số tiền bán để ban trị sự tường lãm chứ không cúng dường số tiền này vào quỹ nhà chùa như một số quý vị hiểu lầm .Tất cả số tiền thu được của quầy hàng TPB đều nhập vào quỹ cứu trợ TPBVNCH như từ trước đến nay.
Một lần nữa xin chân thành cảm ơn quý ân nhân .

BCH/GĐQCCVNCH/HL

@@

Giải trí có giải thưởng SUDOKU

	8		7		5		
	5	6	1		4		2
1	3		4		7		
	4		2		9		
			6		3		
		3			4		1 5
4		1			6 9	7	
		9			1		2

Luật chơi: Có tất cả 9 hàng, 9 cột và 9 khung. Số từ 1 đến 9 chỉ được xuất hiện một lần ở mỗi hàng, mỗi cột và mỗi khung.

Giải thưởng: giải đáp đúng sẽ được tặng một năm báo VNNS. Đáp số xin gửi về địa chỉ tòa soạn.

Thăm Chùa mới vào ngày đầu năm Ất Mùi 28-02-2015

Bùi Văn Đỗ

Chuyện tình cờ vào đầu năm mới Ất Mùi, tôi muốn thăm ngôi Chùa mới ở Almere Buiten. Chuyện đi

Chúng tôi khởi hành từ Purmerend lúc 12 giờ 30, thật nhiều chuyện hàn huyên trên đường đi. Đến Chùa cũng khoảng gần 14 giờ. Người vừa cho đi theo, vừa là hướng dẫn viên đến Chùa mới, lại là bạn tâm tình.. Thật thuận tiện và ngàn năm một thừa.

Đến một nơi mới thành lập, chưa xong, chưa hoàn tất việc xây dựng. Tôi muốn tìm hiểu thực nhiều, vì nơi đây ngoài nghĩa Chùa thuần túy, nó còn là một công trình văn hóa Việt Nam được xây dựng trên vùng đất này. Vì nơi đây là vùng ảnh hưởng Ki-tô Giáo, có một ngôi chùa Việt Nam gọi là Chùa Phật Giáo của người tỵ nạn Cộng Sản Việt Nam tại xứ này, quả tình có một không hai. Tìm những ngôi tháp giáo đường cao vút thì xem ra ở khắp xóm làng nơi nào cũng có, có khi một làng mà có tới hai tháp cao của nhà thờ. Nhưng tìm một ngôi Chùa thì tìm đở con mắt không ra, dù rằng đã lái xe đi đến đủ ngõ ngách của xứ hiền hòa này.

Thật đã nhiều năm, chưa có dịp một lần thấy được lòng tin, sự mộ đạo của bà con Việt Nam gắn bó với ngôi Chùa nơi xứ lạ. Nhưng ngày hôm nay, gặp lại những khuôn mặt thật thân thương, quen biết nơi xứ này đã trên khoảng 20 năm, bây giờ lại gặp nhau dưới mái Chùa êm ấm này, có những khuôn mặt nhìn thì nhận ra ngay, nhưng có những khuôn mặt thấy là lạ, mãi rồi mới nhận ra. Lại có những người mà mãi khi mở miệng ra hàn huyên mới nhận ra đã biết nhau từ đã lâu. Thật mái Chùa cũng là nơi hội tụ, dù không phải là mái đình của một làng, xã trong quá khứ.

Lúc đầu thì ông bạn đồng hành giới thiệu đôi nét về ngôi Chùa, nhưng dần hồi có những người bạn khác dẫn lối chỉ đường cho mọi ngõ ngách của ngôi Chùa mà họ đã đóng góp công sức từ thừa đầu, từ ngày thương thảo mua xong miếng đất, đặt viên đá đầu tiên cho đến hôm nay, dòng rã cả mấy năm trời. Thời gian mà các ngày thứ bảy và chủ nhật họ đều đến đây. Họ là các người tình nguyện viên, các chuyên viên, những người học và tốt nghiệp tại Hòa Lan, cũng như những người đã đi làm ở các ngành nghề chuyên môn

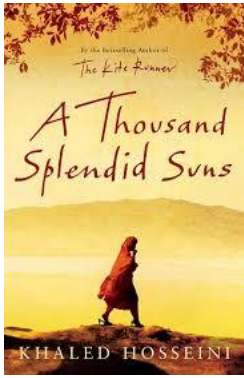
tham quan này cũng đã có trong dự trù từ lâu, khi nhận viết bài cho việc Chùa chấp nhận cho đặt tượng đài thuyền nhân tỵ nạn Việt Nam tại Hòa Lan trên vùng đất thuộc Chùa này. Bài thì đã viết, dự định đã có từ lâu nhưng chưa có dịp đến. Nhân tình cờ, có người bạn từ Hoorn lên Chùa mới ở Almere, tôi xin quá giang đến Chùa. Vừa là chỗ thân quen trong nghiệp thích văn, vừa tiện đường nên người bạn đồng ý ngay. Thế là tôi có bạn đồng hành, vừa vui tính dễ thương, vừa có tâm tình tỵ nạn tha hương gặp gỡ.

như thợ: xây, lát gạch nền nhà, lát gạch đường, thiết trí điện, thiết trí các kỹ thuật điện tử như máy camera theo dõi chung quanh nhà vào ban đêm, kỹ sư chuyên môn về xây cất. Kiến trúc ngôi Chùa sao cho có nét vừa là ngôi Chùa Phật Giáo, vừa có nét văn hóa Việt Nam, thể hiện hài hòa hai đặc tính này đã nói lên trọn ý nghĩa văn hóa của người Việt Tỵ Nạn nơi đây.

Dù là một lần tình cờ, nhưng dưới mái nhà ngôi Chùa mới này, tôi đã bắt gặp nhiều khuôn mặt quen thuộc, từ những đồng hương thân thương của tôi ở lớp tuổi 80, đến những công nhân trẻ hơn mà khi gặp nhau ở Hòa Lan thời mới đến còn ở độ tuổi khoảng trên 20, những chàng trai ngày đó cao ráo trẻ trung năng nổ, đến hôm nay cũng đã vào khoảng trên 50, họ đến tiếp một tay cho những công tác xây cất ngôi Chùa mới. Thật vậy, ban tổ chức xây chùa chỉ nặng tiền vốn bỏ ra mua vật liệu, xây cất khung sườn nền móng ban đầu, còn những công tác phụ thuộc như làm nền, sơn, đánh bóng, trang trí ngoài và trong thì do các tình nguyện viên đến làm công quả cho Chùa vào các ngày cuối tuần. Thế mới biết lòng thành tâm của những người con Phật. Họ không quản ngại nắng mưa, khó nhọc và vất vả.

Ngôi Chùa mới khang trang của người Phật Tử Tỵ Nạn Cộng Sản tại Hòa Lan đã thành hình, một hoài bão đã có từ lâu. Từ những ngày đầu lưu lạc mỗi lần phải tổ chức lễ ở các địa phương, đến khi mua được một trang trại cũ ở Nederhorst den Berg. Nhưng chật hẹp, không đủ chỗ cho đồng bào Phật tử đổ về mỗi kỳ lễ, vì cả xứ hiền hòa đất thấp Hòa Lan mới có một nơi lễ Phật, mà đồng đạo thì ở khắp mọi nơi trong đất nước này, khi họ đến thì thường bằng xe hơi và có chở thêm cả gia đình.

Ngôi Chùa mới rộng rãi khang trang có nhiều bãi để đậu xe, lại cạnh bên là ga xe lửa rất thuận tiện cho những người cao niên, khi con cái bị ngăn trở việc làm không đi Chùa được, thì cha mẹ, ông bà có thể dùng phương tiện công cộng để đến Chùa vào những ngày lễ Phật. Một địa điểm thật lý tưởng nơi xứ sở hiền hòa này.

Ngàn ánh dương rực rỡ

Khaled Hosseini

Trúc Hà dịch

Chương 13

Trên chuyến xe buýt trở về nhà từ phòng mạch bác sĩ, điều kỳ lạ nhất đã xảy đến với Mariam. Nhìn nơi nào, nàng cũng thấy màu sắc tươi sáng: từ những chung cư bê tông xám xịt, những cửa hàng mái thiếc, đến dòng nước sinh lầy dưới cống. Như thể một chiếc cầu vồng đã hòa tan trong mắt nàng.

Những ngón tay đeo găng của Rasheed gõ nhịp trong khi anh ngâm nga một bài hát. Mỗi lần xe qua ổ gà, đổ giạt về phía trước, tức thì bàn tay anh chụp lên bụng nàng để bảo vệ.

“Thế còn Zalmi?” anh hỏi. “Tên đó hay chứ.”

“Nếu là con gái thì sao?” Mariam bảo.

“Tôi nghĩ con trai. Nhất định con trai.”

Có tiếng xì xào vang lên trên xe, vài người hành khách đang chỉ chỗ gì đó và mấy người kia chồm tới để nhìn.

“Nhìn kia,” Rasheed nói, ngón tay gõ lên kính xe. Anh đang mỉm cười. “Kia kia, thấy không?”

Trên đường, Mariam nhìn thấy người ta đang dừng lại. Tới chỗ đèn giao thông, những gương mặt thò ra khỏi cửa xe để ngẩng lên nhìn cái chất mềm mại đang rơi xuống. Mariam tự hỏi tại sao trận tuyết đầu mùa lại mê hoặc người ta như thế nhỉ? Phải chăng vì đó là cơ hội nhìn thấy một cái gì trong sạch, chưa bị dẫm nát? Hay vì được chứng kiến sự khởi đầu duyên dáng và chóng tàn của một mùa mới, một khởi đầu đáng yêu, trước khi nó bị chà đạp và băng hoại?

“Nếu là con gái,” Rasheed bảo, “mà chắc chắn là không rồi, nhưng, nếu là con gái, thì em có thể chọn bất cứ cái tên nào em muốn.”

Sáng hôm sau, Mariam thức dậy trong tiếng cửa và tiếng bú. Nàng choàng chiếc khăn lên người và bước ra khoảng sân ngập tuyết. Trận tuyết nặng nề đêm qua đã dứt. Giờ chỉ còn chút ánh sáng le lói và vài bông tuyết đùa nhột má nàng.

Trời lặng gió và có mùi than đốt. Thành phố Kabul im lặng lạ kỳ, phủ một màu trắng xóa, đây đó những làn khói mỏng ngoằn ngoèo bay lên.

Rasheed đang ở ngoài kho và đang đóng đinh một tấm ván gỗ. Thoạt nhìn thấy nàng, anh đưa tay lấy cái đinh ngậm ở miệng ra.

“Định dành cho em sự ngạc nhiên. Thằng bé sẽ cần một cái cũi. Chính ra em không được nhìn thấy trước khi tôi làm xong.”

Mariam thật không muốn anh đặt quá nhiều hy vọng đó sẽ là một đứa bé trai. Càng sung sướng vì có thai, nàng càng cảm thấy sự kỳ vọng của anh đè nặng lên nàng. Ngày hôm qua, Rasheed đi ra ngoài rồi trở về nhà với một chiếc áo choàng mùa đông bằng da lộn cho bé trai, bên trong áo lót bằng da cừu mềm mại, tay áo thêu chỉ lụa mịn màu đỏ, vàng.

Rasheed nhắc một miếng ván dài và hẹp lên và bắt đầu cưa làm hai. Anh nói cái cầu thang làm anh lo. “Mai mốt, khi nó bắt đầu biết leo trèo, phải sửa cái cầu thang.” Cái bếp lò cũng làm anh lo lắng, anh bảo. Tất cả dao nĩa cũng phải cất chỗ khác để nó không vớ tới được. “Cẩn thận bao nhiêu cũng không đủ. Con trai nó phá lắm.” Mariam kéo khăn choàng quần quanh người cho đỡ lạnh.

Sáng hôm sau, Rasheed nói muốn mời bạn bè đến dùng bữa tối để ăn mừng. Suốt buổi sáng, Mariam rửa đậu lăng và ngâm gạo. Nàng thái từng miếng cà tím mỏng để chiên, nàng xào bơ-rô với thịt bò băm để làm nhưng bánh hấp. Nàng quét nhà, đập màn, mở cửa cho thoáng, dù bên ngoài tuyết lại bắt đầu rơi. Nàng xếp đặt nệm và gối dọc theo tường trong phòng khách, đặt mấy chén kẹo và hạnh nhân rang lên bàn.

Chiều tối, Mariam về phòng mình trước khi người khách đàn ông đầu tiên tới. Nằm trên giường, nàng nghe những tiếng cười đùa nổi lên dưới nhà. Nàng không ngăn được hai bàn tay đưa lên bụng. Nàng nghĩ đến cái thai đang lớn dần trong đó, và niềm hạnh phúc ứa vào như cơn gió lốc thổi tung cánh cửa. Mắt nàng chột ướn.

Mariam nhớ đến cuộc hành trình bằng xe đò dài sáu trăm năm mươi cây số cùng với Rasheed từ Herat ở phía Tây gần biên giới Iran, đến Kabul ở titik phía đông. Họ đã đi qua bao nhiêu thị trấn, nhỏ có lớn có, và biết bao những làng mạc cứ xuất hiện hết cái này đến cái khác. Họ đã vượt qua bao núi non và sa mạc cháy bỏng, đi từ tỉnh này tiếp sang tỉnh khác. Để bây giờ nàng ở đây, bên kia những núi đá và những ngọn đồi khô cằn đó, trong ngôi nhà của riêng nàng và với người chồng của riêng nàng, hướng về điểm đến cuối

cùng mà nàng hằng ấp ủ: được làm mẹ. Ôi nàng sung sướng biết bao mỗi khi nghĩ đến đứa con này, đứa con của nàng, của hai người. Tình thương nàng dành cho nó ngay từ giờ đã biến tất cả những tình cảm nàng có từ trước tới nay trở thành nhỏ bé tầm thường. Nàng biết từ nay mình không cần chơi trò những viên sỏi nữa.

Dưới nhà, có ai đó điều chỉnh cây kèn ạc-mô-ni-ca. Rồi tiếng búa đập để lên dây cặp trống tabla. Có người hắng giọng, rồi có tiếng huýt sáo, tiếng vỗ tay, tiếng hò và tiếng hát.

Mariam vuốt ve cái bụng mềm mại của mình. Chỉ lớn bằng cái móng tay, ông bác sĩ đã nói. Mình sẽ là mẹ, nàng nghĩ. “Tôi sẽ là mẹ,” nàng thốt lên. Rồi cười một mình, và lập đi lập lại để tận hưởng từng chữ một.

Mỗi khi nghĩ đến bào thai trong bụng, tự nhiên trái tim Mariam nở ra. Tim nàng căng dần, căng dần, cuốn trôi đi tất cả những mất mát, buồn đau, cô đơn và tự kỷ của nàng. Đây là lý do tại sao Thượng đế đưa nàng đến đây, xuyên khắp các nẻo đường để đến đây. Bây giờ nàng đã hiểu. Nàng nhớ đến một câu trong kinh Koran ông giáo già Mullah Faizullah đã dạy: Và Allah là phương Đông và là phương Tây, do đó nơi nào con đến cũng do tiền định bởi Allah. Nàng trải tấm thảm cầu nguyện của mình ra và quỳ xuống đọc kinh. Xong, nàng đặt úp hai bàn tay lên mặt và cầu xin Thượng đế cho nàng đừng đánh mất tất cả những điều may mắn này.

Đi tắm ở ngoài nhà tắm tập thể, là ý của Rasheed. Mariam chưa từng đến nơi đây bao giờ, tuy nhiên theo lời anh nói thì không có gì thú vị cho bằng bước ra và hít thở hơi lạnh đầu tiên để nghe hơi nóng bốc lên từ da thịt.

Bên nhà tắm đàn bà, những bóng phụ nữ tới lui trong hơi nước bốc lên quanh Mariam, chỗ này lờ mờ một cái hông, chỗ kia một bờ vai. Tiếng the thé của mấy đứa con gái, tiếng làu bàu của mấy bà lớn tuổi, và tiếng nước chảy nhẹ trong bồn tắm vang dội giữa bốn bức tường trong khi mọi người chà lưng hay gội đầu. Mariam ngồi một mình trong một góc xa tít, chà gót chân với cục đá nhám, hơi nước bốc lên thành bức tường che cách nàng với những bóng người đi qua. Rồi bỗng nhiên thấy máu và nàng hét lên.

Có tiếng chân lạch bạch trên nền đá ướt. Những gương mặt chăm chú nhìn nàng qua làn hơi nước. Tiếng chặc lưỡi.

Khuya hôm đó, nằm trên giường, Fariba kể với chồng rằng khi bà nghe tiếng khóc và vội vàng chạy lại thì thấy vợ của Rasheed co rút vào một góc, hai tay ôm đầu gối, dưới chân là một vũng máu.

“Cô bé đáng thương run như chiếc lá, răng đánh bò cạp ai cũng nghe.”

Bà kể, lúc Mariam nhìn thấy bà, nàng hỏi to giọng khẩn thiết, Bình thường mà, phải không? Phải không? Có phải bình thường không?

Lại một chuyến đi xe đồ với Rasheed. Tuyệt lại rơi. Rơi rất nhiều lần này. Thành từng đồng trên vỉa hè, trên nóc nhà, thành từng mảng trên những thân cây dại. Mariam nhìn thấy những người bán hàng đẩy dẹp tuyết trước cửa tiệm của họ. Một đám con trai đang đuổi theo con chó đen. Chúng vui vẻ đưa tay vẫy theo xe đồ. Mariam nhìn qua Rasheed. Mắt anh nhắm. Anh không còn hát ngâm nga nữa. Mariam ngả đầu và cũng nhắm mắt lại. Nàng muốn cởi bỏ đôi vớ lạnh, cởi cái áo len ẩm ướt đang châm chích da thịt nàng. Nàng muốn ra khỏi chiếc xe đồ này.

Về đến nhà, Rasheed lấy mềm đắp cho nàng khi nàng nằm trên chiếc ghế dài, nhưng cử chỉ có vẻ gượng ép và chiếu lệ.

“Trả lời như thế là thế nào?” anh lập lại lần nữa. “Đó là một câu nói có thể chờ đợi từ một giáo sĩ. Đằng này mình trả tiền cho bác sĩ thì chính ra phải nhận được câu trả lời khá hơn là ‘ý Trời’ chứ.”

Mariam co hai chân lên bên dưới chiếc mền, và bảo anh nên nghỉ ngơi một chút.

“Ý Trời,” giọng anh sôi lên.

Anh ngồi trong phòng mình và hút thuốc suốt ngày.

Mariam nằm trên ghế dài, bàn tay kẹp giữa hai đầu gối, theo dõi từng cơn lốc tuyết bên ngoài cửa sổ. Nàng nhớ có lần mẹ nàng bảo mỗi bông tuyết là một tiếng thở dài của người đàn bà buồn khổ ở đâu đó trên cõi đời này. Rằng tất cả những tiếng thở dài đó bay lên trời và kết thành mây, để rồi vỡ tan thành hạt li ti âm thầm rơi xuống trên những người dưới thế.

Như để nhắc nhở rằng thân phận đàn bà chúng ta khổ như thế đó, bà nói. Rằng chúng ta chỉ biết âm thầm chịu đựng mọi bất hạnh đổ xuống đầu chúng ta. **(còn tiếp)**

Tòa Soạn Việt Nam Nguyệt San Xin Kính Báo

Kể từ số báo 271/3/2015 khổ giấy báo Việt Nam Nguyệt San đã được thay đổi như quý vị đang có trên tay, với lý do là để giảm chi phí tiền in báo và tiền tem gửi, Tòa Soạn hy vọng quý độc giả thông cảm, vẫn hài lòng và luôn ủng hộ cho tờ báo.

- Quý độc giả khi chuyển tiền báo nhớ ghi số độc giả để Tòa Soạn dễ dàng cập nhật danh sách hàng tháng
- Khi quý vị chuyển đổi địa chỉ, xin vui lòng thông báo về Tòa Soạn biết để kịp thời gửi báo đến địa chỉ mới

Tòa Soạn chân thành cảm ơn

CÁO PHÓ

Gia đình chúng tôi vô cùng thương tiếc và trân trọng báo tin buồn đến Quý thân bằng quyến thuộc xa gần:

Cha, nhạc phụ, ông nội, ông ngoại, ông cố, cụ cố của chúng tôi là:

**Ông Lê Quang Trình,
Pháp danh Tấn Đạt**

Sinh năm 1918 tại làng Vũ Bị, quận Bình Lục, tỉnh Hà Nam, Việt Nam

**Đã mãn phần ngày 3 tháng 2 năm 2015, nhằm ngày 15 tháng chạp năm Giáp Ngọ lúc
11 giờ 35 phút tối tại Sacramento, CA Hoa Kỳ
Thượng thọ 97 tuổi**

Lễ tẩn liệm và phát tang sẽ được cử hành tại Sacramento ngày Thứ bảy 7 tháng 2 năm 2015
tại Sacramento nhằm ngày 19 tháng chạp năm Giáp Ngọ
Sau đó là lễ hỏa táng tại Sacramento, ngày thứ hai, 9 tháng 2 năm 2015 nhằm ngày 21 tháng
chạp năm Giáp Ngọ

Trưởng nam Lê Quang Kế, vợ và con, cháu Hòa Lan
Thứ nam Lê Quang Đôn, vợ và con Hoa Kỳ
Trưởng nữ Lê Thị Mỹ, chồng, con, cháu, chắt, chít Hoa Kỳ
Thứ nữ Lê Thị Lương, chồng, con, cháu Hoa Kỳ, Hòa Lan, Việt Nam
Thứ nữ Lê Thị Bốn, chồng, con, cháu Hoa Kỳ
Thứ nữ Lê Thị Nhài, chồng, con, cháu Hoa Kỳ
Thứ nữ Lê Thị Nam, chồng, con, cháu Hòa Lan
Thứ nữ Lê Thị Bắc Thanh, chồng, con, cháu Hoa Kỳ
Thứ nữ Lê Thị Bắc Hà, chồng, con, cháu Hoa Kỳ
Thứ nữ Lê Thị Trang, chồng, con Hoa Kỳ
Thứ nữ Lê Thị Thêm, chồng, con Hòa Lan

Tang gia đồng khắp báo, cáo phó này thay thế thiệp tang. Xin miễn phúng điếu. Xin thành kính
tri ân quý thân bằng, quyến thuộc,

NAM MÔ TIẾP DẪN ĐẠO SƯ A DI ĐÀ PHẬT

Phân ưu

Nhận tin buồn thân phụ của ông bà Lê quang Kế và cũng là ông nội của hiền thê chiến hữu Nguyễn minh Anh, cụ ông: **Lê quang Trình - pháp danh Tấn Đạt**

Sinh năm 1918 , quê quán Vũ Bị , quận Bình Lục - Hà Nam

Thất lộc ngày 3 tháng 2 năm 2015 nhằm ngày 15 tháng chạp năm Giáp Ngọ tại Sacramento - California -Hoa Kỳ .

Thượng thọ 97 tuổi .

Chúng tôi chân thành chia buồn cùng ông bà Lê quang Kế, anh chị Nguyễn minh Anh và gia đình .

Nguyện cầu chư Phật mười phương tiếp độ hương linh cụ ông Lê quang Trình , pháp danh Tấn Đạt sớm về miền cực lạc .

Hội Thánh Tin Lành Việt Nam/ HL

BCH Cộng Đồng VNTNCS/ HL

BCH GĐQCCVNCH/ HL

Đảng Việt Tân/ HL

Tổ chức Liên Hiệp Người Việt Tự Do/ Vương Quốc Bỉ

Ủy Ban đấu Tranh Tự Do Dân Chủ Cho Việt Nam

Hội Phụ Nữ Trưng Vương/ HL

Ủy Ban Xây Dựng Tượng Đài Thuyền Nhân

Nhóm Vinh Danh Cờ Vàng

Gia Đình-Trương Hải, -Trần Quốc Sùng, -Nguyễn Thọ, -Phan Văn Thảo, -Lưu Thị Trang, -Nguyễn Văn Tiếng, -Nguyễn Liên Hiệp, -Nguyễn Văn Châu, -Tô Văn Nguyên, -Trần Văn Thắng, -Đào Công Long, bà quả phụ Phạm Ngọc Ninh và gia đình, bà quả phụ Võ Nuôi và gia đình, -Nguyễn Hữu Phước, -Ngô Thụy Chương, -Trần Văn Trân, Miên Thụy, -Tuyết Lê, -Nguyễn Quang Kế (Ede), Hồng Quốc Lộc, -Nguyễn Khai Trí, --Nguyễn Thanh Linh, -Đình Ngọc Hiền, -Nguyễn Hồng Sơn, Lê Thị Ngọc Anh, -Tạ Trung Hiếu, -Võ Hồng Vâng, -Nguyễn Quyết Thắng, -Bùi Đức Hoạt, -Trương Bạch Tuyết, -Nguyễn Đắc Trung, -Trần Văn Vinh, -Nguyễn Thị Như Tuyết, -Đỗ Văn Bùi.

Đồng kính phân ưu

Du Lịch

Những phố biển trên đường đến San Jose

Bài và ảnh: Trịnh Hảo Tâm

Từ Los Angeles lên San Jose con đường ngày xưa khi chưa có xa lộ số 5 là con đường quốc lộ số 1 dọc theo biển Thái Bình Dương có tên là Pacific Coast Highway. Khi gần đến San Jose quốc lộ số 1 chạy qua một vùng biển nước xanh thơ mộng của Vịnh Monterey nơi đây có những cây tùng bị gió biển vùn vủ quanh năm nên có dáng như những cây bonsai.

Bờ biển Big Sur thơ mộng

Cây cầu Bixby trên đoạn đường Big Sur thơ mộng

Rời San Simeon nơi có lâu đài Hearst Castle tiếp tục men theo con đường cái quan Pacific Coast Highway lên hướng Bắc, con đường uốn lượn như rắn bò một bên là núi cao chón chỡ một bên là trùng dương xanh ngát. Vùng biển đệ nhất thắng cảnh này có tên là Big Sur kéo dài 90 miles (145 kí lô mét) lên hướng Bắc cho đến Carmel. Big Sur có nguồn gốc là tiếng Tây Ban Nha "El-Sur Grande" có nghĩa là "Phương Nam Mênh Mông" toàn núi cao biển rộng.

Luật bảo vệ môi trường thiên nhiên rất nghiêm ngặt, hãng xưởng, nhà cửa, khu thương mại không được xây nên dân cư đã dọn đi nơi khác trả lại khung trời thiên nhiên cho du khách. Tuy không có phố xá thị trấn nhưng trên đường cũng có vài cửa hàng tạp hóa, trạm xăng, nhà trọ (lodge) và du khách có thể cắm trại ngủ qua đêm trong những Camp Ground.

Trên vùng biển rất thơ mộng với sóng xanh bờ cát trắng, dốc đá cao du khách sẽ gặp một suối nước trên cao đổ xuống bờ biển. Đó là thác nước McWay tuy không bao la hùng vĩ nhưng quanh

năm đều có nước, dòng thác nhỏ nhưng rất cao như sợi tơ trời mà Chút Nữ dùng dệt lụa làm áo mặc để gặp Ngưu Lang mỗi năm một lần trên nhịp cầu Ô Thước được nối kết đôi bờ Ngân Hà bằng hàng vạn cánh chim Ô.

Không bao lâu du khách sẽ đến chiếc cầu Bixby cheo leo hùng vĩ bắc qua vực sâu giữa hai quả núi, vực thẳm này lại ăn thông ra biển. Cầu Bixby được xây dựng năm 1931 là thời kỳ nước Mỹ khủng hoảng kinh tế, việc xây cầu đã tạo công ăn việc làm cho một số nhân công đang thất nghiệp.

Thành phố Carmel by the Sea Đây là một thành phố văn hóa nghệ thuật quy tụ rất nhiều văn nghệ sĩ và những nhà giàu có từ vùng San Francisco xuống đây xây nhà nghỉ mát cuối tuần. Số là sau trận động đất lớn năm 1906 thiêu rụi thành phố San Francisco, dân chúng nhất là những người giàu có dọn về đây lánh nạn trong đó có nhiều văn nghệ sĩ.

Các họa sĩ đã chọn thành phố biển êm đềm thơ mộng này làm quê hương, họ đã tổ chức những buổi triển lãm tranh, sinh hoạt ca nhạc, văn hóa nghệ thuật. Tài tử kiêm đạo diễn Clint Eastwood đã đắc cử chức vụ thị trưởng thành phố năm 1986. Thành phố không lớn nhưng rất êm đềm đầy cây cao bóng mát, nhà cửa xinh xắn với những vườn hoa thật đẹp.

Phố xá đáng dấp Âu Châu với những nhà hàng, quán nước lịch sự, các cửa hàng đồ cổ, tranh ảnh, vật dụng trang trí, nữ trang, da giày, trang sức, tiệm hoa, cà phê bánh ngọt tất cả đều xinh xắn, ấm cúng và thanh lịch. Đúng là một thành phố của giới thượng lưu và văn nghệ sĩ, tài tử màn bạc.

Dừng chân nơi đây để ăn một bữa tối với ánh nến lung linh và tiếng nhạc huyền hoặc sẽ là một kỷ niệm êm đềm khó phai mờ trong ký ức. Người yêu có ra đi nhưng kỷ niệm luôn ở lại và không bao giờ phai nhạt.

Bờ biển Carmel By The Sea

Phố biển Monterey với Mười Bảy Dặm Đường Tình Lên phía Bắc một chút bước vào lãnh thổ của thành phố Monterey, du khách nên viếng qua

đoạn đường nhiều danh lam thắng cảnh có tên “17 Mile Drive.” Đường 17 dặm nửa dọc theo bờ biển, nửa len lách trong rừng Del Monte Forest, đây là vùng đất chủ quyền là tư nhân nên khi vào thăm viếng phải mua vé. Luật lệ lưu thông ở đây vừa áp dụng luật của tiểu bang California vừa luật riêng của khu cộng đồng Del Monte Forest. Tuy có tên là Rừng Del Monte nhưng luật ở đây không phải là luật...rừng, rừng ở xứ ta thì người Thượng ở nhưng rừng ở đây toàn là tỷ phú nên luật lệ rất khắc khe, nghiêm ngặt và phụ trách tuần tiễu trong vùng là lực lượng an ninh tư nhân phối hợp với Monterey County Sheriff và California Highway Patrol.

Trên đường 17 dặm có những địa danh lịch sử như Spanish Bay, nơi này năm 1769 Juan Portola nhà thám hiểm người Tây Ban Nha và đoàn tùy tùng neo thuyền lớn ngoài khơi và lên bờ cắm trại trong chuyến phiêu lưu khám phá ra Monterey Bay. Phía Tây là Point Joe một bờ đá đưa ra biển mà ngày xưa các tàu thuyền hay va vào đây vì lầm tưởng là Point Pinos, cửa vào vịnh Monterey Bay. Có Bird Rock tạm gọi là Đảo Chim, một ghềnh đá nằm gần bờ mà trên đảo nhỏ đó hàng trăm hải âu tụ họp kêu rền vang một vùng biển vắng. Những hải cầu nhỏ con thích kêu to nhưng loại to hơn có màu nâu là hải sư (sea lion) thì im lìm nằm phơi nắng.

Trong 17 Dặm Đường Tình còn có thắng cảnh Cây Tùng Cô Độc (The Lone Cypress) rất nổi tiếng từng là đề tài cho nhiều tranh ảnh. Cây tùng bách đứng chơ vơ một mình trên ghềnh đá lồi chồm, phía sau là biển xanh và dãy núi nhô ra ở mũi Pescadero Point tạo nên phong cảnh vừa hùng tráng vừa chơ vơ đơn độc ngẫm mang ý nghĩa đề cao sức sống cho dù thời gian có chất chồng, thiên nhiên có khắc nghiệt cây vẫn trơ gan cùng tuế nguyệt, vươn lên từ một hốc trong ghềnh đá nhô ra biển. Cây đã trên 250 tuổi, trước đây du khách có thể đến tận gốc cây chụp hình, sờ nắn vỏ thân cây và cây có nguy cơ chết lụi. Ngày nay người ta đã xây một chậu đá bảo vệ gốc cây và du khách từ trên đường đi bộ xuống đứng trên giàn gỗ để ngắm hay chụp hình mà không được tới thân cây. Nhìn cây tùng đơn độc khiến nhớ đến câu thơ của Nguyễn Công Trứ:

*Kiếp sau xin chớ làm người
Làm cây thông đứng giữa trời mà reo.*

Thành phố biển Monterey ngày xưa khi chưa có cảng San Francisco vốn là một bến tàu nhộn nhịp vì vịnh Monterey khá sâu tiếp nhận được tàu thuyền lớn và yên sóng để tàu thuyền tránh bão. Đến Monterey thường du khách đi xem Hồ Nuôi

Cá (Monterey Bay Aquarium) trưng bày nuôi dưỡng hơn 550 loại cá và sinh động vật biển.

Cây tùng cô độc ở Monterey

Họ thường dạo trong khu phố ngày xưa là kỹ nghệ làm cá hộp nơi văn hào John Steinbeck (1902-1968) từng sinh sống và viết quyển tiểu thuyết “Cannery Row.”

Con đường thiên lý dọc Thái Bình Dương “Pacific Coast” từ Los Angeles lên đến San Francisco của miền Tây nước Mỹ là con đường Đệ Nhất Danh Thắng, mỗi thành phố ngoài cảnh đẹp như Địa Trung Hải còn ghi lại nhiều di tích lịch sử từ thời các phái bộ truyền giáo Tây Ban Nha sang Châu Mỹ cho đến thời kỳ người miền Đông đổ xô sang California tìm vàng.

Nắng Cali vẫn là nắng ấm cho dù mùa Đông, thành thoi rong ruổi trên con đường này để thấy đất nước này quá bao la hùng vĩ cộng với nền văn hóa đa dạng hòa hợp mọi sắc dân chủng tộc.

Nhận làm các loại bằng đá thiên nhiên(natuursteen)như:

- ❖ Mặt bếp
- ❖ Bàn ăn
- ❖ Bàn Salon
- ❖ Trang trí phòng tắm
- ❖ Mộ bia v.vv...

Xin liên lạc với: Dương Đệ
Tel: 077-4752391
Mobiell : 06-41887617 (sau 18 giờ)

Y Học – Sức Khỏe

CÀ RỐT, Nhân Sâm của người Nghèo

Bác sĩ Nguyễn Ý Đức

Sâm là món thuốc quý trong y học đông phương mà ngày nay y học thực nghiệm Tây phương cũng phần nào công nhận. Nhưng sâm là dược thảo đất tiền nên dân bạch đình ít người có cơ hội sử dụng. Và các nhà y học cổ truyền đã khám phá ra một thảo mộc có giá trị tương tự như sâm để thay thế. Đó là củ cà rốt nhỏ, màu đỏ mà các vị lương y này coi như là một thứ nhân sâm của người nghèo.

Có lẽ vì là “*nhân sâm của người nghèo*”, nên cà rốt được tạo hóa đặc biệt ưu tiên ban cho dân chúng ở vùng đất sỏi đá Afghanistan từ nhiều ngàn năm về trước để dân chúng bồi bổ, tăng cường sức khỏe.

Từ mảnh đất nghèo khó đó, cà rốt được các đế quốc La Mã, Hy Lạp khi xưa biết tới giá trị dinh dưỡng cũng như y học. Họ mang về trồng làm thực phẩm và để chữa bệnh. Các danh y hai quốc gia này như Hippocrattes, Galen, Diocorides... đã lên tiếng ca ngợi cà rốt vừa là thức ăn ngon, vừa là dược thảo tốt để chữa bệnh cũng như tăng cường khả năng tình dục.

Trải qua nhiều thế kỷ, cà rốt du nhập tới các quốc gia khác trên khắp trái đất và là món ăn ưa chuộng của mọi người dân, không kể giàu nghèo. Người Tây Ban Nha mang cà rốt đến châu Mỹ vào thế kỷ thứ 15, rồi người Anh cũng mang theo khi họ đi chinh phục Mỹ vào thế kỷ thứ 16.

Cà rốt có nhiều màu khác nhau như trắng, vàng, đỏ và tím đỏ. Màu của cà rốt tùy thuộc vào một số yếu tố như là: nhiệt độ nóng quá hoặc lạnh quá làm giảm màu cà rốt; cà rốt thu hoạch vào mùa Xuân và Hạ có màu xậm hơn là vào mùa Thu và Đông; tưới nước quá nhiều và nhiều ánh sáng làm giảm màu cà rốt...

Cà rốt được trồng bằng hạt từ tháng Giêng tới tháng Bảy, nảy mầm sau hai tuần lễ và có củ trong thời gian từ hai tới ba tháng.

Giá trị dinh dưỡng

Một củ cà rốt cỡ trung bình có 19 mg calci, 32 mg phospho, 233 mg kali, 7 mg sinh tố C, 7 gr carbohydrat, 5 gr đường, 2gr chất xơ, 1gr chất đạm, 6.000mcg sinh tố A, 40 calori, không có chất béo hoặc cholesterol.

Một ly (240ml) nước cà rốt lạnh nguyên chất cung cấp khoảng 59 mg calci, 103 mg phospho, 718 mg kali, 21 mg sinh tố C, 23 g carbohydrat và

18.000mcg sinh tố A. Thật là một món giải khát vừa ngon vừa bổ dưỡng.

Cà rốt như thực phẩm

Vị dịu ngọt của cà rốt rất thích hợp với nhiều thực phẩm khác, cho nên có nhiều cách để nấu nướng cà rốt. Cà rốt có thể ăn sống hay nấu chín với nhiều thực phẩm khác, nhất là với các loại thịt động vật. Người viết không dám lạm bàn. Chỉ xin thưa rằng: bò kho mà không có cà rốt thì chẳng phải bò kho. Cầm lạnh mà được một bát canh thịt nạc nấu với cà rốt, đậu hoà lan thêm vài nhánh hành tươi, ăn khi còn nóng hổi thì thấy nhẹ cả người. Chả giò chấm nước mắm pha chua, cay, ngọt mà không có cà rốt thái sợi thì ăn mất ngon. Cà rốt cào nhỏ, thêm chút bơ ăn với bánh mì thịt nguội thì tuyệt trần đời...

Dù ăn cách nào, sống hay chín, cà rốt vẫn giữ được các chất bổ dưỡng. Đặc biệt khi nấu thì cà rốt ngọt, thơm hơn vì sức nóng làm tan màng bao bọc carotene, tăng chất này trong món ăn. Nhưng nấu chín quá thì một lượng lớn carotene bị phân hủy. Cà rốt ăn sống là món ăn rất bổ dưỡng vì nhiều chất xơ mà lại ít calori. Cà rốt tươi có thể làm món rau trộn với các rau khác.

Cà rốt đông lạnh cũng tốt như cà rốt ăn sống hoặc nấu chín, chỉ có cà rốt phơi hay sấy khô là mất đi một ít beta carotene. Cà rốt ngâm giấm đường cũng là món ăn ưa thích của nhiều người. Ăn nhiều cà rốt đưa đến tình trạng da có màu vàng như nghệ. Lý do là chất beta caroten không được chuyển hóa hết sang sinh tố A nên tồn trữ ở trên da, nhất là ở lòng bàn tay, bàn chân, sau vành tai. Tình trạng này không gây nguy hại gì và màu da sẽ trở lại bình thường sau khi bớt tiêu thụ cà rốt.

Nước vắt cà rốt là món thức uống tuyệt hảo.

Rửa sạch cà rốt với một bàn chải hơi cứng, đừng bỏ hết vỏ vì sinh tố và khoáng chất nằm ngay dưới vỏ. Sau khi ép, nên uống ngay để có hương vị tươi mát. Muốn để dành nước cà rốt, nên cho vào chai đậy kín để tránh oxy hóa rồi cất trong tủ lạnh. Nên lựa cà rốt lớn, chắc nịch với màu vàng đậm hơn là loại vàng nhạt, để có nhiều caroten.

Lá cà rốt cũng có thể ăn được, nhưng hơi đắng vì chứa nhiều kali. Lá có nhiều chất đạm, khoáng và sinh tố. Để bớt cay, trộn một chút giấm đường. Lá có tính cách sát trùng nên nước cốt lá cà rốt được thêm vào nước súc miệng để khử trùng.

Công dụng y học

Cà rốt chứa rất nhiều beta carotene, còn gọi là *tiền- vitamin A*, vì chất này được gan chuyển thành sinh tố A với sự trợ giúp của một lượng rất ít chất béo.

Nhà dinh dưỡng uy tín Hoa Kỳ Roberta Roberti đã liệt kê một số công dụng của cà rốt đối với cơ

thể như: làm tăng tính miễn dịch, nhất là ở người cao tuổi, giảm cháy nắng, giảm các triệu chứng khó chịu khi cai rượu, chống nhiễm trùng, chống viêm phổi, giảm bớt mụn trứng cá, tăng hồng huyết cầu, làm vết thương mau lành, giảm nguy cơ bệnh tim mạch

Bản hướng dẫn về dinh dưỡng của Bộ Canh Nông Hoa Kỳ vào năm 1995 có ghi nhận rằng 'Các chất dinh dưỡng chống oxy hóa trong thực phẩm thực vật như sinh tố C, carotene, sinh tố A và khoáng selenium đều được các nhà khoa học thích thú nghiên cứu và quần chúng ưa dùng vì chúng có khả năng giảm thiểu rủi ro gây ra ung thư và các bệnh mãn tính khác'

Từ thời xa xưa ở Ấn Độ, Hy Lạp và La Mã, cà rốt, nước ép cà rốt, trà cà rốt đã được dùng để trị bệnh

1-Cà rốt với bệnh ung thư

Beta carotene có tác dụng chống ung thư trong thời kỳ sơ khởi, khi mà các gốc tự do tác động để biến các tế bào lành mạnh thành tế bào bệnh. Beta carotene là chất chống oxy hóa, ngăn chặn tác động của gốc tự do, do đó có thể giảm nguy cơ gây ung thư phổi, nhiếp hộ tuyến, tụy tạng, vú và nhiều loại ung thư khác.

Theo nhà thảo mộc học J.L.Hartwell thì cà rốt được dùng trong y học dân gian tại một số địa phương rải rác trên thế giới như Bỉ, Chí Lợi, Anh, Đức, Nga, Mỹ... để trị các chứng ung thư, mụn loét có tính ung thư, chứng suy gan và suy tủy sống.

Kết quả nghiên cứu tại Anh và Đan Mạch cho hay chất Falcarinol trong cà rốt có thể giảm nguy cơ ung thư. Bác sĩ Kirsten Brandt, giáo sư tại Đại học Newcastle và là một thành viên của nhóm nghiên cứu cho hay, họ sẽ tiếp tục tìm hiểu coi phải dùng một số lượng là bao nhiêu để hóa chất này có tác dụng ngừa ung thư. Giáo sư Brandt cũng tiết lộ là vẫn ăn cà rốt mỗi ngày.

2-Cà rốt với ung thư phổi

Kết quả nghiên cứu của giáo sư dinh dưỡng Richard Baybutt và cộng sự tại Đại học Kansas, Hoa Kỳ, cho hay chất gây ung thư

benzo(a)pyrene có thể gây ra thiếu sinh tố A trong cơ thể chuột và đưa tới bệnh emphysema. Ông kết luận rằng một chế độ dinh dưỡng có nhiều sinh tố A sẽ bảo vệ cơ thể đối với ung thư phổi và khí thũng phổi (emphysema).

3-Cà rốt với hệ tiêu hóa

Súp cà rốt rất tốt để hỗ trợ việc điều trị bệnh tiêu chảy, đặc biệt là ở trẻ em. Súp bổ sung nước và các khoáng chất thất thoát vì tiêu chảy như K, sodium, phosphor, calcium, magnesium..

Một số bác sĩ chuyên khoa tiêu hóa nhận xét rằng cà rốt làm bớt táo bón, làm phân mềm và lớn hơn

vì có nhiều chất xơ. Do công dụng này, cà rốt cũng có thể làm giảm nguy cơ ung thư ruột già

4-Cà rốt với thị giác

Cà rốt không ngăn ngừa hoặc chữa được cận thị hay viễn thị nhưng khi thiếu sinh tố A, mắt sẽ không nhìn rõ trong bóng tối. Cà rốt có nhiều beta caroten, tiền thân của sinh tố A. Ở võng mạc, sinh tố A biến đổi thành chất rhodopsin, màu đỏ tía rất cần cho sự nhìn vào ban đêm. Ngoài ra, beta caroten còn là một chất chống oxy hóa rất mạnh có thể ngăn ngừa võng mạc thoái hóa và đục thủy tinh thể. Đây là hai trong nhiều nguy cơ đưa tới khuyết thị ở người cao tuổi.

Chúng ta chỉ cần ăn một củ cà rốt mỗi ngày là đủ sinh tố A để khỏi bị mù ban đêm.

5-Cà rốt với bệnh tim

Nghiên cứu tại Đại học Massachusetts với 13,000 người cao tuổi cho thấy nếu họ ăn một củ cà rốt mỗi ngày thì có thể giảm nguy cơ cơn suy tim tới 60%. Đó là nhờ có chất carotenoid trong cà rốt.

6-Cà rốt với cao cholesterol

Bác sĩ Peter Hoagland thuộc Bộ Canh Nông Hoa Kỳ cho hay chỉ ăn hai củ cà rốt mỗi ngày có thể hạ cholesterol xuống từ 10-20%.

Thí nghiệm bên Scotland cho thấy tiêu thụ 200 g cà rốt sống mỗi ngày, liên tục trong 3 tuần lễ, có thể hạ mức cholesterol xuống khoảng 11%.

7-Cà rốt với bệnh tiểu đường

Theo S Suzuki, S Kamura, tiêu thụ thực phẩm có nhiều carotenoid có thể làm giảm nguy cơ mắc tiểu đường loại 2 bằng cách tăng tác dụng của insulin.

8-Cà rốt với phụ nữ

Với phụ nữ, cà rốt có thể mang tới nhiều ích lợi như làm giảm kinh nguyệt quá nhiều, giảm triệu chứng khó chịu trước khi có kinh, bớt bị chứng viêm âm hộ và nhiễm trùng đường tiểu tiện nhất là giảm nguy cơ loãng xương sau thời kỳ mãn kinh.

Kết luận

Cà rốt là món ăn khá rẻ tiền so với lượng dinh dưỡng quý giá mà rau cung cấp. Nhiều người ít ăn cà rốt chỉ vì thiếu hiểu biết đầy đủ về giá trị dinh dưỡng của thực phẩm này. Mặt khác, tập quán ăn uống vốn được thành hình từ thói quen lâu ngày. Cà rốt là loại cây trồng mới được đưa vào Việt Nam từ thế kỷ trước, nên đối với phần đông người Việt, nhất là những người ở xa thành phố, vẫn chưa quen thuộc với việc sử dụng cà rốt thường xuyên trong ngày. Tuy nhiên, nếu biết tận dụng loại thực phẩm này với các đặc tính như trên, chắc chắn chúng ta sẽ nâng cao tình trạng sức khỏe cũng như phòng ngừa được hầu hết các bệnh do thiếu vitamin A.

Cười chút chơi

Làm theo sách

Có một thầy lang nọ dốt hết đường chề, cứ ai đến xem bệnh là y như thầy phải giở sách ra để tra. Đã thế, thầy lại nổi tiếng hồ đồ thái quá.

Một lần có một người bị bệnh nặng, nửa đêm bị quá mới chạy đến nhờ thầy cứu giúp. Thầy mắt nhắm mắt mở, thắp đèn tra sách rồi bảo người nhà bệnh nhân đi mua mấy lạng nhân sâm về sắc lấy nước cho uống.

Con bệnh uống nhân sâm vào đau bụng hơn quần quai cho đến sáng thì chết. Người nhà đâm đơn kiện. Thầy phải lên hầu quan. Quan hỏi:

– Thầy cho đơn thế nào để người ta chết như vậy?

Thầy lang chắc chắn thưa:

– Bẩm tôi bốc thuốc theo sách chứ có bốc bậy bạ đâu ạ. Thánh dạy thế nào thì tôi cứ làm theo thế ấy.

Quan hỏi sách, thầy nhanh nhẩu đưa sách ra, giở ngay trang có bài thuốc nhân sâm trình quan.

Quan đọc: “Đau bụng uống nhân sâm...”. Thầy lang ngắt lời:

– Đó thấy chưa! Tôi đã bảo là theo sách mà.

Quan khựng lại một tí và giở tiếp trang bên đọc to hai chữ còn lại: “Thì chết”.

– ???!

Đổi đáp của cô dâu mới

Bữa tối tại nhà của chú rể, mọi người vui mừng đón tiếp nàng dâu mới.

Cô dâu lên tiếng:

– Mến chào tất cả người nhà thân thương của con. Trước hết, con xin mọi người hãy an tâm là sự gia nhập của con sẽ không làm thay đổi công việc hằng ngày.

Bố chồng hỏi:

– Ý của con là gì?

– Ý con muốn nói là những người rửa chén nên tiếp tục rửa chén. Những người giặt áo quần cũng xin giữ yên như vậy. Còn ai lo chuyện quét dọn thì vẫn tiếp tục quét dọn.

Mẹ chồng hỏi:

– Thế thì cô đến đây để làm gì?

Nàng dâu bình tĩnh trả lời:

– Con ấy à? Công việc của con là đến đây làm vui lòng con trai của mẹ ạ.

Khóc vì ngoại tình

Chàng trai vừa đi công tác một tháng ở Paris về, gặp một người bạn.

Anh bạn hỏi:

– Sao, đi công tác có vui không? Có chuyện gì hay kể nghe với! Này, mà sao mắt cậu đỏ hoe thế?

Chàng trai kể:

– Hôm đầu tiên ở Paris, mình làm quen với một phụ nữ xinh đẹp. Tối hôm đó nàng đồng ý về khách sạn cùng mình. Sáng hôm sau, tỉnh dậy mình thấy nàng ngồi ở mép giường và khóc. Hỏi, nàng kể là gái có chồng, chồng đang đi công tác xa và nàng vô cùng đau khổ, ân hận về cái việc xấu xa bản thủ đã xảy ra tối hôm qua. Mình chợt nhớ đến vợ mình, cũng cảm thấy vô cùng ân hận và mình đã ngồi khóc cùng nàng. Rồi bọn mình chia tay nhau.

– Việc đó xảy ra cách đây đã một tháng, sao hôm nay mắt cậu vẫn còn đỏ?

– Nhưng suốt một tháng trời, hôm nào cũng như vậy mà.

Cả tin

Xe của người đàn bà và người đàn ông đâm nhau. Cả hai chiếc xe đều bị hư hại nhưng may mắn là họ không hề bị thương.

Sau khi quan sát hai chiếc xe một vòng, người đàn bà nói:

– Anh là đàn ông còn tôi là phụ nữ, điều đó thật là thú vị. Hãy nhìn xem xe của chúng ta, không còn gì cả, nhưng thật là may mắn là chúng ta đều không bị sao. Đó thật sự là ý của thượng đế khiến chúng ta gặp nhau trong hoàn cảnh này để trở thành bạn. Anh có đồng ý không?

Người đàn ông vui vẻ trả lời:

– Tôi hoàn toàn đồng ý, đó thật là chủ ý của thượng đế.

Người đàn bà nói tiếp:

– Hãy nhìn xem này, lại còn một kỳ lạ khác nữa. Xe của tôi đã nát hết rồi nhưng chai rượu trong xe tôi không hề bị vỡ nát, đây chắc chắn là ý của thượng đế muốn chúng ta uống để chúc mừng tương lai sau này.

Người đàn bà cầm chai rượu đưa cho người đàn ông. Ông này gật đầu lia lịa tỏ vẻ tán thành và cầm chai rượu uống một hơi thật dài. Sau đó trả lại cho người đàn bà. Bà này lập tức đẩy nút chai rượu và đưa lại cho người đàn ông.

Người đàn ông ngạc nhiên hỏi:

– Bà không uống chút nào sao?

Người đàn bà đáp:

– Không, tôi nghĩ tôi nên chờ cảnh sát đến.

Thư cảm tạ

Ban Chấp Hành Cộng Đồng xin chân thành cảm ơn quý cô di chú bác, anh chị em và các cháu đã tận tình ủng hộ, giúp đỡ tổ chức thành công đêm hội xuân Ất Mùi 2015 vào ngày thứ bảy, 7-2-2015 tại Arnhem gồm:

- anh Trần Đức Thành
- anh Trần Văn Thắng
- cháu Kim Bùi
- cháu Anh Quang
- cháu Long
- anh Trần Quốc Hiền
- anh Trung, chị Yên
- anh Hiền, chị Vân (đảng Việt Tân)
- anh Sơn, chị Nguyệt
- anh Trí, chị Tiên và cháu Long
- anh Thạch
- anh Hùng (Nijmegen)
- chị Yên (Venray)
- anh chị Lý Tống
- anh Trần Văn Vinh
- chị Phạm Ngọc Diễm Trang
- anh Nguyễn Như Lễ (ban đại diện Arnhem)
- anh Tiến (ban đại diện Arnhem)
- anh Thịnh (Hội Người Việt Tự Do Purmerend)
- toán vũ Ede
- ban nhạc Mây Hồng

Ngoài ra, trong đêm hội xuân Ất Mùi ban tổ chức có nhận sự đóng góp tình tài của quý vị đoàn thể, nhân sĩ sau đây:

- Anh chị Sơn – Mai: € 200.- (sponsor karaoke)
- vị ẩn danh (Alkmaar): € 200.-
- Chị Hương : € 200.- (ban nhạc Mây Hồng)
- Nguyễn Đức Hồ: € 100.- (Liên Hiệp Người Việt Tự Do/ Bỉ)
- 2 vị mạnh thường quân: € 20.-
- Bùi Công Hải: € 30.- (giải 3 karaoke)
- Anh chị Nguyễn Thanh Linh: € 50.-
- Chị Trần Thị Kỳ: € 100.-

Đặc biệt ban nhạc Mây Hồng đã ủng hộ hết mình hoàn toàn không nhận tiền trình diễn văn nghệ. Qua sự nhiệt thành ủng hộ này của tất cả quý vị sẽ làm tinh thần của quý anh chị Ban Chấp Hành phần chấn và hăng hái hơn trong những chuỗi ngày phục vụ đồng hương sắp đến.

Thay mặt Ban Chấp Hành Cộng Đồng xin chân thành đa tạ.

Nguyễn Hữu Phước

Chủ Tịch Cộng Đồng

Sổ vàng Tượng Đài Thuyền Nhân

(từ tháng 1/01/2015 đến 28/2/2015)

- Phan Văn Thảo : 50 € (tháng 1/2015)

Thông báo: Tổng kết dự án Tượng Đài Thuyền Nhân đầu năm 2015

Nơi đặt tượng: Trong khuôn viên chùa mới ở Almere, diện tích 150 m2.

Mẫu tượng đài:

Mẫu đã được phổ biến trước đây có nhiều ý kiến và yêu cầu thay đổi: nguyên liệu đồng vì sợ trộm cắp nguy hiểm cho người giữ chùa nên dự tính sẽ thay bằng gang (gietijzer), nhưng lò đổ vật liệu này đưa giá quá mắc mình không trả nổi nên sẽ chọn nguyên liệu khác là nhựa công nghệ (kunsthars) bọc kim loại, nguyên liệu này rất cứng mà lại dễ sửa chữa khi có rũi ro.

Yêu cầu khác là muốn kích thước tượng đài lớn hơn để phù hợp với diện tích trên và trông hùng vĩ hơn, theo sự đóng góp của mọi người từ mọi nơi trong cũng như ngoài nước Hòa Lan và các tổ chức gây quỹ, đến nay thì chúng tôi thấy tượng đài có thể làm lớn hơn nên đã tăng cho người nghệ nhân thêm 10.000 euro để làm tượng đài lớn hơn như sau:

Mẫu cũ: phần sóng biển là miếng đá mài bề ngang 100cm, cao 60cm; phần thuyền và người bằng đồng bề ngang 100cm, cao 90cm. Tổng cộng: bề ngang 100cm, cao 150cm, chiều sâu 40cm.

Mẫu mới: phần sóng biển là một tảng đá thiên nhiên bề ngang 240cm, cao 180cm, sâu +/- 150cm, nặng khoảng 6 tấn; phần thuyền và người bằng nhựa công nghệ (kunsthars) bọc kim loại cao 150cm. Như vậy kích thước tổng cộng: ngang 240cm, cao 330cm, sâu 150cm.

Tài chánh: Hiện có được € 39.407,-

Tổng kết tài chánh như sau:

- Đồng hương đóng góp:	€ 15.214
- Các buổi tổ chức gây quỹ của các hội đoàn và các ban nhạc: (G/đ QCC VNCH (6600), nhóm thiện nguyện Breda (1667), b/n Trùng Dương (2000), b/n Bình Minh (500), b/n Mây Hồng cùng gia đình và thân hữu (12.045), UBXD TĐTN (2155))	24.967
- Ủy ban xd TĐTN đóng góp tài chánh tổ chức:	660

€ 40.841

Chi: Phí tổn sổ băng TĐTN (20-11-2012 đến 31-01-2015)	194,-
In flyer+tổ chức văn nghệ/xổ số/phòng họp	1.240,-

- 1.434

Tiền quỹ 01-02-2015:

€ 39.407

Dự chi ban đầu là € 35.000. Chi phí để làm tượng đài lớn hơn tăng thêm € 10.000 nên dự chi sắp tới sẽ lên là € 45.000. Tiền làm tượng đã có, sẽ chi làm ba lần khi ký công trắc chính thức (đầu năm 2015), dự tính sẽ hoàn thành trong hè 2015. Ngoài chi phí cho tượng đài còn những khoảng tiền cần thiết khác cho việc xây dựng và tổ chức như: đóng cừ, xin giấy phép, bia chữ và cờ cho tượng đài, thiết kế khu vườn cho phần đất còn lại, bảo hiểm, tổ chức lễ khánh thành v.v.

* Ghi chú:

- Ủy ban không tính phần công tác phí như đi họp hoặc đi các công tác cho tượng đài.
- Prins Bernard Fonds có báo sẽ yểm trợ quỹ Tượng Đài € 2.500,-
- Đảng bộ Việt Tân HL sẽ phụ trách phần đổ bê tông cho tượng đài (tối đa € 2.000).

Thay mặt Ủy Ban Xây Dựng Tượng Đài Thuyền Nhân chân thành gửi lời cảm ơn đến toàn thể các đồng hương, các hội đoàn và các ban nhạc đã nhiệt tình ủng hộ tài chánh, công sức và sát cánh với chúng tôi cùng xây dựng dự án này. Hy vọng kết quả trên sẽ cho chúng ta hăng hái và vững tin hơn để tiếp tục đi trọn con đường sắp tới.

Thay mặt Ủy Ban XDTĐTN

Kính chào,

Nguyễn thị Như Tuyết

Trưởng ban Xây Dựng TĐTN

Lá thư tòa soạn

Những ngày vui xuân đã qua, giờ chỉ còn thoáng đọng lại những nỗi tiếc khi ngắm nhìn những cảnh mai vàng khoe sắc đó đây đã sắp tàn, bước vào năm mới, công việc mới, chập chững những bước đi chưa quen như trong thơ văn người ta hay viết “Nai vàng ngơ ngác”

Thưa quý vị ! Với nhiệm kỳ mới của Tân BTV, nhân sự của Tòa Soạn cũng theo đó mà đổi thay, nên chúng tôi rất cần quý văn hữu, cộng tác viên, tích cực đóng góp bài vở phong phú hơn để giúp cho Tòa Soạn suốt một chặng đường dài 3 năm tới đây sẽ hoàn thành nhiệm vụ mà quý độc giả đã tin mến vào tờ báo Việt Nam Nguyệt San trong nhiều năm qua luôn được tồn tại, chúng tôi sẽ luôn luôn trân quý và chờ đón sự quan tâm của tất cả quý độc giả và Đồng Hương trong mọi lãnh vực góp ý hầu để cho tờ báo VNNS ngày càng có ý nghĩa hơn, xứng đáng là tiếng nói của CĐVNNTNCS/HL

Tòa Soạn rất chân thành cảm ơn sự góp ý của độc giả về những sai sót trong số báo 270 phát hành tháng 01/2015 và xin được đính chính như sau:

- 1- Thư ngỏ của BCH Cộng Đồng (trang 3) có ghi sai tên năm là Quý Mùi. Xin đính chính là Ất Mùi.
- 2- Địa chỉ Ban Quản Trị VNNS (trang 2 “mục lục”). Do lỗi đánh máy ghi không đầy đủ địa chỉ.
- 3- Xuân Ất Mùi 2015 (trang 35). Trong phần quảng cáo “Giọng Ca Vàng” có ghi sai năm là Giáp Ngọ. Xin đính chính lại là năm Ất Mùi.

VNNS số 272 với chủ đề: Tháng Tư Quốc Hận sẽ phát hành vào giữa tháng 04/2015, bài vở xin gửi về Tòa Soạn trước ngày 5-4-2015 theo địa chỉ email: vnns@congdonghoalan.com

Trân trọng

Ban Biên tập VNNS

@@

Thông báo của BBT Việt Nam Nguyệt San

Trang Lá Thư Tòa Soạn trong số tới sẽ mở thêm mục “Góp ý & Giải đáp Thắc Mắc” để tạo một nơi mà độc giả thắc mắc hoặc đóng góp ý kiến trên tinh thần xây dựng tờ báo chung của cộng đồng. Mục này sẽ do chị Tuyết Lê phụ trách.

Chúng tôi rất hoan hỉ đón nhận những góp ý của quý độc giả và chân thành cảm ơn lòng nhiệt tình của chị Tuyết Lê.

Kính báo,

BBT Việt Nam Nguyệt San

Danh sách độc giả trả tiền báo tính từ 8-1-2015 đến 3-3-2015

st t	ngày trả tiền	Tên	vùng	số độc giả	số tiền	ghi chú
1	16-1-2015	Le Hoang Lan	Nijmegen	386	€ 30,00	
2	16-1-2015	C. H. Bui	Uitgeest	93	€ 60,00	
3	19-1-2015	Phan T.G.V.	Hoorn	58	€ 30,00	
4	19-1-2015	Nguyen Van Xung	Den Hoorn	739	€ 50,00	
5	19-1-2015	Tran Q.T.	Heelen	352	€ 30,00	
6	21-1-2015	Ta Duc Nhat	Etten-Leur	256	€ 30,00	
7	21-1-2015	Nguyen Van Son	Amstelveen	8	€ 30,00	
8	21-1-2015	Le Thi Ngu	Utrecht	46	€ 30,00	
9	21-1-2015	T.V. Ho	Oss	795	€ 30,00	
10	22-1-2015	Dinh The Dan	Hoorn	836	€ 30,00	
11	26-1-2015	Nguyen Van Kha	Heerhugowaard	78	€ 30,00	
12	26-1-2015	Tang Hoang Hiep	St. Ouen L' Oumône	823	€ 80,00	
13	26-1-2015	T.N.A. Nguyen	Oosterwolde	853	€ 30,00	
14	26-1-2015	T.V. Thai Ta	Goirle	718	€ 60,00	
15	26-1-2015	T.K.C. Le	Tilburg	831	€ 30,00	
16	26-1-2015	V.C. Ha	Alkmaar	605	€ 60,00	
17	27-1-2015	Nguyen Quyết Thắng	Hoorn	67	€ 30,00	
18	28-1-2015	Cao Dinh Khanh	Nieuwegein	8	€ 30,00	
19	28-1-2015	VN Tran	Purmerend	37	€ 30,00	(TTM Nguyen)
20	28-1-2015	Dao Tan Chuc	Nijmegen	759	€ 30,00	
21	28-1-2015	Tu Xuan Tan	Houten	351	€ 30,00	
22	29-1-2015	Nguyen D.V.	Hoogvliet	170	€ 30,00	
23	29-1-2015	Bui Thi Thanh Nga	Nijmegen	716	€ 30,00	
24	30-1-2015	Ta Trung Hieu	Spijkensisse	184	€ 50,00	
25	3-2-2015	Nguyen X.H.	Helmond	315	€ 30,00	
26	9-11-2014	HT Hoang	Leusden	657	€ 30,00	*
27	3-2-2015	H. Truong	Nijmegen	368	€ 30,00	
28	4-2-2015	Nguyen T.A. Khang	Heiloo	694	€ 30,00	
29	4-2-2015	Nguyen Thi Nhu Tuyet	Arnhem	794	€ 30,00	
30	7-2-2015	Nguyen Thi Trang	Ijsselstein	788	€ 30,00	
31	10-2-2015	Nguyen Tan Si	Spijkensisse	847	€ 30,00	
32	11-2-2015	T.N. Nghiem	Leiderdorp	122	€ 30,00	
33	11-2-2015	Q.V. Huynh	s-Gravenhage	136	€ 50,00	ủng hộ 20
34	16-2-2015	V.T. Hoang	Oss (ủng hộ 20€)	285	€ 80,00	2 năm báo,
35	16-2-2015	TX Nguyen-Bui		?	€ 30,00	** Hr. KL Nguyen Mw.
36	16-2-2015	LT Huynh	Driebergen-Rijsen	428	€ 30,00	
37	17-2-2015	T.N.A.Le	Oss	803	€ 30,00	
38	17-2-2015	Nguyen Thi V.	Den Hoorn	145	€ 30,00	
38	18-2-2015	Nguyen Hien	Maarsse	837	€ 30,00	
39	23-2-2015	Do Bao Long	Rotterdam	182	€ 30,00	
40	24-2-2015	T. Phan	Lelystad	441	€ 30,00	
41	24-2-2015	HT Luong	Utrecht	215	€ 30,00	
42	25-2-2015	T.H. Nguyen	Hoofddorp	690	€ 30,00	
43	25-2-2015	Nguyen T. Hai	Nijmegen	371	€ 30,00	
44	26-2-2015	VP Nguyen	Purmerend	589	€ 50,00	
45	2-3-2015	S N Huynh	Zwolle	432	€ 30,00	
46	3-3-2015	Fam. Vo	Rotterdam	792	€ 30,00	

*ghi chú: vừa qua tòa soạn có nhận được thư xác nhận của độc giả HT Hoang (657).

** Độc giả KL Nguyen- TX Nguyen-Bui xin liên lạc về tòa soạn để xác nhận , cảm ơn

Tình Thương Và Tình Người

DANCE DISCO

Âm thanh và ánh sáng:
Phạm Ngọc và Quang Khánh

Zondag

05 - 04 - 2015

17:00 - 02:00

Karaoke

Giá vào cửa trên 18 tuổi: 7 Euro

Có bán thức ăn, nước uống

Liên lạc: 06 34 843 837

Địa điểm:

Tweeschaar 12, 4822 AT Breda

OVER OMS

Đôi lòng nhớ đến Việt Nam
Chân cõm chan chứa tình thương của người

Hội Từ Thiện Tình Thương và Tình Người sẽ tổ chức một đêm văn nghệ gây
Quý Từ Thiện kỷ 7.
Rất mong muốn sự tham gia và ủng hộ nhiệt tình của quý vị.
Chân thành cảm ơn, hẹn gặp.

Ban tổ chức.
(Vui chơi và nhân đạo)

Đặc biệt có giải thưởng khuyến khích karaoke (song ca).
Mong quý vị đến sớm để tham dự, cho chương trình thêm phần hấp dẫn.

Parkeren: Bãi đậu xe rộng rãi và thoải mái.

